
Felicia Toniță

ÎNGERI ŞI MENIRE

Felicia Toniță

Îngeri și menire

București
2010

Asociației Angelis

ISBN 978-973-0-08763-5

Asociația Angelis - contact și comenzi prin:
www.lumeaingerilor.ro
e-mail: lumeaingerilor@yahoo.com

Tiparul executat la **S.C. Lumina Tipo S.R.L.**

Tel:021.2113260; 021.2122927

e-mail: office@luminatipo.com

CUPRINS

Chemarea din fiecare moment

Fiecare moment poate fi îmbunătățit sau poate fi un nou început. Fiecare moment ascunde în el o nebănuită forță și un potențial imens. Pentru că fiecare moment reprezintă o oportunitate de a privi în cele mai adânci colțuri ale ființei noastre, de a ne redescoperi, de a ne redefini, de a ne re-crea. Cu fiecare astfel de clipă, devenim mai liberi, mai aproape de noi înșine, mai fericiți, neașteptând momentul schimbării, căci totul este o continuă curgere.

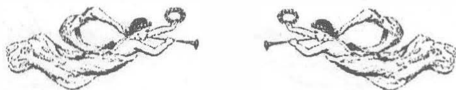
Fiecărui eveniment și fiecărei rezolvări îi **vine rândul**, fără nici o grabă, așa cum clipele curg firesc, fără a se îngrămădi unele peste altele. Își cunosc curgerea, așa cum primăvara știe să vină după iarnă, așa cum știu frunzele când să cadă și florile când să înflorească.

Această claritate ne limpezește conștiința, ne eliberează de încrâncenare, ne dă curaj, liniște și încredere. Ne bucurăm de viață, de ceea ce suntem, de ceea ce dăruim și primim, de ceea ce învățăm, de curgerea liniștită a clipelor.

Putem conștientiza momentul potrivit pentru fiecare din clipele noastre de învățătură sau putem primi experiența forțată și necesară a lui "trebuie". Pentru că fiecare formă de viață "trebuie" să-și urmeze cursul evolutiv, să traverseze anumite etape în curgerea sa către creștere, dezvoltare și împlinire.

În consecință, în fiecare clipă din fiecare zi și din fiecare an, avem libertatea și oportunitatea de a ne decide calea pe care s-o luăm: continua curgere conștientă sau inevitabilul "trebuie". Așa cum nu ne putem opune curgerii timpului, nu ne putem opune nici evoluției personale.

Deci, nu ne rămâne decât să ne întrebăm: ce alegem în fiecare din aceste **tainice clipe prezente** din fiecare zi și din fiecare an? Și să nu uităm că o alegere bună ne ajută pe noi și pe toți cei către care "curgem" prin darurile noastre.

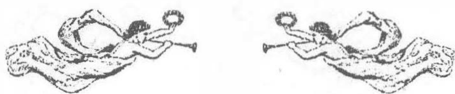
Lumina dinlăuntru

Fiecare ființă are o perspectivă unică despre viață și ceea ce reprezintă ea de fapt. Punctele de vedere personale au la bază experiențele noastre ce au condus treptat la credințe și concepții despre viață. În mare măsură, realitatea noastră a fost influențată inițial de modul de gândire al părinților noștri, apoi de către societate, religii, instituții, etc. Conștiința noastră rămâne închistată într-un șablon de gânduri, credințe, atitudini care, de cele mai multe ori, împiedică manifestarea creatoare a propriilor noastre gânduri. Cu ajutorul îngerilor și prin dorința și eforturile personale, putem ajunge să dizolvăm impregnările și convingerile rigide care creează stări de confuzie, agitație, inerție sau apatie mentală, însoțite de contracții emoționale, împreună generând diferite afecțiuni fizice.

Chiar și astăzi, când putem vorbi despre o explozie informațională, mintea colectivă este încă dominată de multe sisteme de credințe învechite ce umbresc și ascund lumina adevărului. Unul din aceste concepte este cel al păcatului. Acest lucru generează un puternic sentiment de frică și vinovăție, care atrage după sine creșterea distanței față de Dumnezeu, Părintele nostru, odată cu întărirea convingerii că nu merităm iubirea Lui. Acest lucru ne face să ne simțim separați de Dumnezeu, uitați în suferința și păcatele noastre. De fapt, acest simț al separării ne ține departe de propria noastră sursă de lumină. Astfel, nu putem percepe realitățile care nu țin de lumea pământeană.

Pe măsură ce începem să ne identificăm cu lumina vom ajunge să înțelegem că, în realitate, totul formează un întreg. Putem recunoaște lumina reflectându-se în formele individuale și vom experimenta simțul unicității, depășind astfel sentimentul de separare.

Realitatea este aceea în care credem. Dacă suntem creativi, ne folosim imaginația și umorul, dacă ne extindem gândurile și conceptele, putem cuprinde adevărul care este mai glorios și mai uimitor decât am putea bănui. Pe măsură ce mintea începe să se

manifeste în acest mod, vom putea conştientiza şi integra frecvenţe din ce în ce mai rafinate şi mai înalte la nivelul corpurilor noastre subtile, pe care apoi să le manifestăm în creaţii specifice fiecăruia în parte. Putem descoperi şi se pot deschide astfel noi perspective care să ne apropie de adevăratul nostru potenţial.

Să nu uităm niciodată că întunericul se dizolvă în lumină. Când ne simţim deprimaţi sau copleşiţi de valurile emoţiilor negative, putem apela îngerii, iar prezenţa lor luminoasă ne reaprinde şi ne face să strălucească lumina interioară, primind îndrumările necesare şi restabilind echilibrul şi ordinea în orice situaţie. Lumina are o mare putere transformatoare.

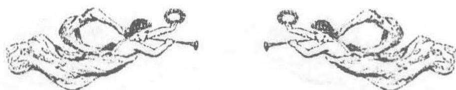
A sosit timpul să ne reunim cu lumina din cea mai profundă şi cea mai sacră parte a inimii noastre. Dorinţa noastră de a fi împreună cu Dumnezeu şi cu îngerii Săi poate face ca această lumină să strălucească. Să o lăsăm să ne pătrundă şi să ne identificăm cu ea.

Trezirea

Doar experienţa directă a sufletului şi a lui Dumnezeu ne poate ajuta în procesul conştient de evoluţie. Lecţiile pe care le învăţăm din experienţele noastre individuale vor servi la ridicarea vălului ce ne menţine la nivelul lumii fizice.

Este momentul să dedicăm timp procesului de **conştientizare a adevăratului sens al existenţei**. Să privim în interior pentru a vedea cum suntem cu adevărat, integrând aspectele cele mai profunde, esenţa pură a fiinţei noastre. Putem să atingem infinitul dinăuntrul nostru, să ne identificăm cu el, să-l îmbrăţişăm şi să-l manifestăm în vieţile noastre.

Un copil îi cere lui Dumnezeu miracole, un adult recunoaşte miracolele divine din fiecare clipă şi contribuie conştient la crearea lor. Au trebuit mii de ani de evoluţie a omenirii pentru a fi pregătiţi pentru o asemenea experienţă remarcabilă. Niciodată calea n-a fost atât de deschisă pentru ca atât de mulţi oameni să-şi

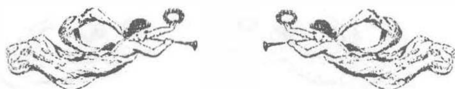
poată expansiona conştiinţa pentru a cuprinde realitatea propriei fiinţe. Cu cât vor fi mai mulţi cei care vor alege să parcurgă acest drum, cu atât va fi mai uşor pentru cei ce vor urma. Cu puţin efort şi curaj, cu încredere şi credinţă, luându-i de mână pe îngerii noştri, putem plonja în adâncul minţii, debarasând tot ce ne poate limita, şi al inimii, eliberând tensiuni, tristeţi, vinovăţii, dureri, ataşamente. Va fi ca şi cum ne-am fi trezit dintr-un somn lung şi adânc şi vom începe să privim viaţa într-un mod cu totul diferit. Pe măsură ce ne revelăm aspectele interioare, vom vedea cum lumina din interiorul nostru străluceşte şi în ochii celorlalţi. Totul devine o revărsare de iubire şi pace, împărtăşind unii altora adâncul inimilor noastre. Astfel, vom vedea că reflectăm aceeaşi lumină în mii şi mii de moduri, într-o infinită varietate de culori.

A sosit timpul să ne revelăm adevărata identitate, înscrisă în adâncul fiinţei noastre. A venit timpul ca fiecare dintre noi să devină responsabil şi să se angreneze în procesul creator prin manifestarea darului său.

Alegerea

Fiecare are la dispoziţie libertatea individualizată, prin care poate decide ce cale alege. Dacă ne hotărâm să învăţăm împăcarea de sine, fără a mai emite gânduri şi sentimente negative, fără a mai acţiona în contradictoriu, fără a mai provoca conflicte, atunci alegem pacea. La fel, putem alege iubirea în locul urii, iertarea în locul supărării, înţelegerea în locul învinuirii, bucuria în locul tristeţii sau fericirea în locul nemulţumirii. Facem aceste alegeri în fiecare clipă a existenţei noastre. În adâncul inimii, ştim întotdeauna care sunt alegerile bune şi mai ştim că, prin ele, ne creăm lumea pe care o dorim, cea din interiorul şi din afara noastră.

Avem un scop mai înalt decât bănuim. El ne cere să-l luăm în considerare şi să rupem legăturile cu şabloane de gândire şi cu emoţiile negative care ne menţin în confuzie. Să ne eliberăm de

ele şi să pătrundem în lumea adevăratei fiinţe, care ne va readuce la pacea interioară.

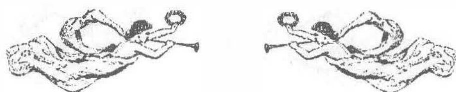
Dacă fiecare îşi împlineşte scopul, putem transforma Pământul într-o grădină divină. Dumnezeu şi îngerii Săi ne ajută să putem manifesta în viaţa noastră ceea ce este necesar pentru a ne împlini imensul potenţial şi menirea, reuşind astfel să ne integrăm identităţile individuale într-un mare întreg.

Entităţile cereşti ne veghează permanent, asistă asimilarea luminii în inimile şi conştiinţele oamenilor de pretutindeni. Nimeni nu poate rămâne izolat. Suntem încurajaţi să ne abandonăm convingerile depăşite şi obişnuinţele vechi, care nu mai servesc luminii, suntem ajutaţi să eliberăm tensiuni, temeri şi traume emoţionale ce ne ţin legaţi de trecut, împiedicându-ne mersul înainte şi privirea clară asupra vieţii. Cei care nu reuşesc să se delimiteze de aceste structuri, vor avea momente din ce în ce mai dificile şi vor avea nevoie de ajutor suplimentar şi rugăciune din partea celor din jurul lor.

Este timpul maturităţii şi al responsabilităţii personale. Este timpul să ne susţinem unul pe altul în acest proces şi să readucem spiritul iubirii şi al păcii în fiecare din noi şi în fiecare relaţie, începând cu noi înşine.

Creaţia

Cel mai frecvent, minţile noastre sunt implicate în câmpul de acţiune al vieţii cotidiene şi la evenimentele ce ţin de lumea fizică, care au o mare influenţă asupra noastră. De prea multe ori ne considerăm victime şi suntem copleşiţi de o viziune chinuitoare asupra vieţii. Folosindu-ne **energia creatoare pe care fiecare om** o are la îndemână, putem să creăm nenumărate posibilităţi, prin care să aducem lumina, bunătatea, liniştea, bucuria, iubirea în această lume pe care Dumnezeu a creat-o pentru a fi plină de fericire, armonie şi încântare. Raiul începe înlăuntrul nostru şi se propagă în jur. E timpul să încetăm să suferim şi să ne lamentăm aici, pe Pământ, pentru o răsplată şi

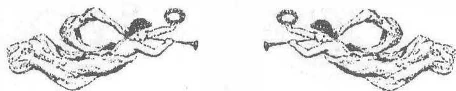

fericire veşnică în Raiul Ceresc. E timpul să ne redefinim şi să ne aducem contribuţia la a crea Raiul şi Împărăţia lui Dumnezeu în inimile noastre.

Veghea cerească

Ne-am obişnuit ca lucrurile să se întâmple pur şi simplu şi să ne minunăm de cât de bine se potrivesc uneori, dar e multă muncă în ceruri pentru ca noi să beneficiem de tot ceea ce ni se întâmplă. De multe ori nu reuşim să ne potrivim măcar doi oameni în acelaşi timp la o întâlnire programată, dar cum e să sincronizezi atâtea şi atâtea întâlniri cu aşa mare exactitate, unele la fracţiuni de secundă. Ne bazăm pe faptul că Dumnezeu este atotştiutor şi atotputernic şi ne aşteptăm în fiecare clipă la minuni care să ne confirme acest lucru. Dar cele mai multe dintre ele, din păcate, ne scapă. Nu le observăm, trecem pe lângă ele ca şi cum e normal să existe. Dacă am înţelege şi am aprecia mai mult tot ceea ce realizează Dumnezeu şi îngerii Săi pentru noi, ne-am simţi mai iubiţi, am deveni mai conştienţi şi ne-am asuma mai mult în viaţă.

O viaţă trăită din plin, la potenţialul nostru maxim într-un timp, presupune să experimentăm conştient: să observăm, să învăţăm, să întrebăm, să căutăm, să ne depăşim limitele puţin câte puţin. Toate acestea evoluează în sensul trăirii de sine, simţindu-ne părtaşi la unitatea creaţiei şi la dansul fascinant al vieţii. Aceasta e bucuria şi împlinirea noastră, bucuria lui Dumnezeu şi a cerurilor întregi care veghează la fiecare pas pe care-l facem.

E timpul să ne întrebăm...

Ce vrem de la viață?

Încă din copilăria fragedă, vrem multe de la viață. La început din dorința de a cunoaște și experimenta. Apoi fantezia și inspirația cresc numărul dorințelor, în funcție de modul în care vibrăm la diversitatea lumii înconjurătoare. Multe dintre ele ne urmăresc în timp, unora le dăm curs, la multe renunțăm, multe le uităm. Pe măsură ce ne identificăm prioritățile și nevoile reale pe care le avem, ajungem să constatăm că ne putem mulțumi și cu mai puțin din ceea ce ne dorim. Învățăm astfel să discernem ce este și ce nu ne este necesar la un moment dat sau într-o perioadă a vieții noastre.

Ne pot ajuta: îngerul păzitor, Arhanghelul Metatron (identificarea darurilor și a sensului vieții), Arhanghelul Mihail (ne luminează drumul), îngerii discernământului, îngerii cunoașterii.

Pe ce drum o luăm?

Pentru a vedea pe ce drum o luăm avem nevoie de mai multe **posibilități**, apoi avem nevoie să **discernem** pentru a alege ceea ce este potrivit, iar pentru a discerne, evident, avem nevoie de **criterii**.

Avem nevoie să știm cum recunoaștem **ispitele** pentru a nu ne lăsa tentați de ceva care nu ni se potrivește și ne face să rătăcim drumul.

Pe măsură ce înaintăm pe drumul nostru, alegerile devin din ce în ce mai ușor de făcut, suntem împăcați cu noi înșine, fluxul vieții curge firesc și natural, pentru că nu ne simțim împotriva curentului. Putem face față cu bine multor dificultăți.

Ne pot ajuta: îngerul păzitor, îngerii discernământului, îngerii cunoașterii, Arhanghelul Metatron, Arhanghelul Mihail.

Ce creăm?

Avem tot timpul viaţa în propriile mâini, chiar dacă nu ne dăm seama. Creăm mereu gânduri şi sentimente pe care le proiectăm în ceea ce dorim să facem, să mâncăm, unde vrem să mergem, cu cine să ne întâlnim, cum vrem să ne fie viaţa la un moment dat. **Suntem produsul creaţiei şi putinţei noastre**. Dacă creăm mereu gânduri legate de necazuri şi problemele întregii lumi fizice care ne copleşesc, la care se adaugă stările aferente de grijă, teamă, tristeţe, atunci evenimentele care apar vor fi cu aceleaşi nuanţe, unul după altul, ajungând în permanenţă să ne considerăm victime. Dacă din lumea noastră interioară proiectăm o viziune a creaţiei, armoniei şi înţelegerii, de acestea ne vom bucura. De multe ori aşteptăm de la Dumnezeu să creeze minuni, dar ne e la îndemână să plantăm seminţe ale minunii divine.

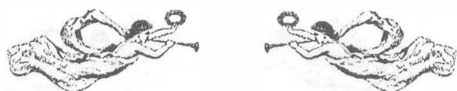
Ne pot ajuta: îngerii creativităţii (dezvoltarea capacităţii creatoare), Arhanghelul Gabriel (exprimarea potenţialului interior, în bucurie şi armonie), Arhanghelul Metatron (orientarea creativităţii astfel încât să se integreze sensului vieţii noastre), Arhanghelul Mihail (control şi discernământ în manifestarea creatoare).

Avem curajul de a visa?

Atunci când suntem în contact cu lumina interioară, suntem inspiraţi. Visele noastre se conturează liber şi firesc, Spiritul, partea noastră de divinitate fiind cel care le creează.

Dacă nu am visa mereu la ceva mai bun pentru noi şi lumea în care trăim, nu ar exista evoluţie. Ne putem întreba cum ne vedem peste un an, cinci, zece sau cum vedem lumea copiilor şi nepoţilor noştri. E timpul să trecem de la speranţa de a fi mai bună, la crearea viselor pe care să începem să le punem în practică, pentru că ele constituie premisele unei lumi mai bune.

Din păcate, ne cenzurăm prea mult visele, gândindu-ne doar la cele care sunt posibile, nedându-le şansa de a se dezvolta,

plantând semințe pe care să le culegem în viitor. Această atitudine are şi dezavantajul de a nu folosi din potențialul nostru interior. "Nu e posibil" poate însemna şi "nu imediat acum". Dar, dincolo de perspectiva actuală, există o lume întreagă de posibilități. Cercetând în profunzime visele, putem descoperi şi calea care să le transforme în realitate.

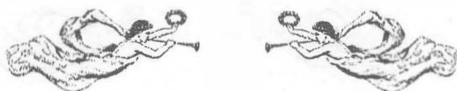
De asemenea, ideile preconcepute sau cele care-l conțin pe "trebuie" ne împiedică să visăm.

Cât de liberi suntem?

Ne-am obişnuit să **reacționăm** la nevoile momentului, în loc să **acționăm prin creație şi libertate de spirit**. Atunci când alegem un răspuns liber şi conştient ne angrenăm potențialul interior, iar sentimentele, gândurile, emoțiile noastre sunt în controlul conştiinței, care ştie ce face şi ce vrea. Astfel, totul decurge în sens constructiv, atitudinea noastră fiind una armonioasă şi în raport cu necesitățile momentului. Acest mod de a fi dă calitate vieții noastre, devenind în acelaşi timp şi un exemplu personal pentru cei din jur, pentru că tot ceea ce facem ne reprezintă.

Reacțiile sunt inconştiente, reflexe, par să ne prindă mereu nepregătiți, nu ne este clar ce se întâmplă, vorbim sau acționăm fără să gândim, ne agățăm de orice pare a fi o soluție, pentru că simțim că situația ne scapă de sub control. Apoi ne justificăm prin "am fost nevoiți" sau "n-am avut încotro". Ne trezim astfel într-un cerc vicios, cu multe frustrări şi conflicte interioare cărora cu greu le mai facem față. Când suntem noi înşine, manifestând liber ceea ce suntem, avem încredere, ne cunoaştem rolul şi putem găsi rezolvări creatoare care ne reprezintă şi care au puterea de a aduce pace, bucurie, voie bună, înțelegere, alinare sau încredere, în funcție de darul şi calitățile personale pe care fiecare le are.

De fiecare dată când luăm o decizie, şi realizăm acest lucru zilnic, e bine să o facem în sensul creşterii şi împlinirii interioare, fără a fi câtuşi de puțin egoişti. Căci astfel manifestăm ceea ce

suntem în esenţa noastră, dăruim lumii o reflectare a frumuseţii lui Dumnezeu în noi înşine.

Ne pot ajuta: Arhanghelul Mihail (aduce curaj în a avea atitudine, "taie" dependenţele, menţine conştiinţa atentă, fermă, lucidă), îngerii libertăţii, îngerii conştiinţei.

Cât de conştienţi suntem?

Capacitatea de conştientizare se dezvoltă pe măsură ce reuşim să ne cunoaştem pe noi şi lumea în care trăim. Aceasta presupune să fim mereu prezenţi în conştiinţa noastră, să învăţăm cum funcţionează, practicând şi experimentând. A fi conştient înseamnă să ştii de ce faci un lucru atunci când îl faci, să fii prezent în el. Conştiinţa e cea care deţine controlul asupra gândurilor şi emoţiilor noastre, dirijându-le, oferindu-ne libertatea deplină de a accesa orice idee benefică ce ne-ar fi de folos în împlinirea rostului nostru ca oameni. Intuiţia, care se naşte prin suprapunerea parţială a conştiinţei noastre cu conştiinţa divină, ne este mereu la îndemână atâta vreme cât ne păstrăm conştiinţa trează.

Ne pot ajuta: îngerii conştiinţei, Arhanghelul Mihail.

E nevoie de o schimbare?

Mulţi oameni au sentimentul că nu-şi împlinesc menirea, deşi ei deja acţionează în sensul acesta. Au o neîmplinire pornită de la gândul că lipseşte ceva în viaţa lor, iar ceea ce lipseşte este pur şi simplu conştientizarea a ceea ce fac, a ceea ce curge prin ei în mod firesc. S-au obişnuit cu această curgere, li se pare familiară şi nu mai sunt atenţi la ea. Consideră că faptele măreţe sau spectaculoase pe care le văd în jur le lipsesc şi încep să caute ceva ce nu îi reprezintă. În aceste situaţii nu este neapărat necesar să ne schimbăm profesia, relaţiile sau grupurile de prieteni, ci doar să fim conştienţi de ceea ce ne bucură, ne încântă, ne înseninează şi

ne împacă. Vom şti astfel de ce facem un anumit lucru, de unde ne vine această pornire, înţelegem necesitatea manifestării ei şi modul în care pleacă de la noi şi umple sufletele celor din jur, aducându-ne bucurie şi împlinire interioară.

Schimbarea implică aici un nou unghi de a privi lucrurile, o nouă viziune asupra vieţii, dată de recunoaşterea şi înţelegerea unor necesităţi sufleteşti şi spirituale. Această recunoaştere aduce încredere, certitudine şi împlinire, prin oprirea fluctuaţiilor mentale sau sentimentale, prin puterea de a îndepărta ceea ce ne e inutil şi tentant, prin capacitatea de a ne bucura de ceea ce suntem şi dăruim.

Ne pot ajuta: îngerul păzitor, Arhanghelul Metatron, îngerii cunoaşterii, îngerii conştiinţei.

Ne simţim noi înşine?

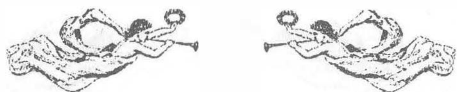
Cel mai la îndemâna pentru fiecare este să preia ideea de viaţă a părinţilor, a profesorilor sau a prietenilor, impus sau prin propria voinţă. Puţini am avut şansa să fim încurajaţi încă de timpuriu în sensul exprimării aptitudinilor care ne reprezintă cel mai mult şi care ne aduc cea mai mare satisfacţie.

În primii douăzeci de ani ai vieţii noastre ne formăm, învăţăm, căutăm, experimentăm. Din ceea ce facem cu plăcere, putem observa că unele lucruri ne merg mai bine decât altele, că sunt mai bine primite, că ne simţim noi înşine în ele, că se leagă într-un fel cursiv. E drept, deseori această cursivitate ne poate face să nu dăm atenţia cuvenită lucrului respectiv, pe motiv că ni se pare prea comun sau prea lesne de realizat. Societatea ne-a încărcat cu sugestia că viaţa e o aventură pe care trebuie să o trăim la maxim, o luptă în care trebuie să ne asumăm riscuri. Şi atunci, privim în jur şi ne aruncăm în vâltoarea vieţii pentru a satisface nişte aşteptări, personale sau nu, ori de dragul obţinerii unor plăceri intense şi imediate, după care privim dezamăgiţi la ceea ce am devenit.

Dobândim în timp tot felul de păreri, convingeri, identităţi care ne împiedică să ne recunoaştem esenţa.

Ne pot ajuta: îngerul păzitor, Arhanghelul Mihail, îngerii discernământului.

Despre menire

"Adevărata personalitate are întotdeauna chemare şi crede în ea (...). Dar această chemare acţionează ca o lege divină, de la care nu poate exista abatere. Faptul că mulţi pier pe calea lor proprie nu înseamnă nimic pentru cel care are chemare. Cel care are chemare, aude chemarea vocii sale lăuntrice şi e determinat de această chemare." Carl Jung

Adevărata moştenire pe care o lăsăm lumii în care trăim nu se măsoară în cantitatea averii materiale, ci în ceea ce am sădit în vieţile oamenilor cu care am interferat. E cea mai mare lecţie de viaţă şi cel mai mare dar pe care-l putem face lumii. Mulţumirea pentru ceea ce am însemnat în vieţile oamenilor aduce sufletului nostru o mare bucurie şi un destin împlinit.

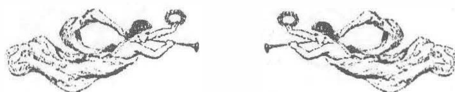
Misiunea reprezintă scopul vieţii şi motivul pentru care existăm. Este o energie intensă care este în noi şi care se doreşte trăită şi împlinită, astfel încât să fim împăcaţi şi în armonie cu noi înşine. O simţim ca o chemare interioară, o voce, un imbold sau o pasiune pe care nu o putem ignora.

Fiecare suflet, unul câte unul, are calea lui de urmat, într-un anumit timp şi într-un anume scop, totul desfăşurându-se într-o perfectă ordine Divină. Aşadar, chiar dacă multe suflete se simt împotmolite, ele se pregătesc de schimbare.

Modalitatea de îndeplinire a scopului depinde întotdeauna de opţiuni şi de o multitudine de manifestări.

Misiunea nu reprezintă o activitate, ci intenţia pentru care îndeplinim acea activitate.

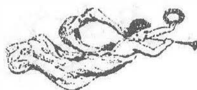
Intenţia e dificil de identificat, pentru că vine dintr-o pornire interioară, firească şi naturală. Este ceea ce simţim cel mai mult că sufletul ne îndeamnă să trăim. Această pornire este cea care ne dă **direcţie,** care ne conduce spre anumiţi oameni, spre anumite locuri, ne conturează anumite atitudini, un anumit mod de a gândi, de a trăi, ne îndeamnă spre un anumit tip de creaţie. Noi

alegem în diferite momente ale vieții cum răspundem acestei porniri, cum o punem în practică, în funcție de posibilitățile pe care le avem şi de necesitățile lumii înconjurătoare. Întotdeauna este un acord perfect între cele două, ca piesele unui puzzle. Evident, există din păcate nenumărate situații în care există necesități, dar nu avem resursele necesare de a ne implica, datorită unor neputințe sau slăbiciuni, lecții de viață restante care nu ne permit să participăm la jocul universal al vieții. Astfel, mulți oameni nu primesc ceea ce noi avem de oferit pentru ei, în felul acesta evoluția omenirii în ansamblul său este mult încetinită. Putem conştientiza acest fapt la un moment dat, privind peste umăr asupra vieții noastre.

Paşii pe care îi facem în îndeplinirea misiunii sunt **proiectele** noastre. Pe măsură ce experiența noastră creşte şi ne perfecționăm în ceea ce facem şi suntem capabili de a oferi mai mult, apar noi proiecte, realizările sunt mai ample, împlinirea e mai mare. Acestea sunt consecințele creşterii lăuntrice. Nu ni se va cere niciodată mai mult decât putem duce. Asta înseamnă că Dumnezeu nu ne va deschide oportunități cărora să nu le putem face față.

Fiecare a trecut prin experiența faptului că şi-a dorit să schimbe locul de muncă şi, oricât ar fi căutat, nu a găsit nimic şi a renunțat. Iar după un timp, când nu mai era preocupat de aceasta, îi apare o ofertă nouă de lucru. Înseamnă că în acel moment sunt îndeplinite criteriile pentru a ne integra calitățile personale într-un alt cadru. Dorința noastră de schimbare provine de regulă din percepția că nu mai suntem potriviți în acel loc. Fie ceea ce am oferit noi a fost suficient şi rolul nostru în acel loc şi împreună cu acei oameni s-a încheiat, fie abilitățile şi calitățile dezvoltate ne recomandă pentru alte locuri în care putem fi mai eficienți. Îngerii, de regulă, preiau disponibilitatea noastră şi o analizează, apoi caută modalitatea optimă de integrare. Ea vine la noi, poate nu imediat, printr-un telefon, un e-mail, un prieten sau un anunț într-un ziar care ne cade sub ochi.

Misiunea este personală; ea satisface nevoile sufletului pe măsură ce acesta se dezvoltă şi oferă darurile sale lumii, care la rândul său contribuie la creşterea individuală prin darurile pe care le primeşte fiecare. Interacţionăm cu existenţa celor din jur prin unicitatea noastră; **nu pot exista şabloane sau competiţii în această diversitate, întrucât fiecare vine cu partea sa unică şi individuală.**

Darul personal

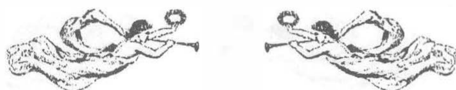
Fiecare dintre noi este o manifestare umană a unui aspect divin. Un dar al divinităţii pentru fiecare, o poartă mereu deschisă către cer.

Darul nostru personal, atunci când este viu şi echilibrat, este ca o flacără ce străluceşte şi nu se stinge niciodată. Acest foc lăuntric constituie legătura noastră cu un aspect divin, cu eternitatea. De aceea, niciodată nu ne simţim epuizaţi şi ne hrănim cu energia primită prin canalul divin şi cea degajată prin manifestarea sa. Avem nevoie, totuşi, de odihnă, hrană fizică, mişcare, pentru ca trupul să fie într-o formă optimă de sănătate şi vitalitate.

Menirea personală este manifestarea acestui dar şi cuprinde toate aspectele vieţii: personală, familială, profesională, socială. Astfel, sufletul nostru trăieşte în armonie cu tot ce îl înconjoară.

Acest dar ne conduce paşii, ne inspiră, ne aduce în legătură cu oamenii de care avem nevoie sau care au nevoie de noi, atrage situaţii potrivite la momentul potrivit. Observăm coincidenţele care apar ca nişte mici minuni, ca piesele de puzzle care se aşează la locul lor. Suntem foarte inspiraţi şi intuitivi. Doar ne urmăm liniştiţi drumul şi ne bucurăm de ceea ce el ne oferă.

A nu urma chemarea inimii noastre înseamnă să ne trădăm pe noi înşine, nefiind fideli esenţei noastre înzestrate cu daruri divine, iar conflictul interior este inevitabil, deoarece avem energii puternice în noi care "strigă" să fie eliberate şi împlinite.

Ne raportăm prea mult la tipare educaţionale, religioase, sociale, imprimate adânc mental sau comportamental şi pe care nu ştim să le spargem. Nici nu suntem conştienţi de multe dintre ele.

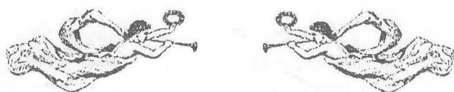
Parabola talanţilor

Iisus ne prezintă parabola talanţilor, adică a acelor daruri primite de la Dumnezeu şi pe care trebuie să le facem rodnice în viaţa noastă. Fiecare dintre noi am primit, ca şi acei servitori de la stăpânul lor, diferiţi talanţi, diferite daruri şi capacităţi, faţă de care suntem responsabili. De fapt, întreaga noastră viaţă reprezintă un dar al lui Dumnezeu făcut nouă prin părinţii noştri. Respectul Său şi încrederea pentru darurile pe care le-a sădit în noi sunt imense. În acest sens, noi avem libertatea de a lua orice iniţiativă cu aceste daruri, de a le folosi spre binele nostru şi al altora, de a le multiplica, pentru ca ele să poată rodi cât mai mult. Iar Dumnezeu nu intervine cu forţa, nici pentru a ne constrânge să facem mai mult bine, nici pentru a ne împiedica să facem rău, atunci când ne folosim greşit de darurile Lui.

Parabola ne spune că stăpânul "unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi şi altuia unul: **fiecăruia după puterea lui**. Apoi a plecat".

El are încredere în noi, încredinţându-ne bunurile Sale. Este vorba aici de cooperarea noastră activă la împărăţia lui Dumnezeu care ne-a încredinţat împărăţia Sa, bunurile Sale, haruri pe care trebuie să le facem să aducă roade.

În consecinţă, fiecare primeşte o anumită măsură a darurilor dumnezeieşti, de unde înţelegem că nu e indicat să ne comparăm cu alţii. Nu trebuie să fim geloşi dacă altul are mai mult decât noi. Tânjirea după ce are altul şi noi nu, constituie o ispită căreia învăţăm să-i facem faţă. Căci altfel ne creăm false necesităţi, pentru împlinirea cărora investim multă energie şi mult timp. Parabola ne spune că aici nu este vorba de talanţii altora. Este vorba de propria noastră responsabilitate, de această împărăţie care ne-a fost încredinţată prin darurile pe care le-am primit.

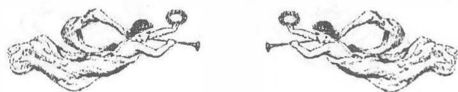
Fiecare îşi are locul său şi responsabilitatea sa: "Darurile Duhului sunt felurite... unuia îi este dat un cuvânt de înțelepciune, altuia un cuvânt de ştiință, altuia discernământul spiritului... aşa cum şi trupul are mai multe mădulare, dar este unul singur".

La întoarcere, stăpânul din parabola talanților, laudă şi răsplăteşte cu invitația de a intra în bucuria Sa pe primii doi servitori, dar ultimul, leneş, neîncrezător şi fricos este certat şi pedepsit. A ascuns talantul în pământ într-un colț al grădinii de frică să nu-l piardă, să nu i-l fure cineva, spre a-l putea restitui stăpânului fără să-l fi folosit. Atunci la ce a fost bun? Darul angajează.

Dacă primii doi slujitori au văzut gestul stăpânului ca un gest de încredere şi s-au grăbit să investească talanții, pe cel de-al treilea îl înspăimântă povara unei atât de mari responsabilități şi ascunde averea încredințată lui. Teama care-l blochează provine din faptul că nu-şi cunoaşte stăpânul şi-l vede prin prisma propriilor temeri.

Este bine să ne întrebăm fiecare dintre noi care este rolul individual, care sunt talanții pe care singuri îi putem face să rodească. Sunt de neînlocuit în ochii lui Dumnezeu, pentru sarcina care este a noastră, cu aptitudinile, calitățile, harurile pe care El ni le-a dat. Le putem "face să aducă un câştig" ca servitorii cei buni sau le putem îngropa ca servitorul cel neputincios, care şi-a făcut despre Dumnezeu o idee falsă, complet diferită de ceea ce este El în realitate. Îl vedea nedrept pe stăpânul său, acuzându-L că "secera de unde n-a semănat şi strângea de unde n-a vânturat".

Darurile lui Dumnezeu sunt ca nişte seminţe de cultivat în viaţa de fiecare zi, în terenul bine îngrijit al sufletului, la lumina conştiinţei şi cu ajutorul şi vegherea Sa blândă. De altfel, parabola talanţilor trebuie înţeleasă şi în lumina parabolei semănătorului. Iar **cui i s-a dat mult, mult i se va cere**. Fiecare pune în joc toţi talanţii pe care i-a primit şi nu mai puţin, angajându-se până la capăt în aventura vieţii care este extraordinară şi cu totul personală. Fiecare după puterea sa; nimeni nu trebuie să aştepte ca

alții să gândească, să decidă, să acționeze în locul său. E necesar să inventăm și să reinventăm modul propriu în care folosim darurile primite de la Dumnezeu. Desigur, și **Dumnezeu este prezent mereu prin talanții Săi.**

Chiar dacă nu avem toți același număr de talanți, cu toții primim măcar unul, fiecare după puterea lui. Unii oameni sunt înzestrați cu mai mulți talanți, pe când alții nu. Cei care au mai mulți talanți nu trebuie să-i desconsidere niciodată pe cei care au mai puțini. **Nu contează numărul talanților primiți, ci ceea ce facem noi cu ceea ce am primit.**

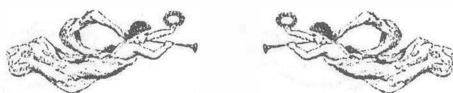
Unii refuză să își folosească talanții. Alții nici măcar nu reușesc și-i descopere. Din nefericire, nimeni nu le amintește de darurile pe care le au. Sau poate că și-au dat seama ce talanți au, dar, dintr-un motiv sau altul, refuză să depună efortul de a-i întrebuința.

Neîntrebuințarea talanților este o faptă gravă, căci prin aceasta este periclitată nu numai viața personală, ci și viața celorlalți.

Recunoașterea darului personal

Darul personal conștientizat ne dă direcție. Știm către ce ne îndreptăm. Punerea lui în valoare creează drumul personal, menirea. Echipa cu care lucrăm, oamenii pe care-i întâlnim, proiectele pe care le avem, toate se modelează pe **valorificarea optimă a ceea ce putem fi și manifesta la un moment dat**. Îngerii creează continuu oportunități de afirmare și creștere, aflând-ne mereu la locul și timpul potrivit.

O bună modalitate de a ne recunoaște darul personal este **să ne gândim la viața noastră de până acum**, să revedem momentele în care am fost cei mai fericiți, cei mai împliniți la nivelul sufletului. Să ne amintim aceste momente sau situații și să privim dincolo de activitatea respectivă, pentru a identifica energia de bază, comună tuturor acelor activități. Această energie

ne-a entuziasmat, ne-a stimulat şi încurajat, ne-a făcut să ne cufundăm complet absorbiţi, fără să ne uităm la ceas sau să ne gândim la ce cred ceilalţi.

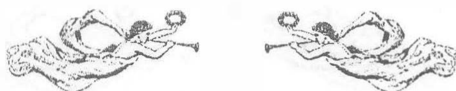
O altă modalitate de recunoaştere a darului este aceea de a urmări **influenţa pe care am avut-o asupra celorlalţi oameni**, impactul pe care l-am avut asupra lor, ce a însemnat prezenţa noastră în anumite situaţii sau perioade din viaţa lor. Unii pot constata efectul de alinare pe care-l au asupra celor din jur, alţii de înţelegere, de liniştire, de vindecare, educaţie, transformare, încurajare, bună-dispoziţie, relaxare, eliberare, etc.

Împărtăşirea

Cuvântul comunicare provine din latinescul "communis", pe care anticii îl utilizau cu sensul de "a transmite şi celorlalţi", "a împărtăşi ceva celorlalţi". Sensul profund al comunicării este conţinut în el însuşi. Atâta vreme cât împărtăşim ceea ce ne reprezintă, nu putem încălca graniţele liberului arbitru. Împărtăşind o opinie, o părere, o intuiţie, un sentiment, un adevăr personal, un act de creaţie, nu facem decât să lăsăm să plece de la noi darurile pe care le avem, îmbogăţind şi împlinind necesităţile celor din jur. Acest proces este şi invers, căci şi noi avem nevoie ca cei din jur să-şi împărtăşească la rândul lor darurile, împlinind astfel şi propriile necesităţi, de orice natură ar fi acestea.

Dumnezeu însuşi împărtăşeşte cu noi toată Creaţia Sa şi toate Calităţile Sale Divine, din momentul în care noi am luat naştere în spirit (în care a sădit seminţe din propria Sa Fiinţă). Prin ceea ce suntem şi reprezentăm (aspecte divine în manifestare), împărtăşeşte cu noi în fiecare moment Calităţile Sale Divine, în nuanţele specifice fiecăruia în parte. La rândul nostru, împărtăşim celorlalţi ceea ce suntem.

Multe conflicte (generate de încălcarea liberului arbitru) pot fi evitate dacă înţelegem şi realizăm corect comunicarea: prin împărtăşire.

Servirea

Oricât de bună ar fi o prăjitură, dacă nu ştim să o servim, celălalt ajunge să-i transforme gustul într-unul amar, acru sau acid. Asta facem noi când impunem: forţăm pe cel dinaintea noastră să mănânce prăjitura, i-o aruncăm în faţă, uneori. Chiar dacă ştie că e delicioasă, dacă celuilalt i s-a încălcat teritoriul, se simte ofensat şi respinge instinctiv (prin declanşarea mecanismului de apărare) orice vine spre el, indiferent cât de bun ar fi. Acelaşi fenomen apare şi atunci când oferim cuiva ceva din noi înşine şi, în consecinţă, e foarte important să fim atenţi **cum ne servim darul**, în aşa fel încât el să fie bine primit.

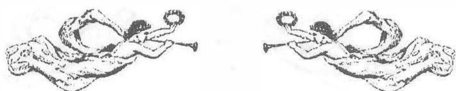
Recunoaşterea drumului personal

E necesar să ne recunoaştem scopul vieţii. E posibil ca la un anumit nivel să fim în menirea noastră. Atunci când simţim că urmăm o cale deja cunoscută, care ne integrează firesc în familie, în grupul de apropiaţi sau în comunitate, înseamnă că ne aflăm pe propriul drum, cel care urmează chemările şi îndemnurile sufletului.

Ne putem focaliza atenţia pe ceea ce ne provoacă, ne inspiră şi ne hrăneşte.

Atunci când menirea ne e clară ne este mai uşor să o împlinim şi suntem mai eficienţi, întrucât e mai simplu să faci un lucru când ştii de ce-l faci şi cărui scop serveşte. Identificând după ce anume tânjeşte inima noastră, aflăm ce nevoi se cer hrănite. Putem astfel să dăm cu uşurinţă la o parte ceea ce este inutil, nepotrivit pentru noi, să ne stabilim cu eficienţă priorităţile întrucât avem criterii clare care să ne ajute să discernem. Nu ne mai simţim prinşi în ceea ce ni se pare a fi o prioritate de moment a unei situaţii, bazându-ne doar pe percepţiile imediate pe care le avem.

Atunci când apare ceva nou, întâi de toate, căutăm să vedem dacă se integrează menirii personale, dacă este în armonie cu noi

înşine sau dacă acţionează împotriva noastră, ducându-ne împotriva curentului propriei vieţii. Reuşim astfel să ne cunoaştem rostul în fiecare situaţie, să ştim încotro ne îndreptăm şi de ce, fără să ne mai bazăm pe rezolvări de moment sau pe măsuri de criză.

De multe ori însă, faptul că la un moment dat drumul ni se înfundă, nu înseamnă neapărat că nu ar fi fost necesar să urmăm acea cale. Învăţăm astfel pe ce drum **nu** e cazul să o luăm în viitor, reuşind în acest mod să ne cunoaştem mai bine.

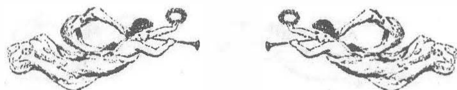
Profesia sau munca pe care o facem, relaţiile pe care le avem, rolurile pe care le îndeplinim în familie sau în grupurile cărora aparţinem constituie **mijloace** prin care ne îndeplinim menirea şi nu menirea în sine.

Timpul

Când suntem neîmpliniţi, tindem să ne umplem viaţa cu amănuntele de fiecare zi, cărora le acordăm o importanţă deosebită, investind mult timp şi energie. Ne risipim în ele, pierzându-ne timpul, adevăratele realizări şi satisfacţii rămânând vise din ce în ce mai îndepărtate, uitate şi prăfuite.

Sentimentul că ne aflăm pe drumul cel bun ne face să nu ne grăbim, să nu intrăm în criză de timp sau să aşteptăm cu nerăbdare rezultatele unui efort depus. Avem încredere că toate lucrurile ni se vor dezvălui la timpul lor. Astfel, timpul ne devine prieten, mai ales atunci când totul se potriveşte de minune. Când intră pe uşă persoana de care avem nevoie sau când ne întâlnim “ca din întâmplare” cu cineva care ne ajută într-o situaţie. Nu ne facem griji în legătură cu cât de mult durează lucrurile.

Integrarea temporală este un element foarte important în drumul nostru. Putem avea proiecte despre care suntem siguri că e bine să le punem în practică, dar nu ni se “leagă” lucrurile. Undeva, ceva le opreşte. Acesta este un indiciu că nu este **momentul potrivit** pentru a le iniţia. Dacă privim în urmă, putem găsi momente în viaţa noastră în care să recunoaştem acest

fenomen. Nu trebuie să ne descurajăm şi să renunţăm la proiecte, considerându-ne incapabili de a le concretiza, ci aşteptăm momentul potrivit. Îngerii noştri ne vor da indicii asupra acestui moment, deschizându-ne oportunităţi prin care să ne atragă atenţia.

Planurile noastre de viitor pe termen lung sunt valabile atâta timp cât ştim cu exactitate spre ce ne îndreptăm, care este obiectivul pe care dorim să-l atingem. El poate cuprinde proiecte mai mici, etape în îndeplinirea scopului propus. Integrarea temporală însă este mai delicată, întrucât criteriile sunt de natură calitativă şi nu cantitativă. **Timpul se măsoară în realizări, în lecţii învăţate, integrat cu timpul celor cu care e necesar să interferăm pentru o anumită perioadă.** Există timp potrivit pentru a începe ceva nou, iar acest lucru îl putem simţi în inima noastră.

Ne poate ajuta şi Arhanghelul Metatron (potriveşte la timpul său orice lucru în povestea vieţii noastre, corelat cu povestea celor din jur).

Satisfacerea nevoilor materiale

Există nevoi materiale şi dorinţe materiale. E important să realizăm această distincţie întotdeauna când ne propunem să realizăm sau să achiziţionăm ceva nou. Dorinţele materiale sunt cele care aduc în viaţa noastră lucruri pe care ni le dorim fără să ne fie necesare, să răspundă împlinirii unor nevoi, producând o bucurie. Prea multe dorinţe materiale satisfăcute ne pot aduce şi datorii, iar apoi ne trezim că suntem împovăraţi. Această povară preia controlul asupra libertăţii şi deciziilor noastre şi ne e greu să scăpăm de ea.

E drept că uneori **e necesar** să ne îndatorăm pentru a ne îndeplini visele, dar acestea sunt investiţii clare în prezent care aduc beneficii în viitor. Acestea sunt doar mijloacele necesare pentru a ne continua drumul.

Prin împlinirea menirii învăţăm, creştem şi ne dezvoltăm şi în plan fizic. Recompensa pentru ceea ce dăruim va veni de la sine, în funcţie de cât concretizăm din darul nostru şi de necesităţile personale.

Este bine să existe un echilibru între ceea ce dăruim şi ceea ce primim. Dacă primim mai mult decât am dăruit, rămânem datori. Dacă dăruim mai mult decât primim, ceilalţi ne rămân datori. Cei care îşi asumă foloase necuvenite, rămân îndatoraţi celor de la care şi le-au însuşit. Mai devreme sau mai târziu, legile divine îi determină să-şi onoreze datoria, restabilind astfel echilibrul.

"Culegem ceea ce semănăm." Tot ceea ce dăruim va fi răsplătit în timp. Nu e nevoie să ne preocupăm întotdeauna de ce anume primim în schimbul a ceea ce dăm. Vom fi surprinşi de modul în care ne sunt îndeplinite unele necesităţi.

Să nu ne îngrijorăm dacă proiectele noastre par greu de pus în practică. Dacă fac parte din drumul nostru, resursele necesare apar, căci toate cerurile lucrează pentru noi atunci când avem de dăruit ceva de care ceilalți au nevoie.

Integrare în tot prin menirea personală

Toţi avem o menire. Rostul pentru care un om se află pe pământ este important pentru el şi pentru ceilalţi. Fiecare cuvânt, gând, faptă sau stare exercită un impact la un anumit nivel. Ne împlinim rostul pentru binele individual şi pentru binele tuturor.

E important **să respectăm** trăirile, convingerile sau alegerile celorlalţi, pentru că toate acestea fac parte din drumul lor, din experienţa lor de viaţă. Orice conflict care apare din interferenţa oamenilor aduce cu el o lecţie, o schimbare; ceva din interiorul unuia dintre cei care interferează nu este în ordine, nu e la locul lui, nu e integrat. Conflictul este semnul, avertismentul că s-a produs un dezechilibru.

Îngerii călăuzitori şi cunoaşterea interioară

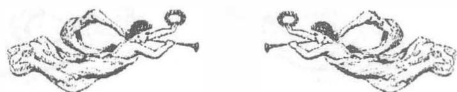
Toate sufletele sunt părţi ale aceleiaşi esenţe divine provenite dintr-un spirit primordial. Conştiinţa este universală în scop şi în acest fel noi toţi împărtăşim statutul divin. Dacă o fiinţă reflectă o parte din fiinţa primordială pe care o numim Dumnezeu, atunci îngerii noştri sunt cei care ne oferă oglinda în care ne putem vedea pe noi înşine în relaţie cu Creatorul.

În momentele dificile ale vieţii suntem înclinaţi să cerem ajutor în sensul de a ni se rezolva imediat problemele. Îngerii nu ne ajută să ne rezolvăm toate problemele dintr-o dată, ci mai degrabă, ne vin în ajutor oferindu-ne indicii şi luminându-ne astfel căile vieţii. Un profesor bun nu dezvăluie unui elev toate aspectele unei probleme la un moment dat şi nici nu rezolvă probleme în locul elevului. Pe măsură ce învaţă lecţii, elevul le aprofundează, se maturizează.

Atunci când avem nevoie de îndrumare pasul imediat următor e cel mai important; pe el e bine să ne focalizăm. Cu multă credinţă şi deschidere faţă de o varietate de căi pentru a găsi soluţii creative. Şi să nu uităm să fim pregătiţi pentru unele posibilităţi neaşteptate.

Persoanele care refuză experienţa individuală tind să fie sufocate de aspectele majore care guvernează societatea. Nu-şi pot dezvolta o gândire independentă, manifestă egocentrism, judecându-i pe ceilalţi şi neacceptându-i cu uşurinţă aşa cum sunt.

Cu toţii avem momente de suferinţă sau slăbiciune. Şi de aceea avem nevoie de entităţi iubitoare în jurul nostru, care să ne acorde sprijin, să ne aducă speranţă sau o lumină călăuzitoare. Aceste entităţi pot fi îngeri sau oameni pe care îngerii îi "potrivesc" cu grijă să ne fie alături atunci când avem nevoie de ajutorul lor.

Cunoaşterea interioară

Pentru a ne cunoaşte, ar fi bine să realizăm o scurtă evaluare a vieţii noastre de până acum. Luăm o foaie de hârtie şi aşternem pe ea tot ceea ce considerăm reprezentativ pentru noi înşine: ce ne-am dorit de la viaţă şi ce ne dorim în prezent, care ne-au fost perioadele grele de-a lungul vieţii, dar şi momentele de bucurie intensă, lecţiile de viaţă pe care le-am acumulat, care ne sunt punctele forte şi care sunt cele slabe, care ne sunt împlinirile şi care sunt neîmplinirile, etc. Noi pentru noi înşine suntem ca o carte în care abia am citit câteva pagini. Suntem avizi să ştim cât mai multe despre ce ne înconjoară, dar nu ştim mare lucru despre noi.

Dictonul "Cunoaşte-te pe tine însuţi" are valoare pentru noi în momentul în care începem să ne cunoaştem, pentru că abia atunci îi descifrăm cu adevărat sensul. Ne cunoaştem prea puţin şi de aceea ne valorificăm prea puţin. Nimeni nu poate face acest lucru în locul nostru, dar putem fi ajutaţi să reuşim. Este aspectul cel mai delicat şi mai important al vieţii, acela al descoperirii de sine, să ştii cine eşti şi care este rolul tău de om în această viaţă.

Îngerul păzitor

Îngerul păzitor al fiecăruia conţine în vibraţia sa divină caracteristicile cu care Dumnezeu a impregnat şi spiritul respectivei persoane. Prezenţa lui continuă în preajma noastră are şi rolul de a ne menţine active aspectele divine specifice concretizate prin darurile personale. Atunci când, în mod conştient, căutăm comuniunea cu el prin fuziunea subtilă, avem sentimentul clar al regăsirii de sine, al revenirii acasă. Pentru că el face să strălucească în inimă partea noastră de Dumnezeu.

Îl putem ruga pe îngerul păzitor, care ne cunoaşte foarte bine, să ne ajute să dăm la o parte vălul care ne separă de noi înşine. Îl putem apela în cele trei aspecte ale sale:

1. de mesager şi ghid
2. de protector
3. de susţinător

1. Îngerul păzitor este cel care ne aduce mesajele de la Dumnezeu Tatăl. Pentru ca acest serviciu de "mesagerie" să fie eficient este necesar să fie îndeplinite trei condiţii: să fie recepţionat, să fie descifrat corect, să nu fie uitat, în sensul de a-l duce la îndeplinire.

Atunci când descifrăm un mesaj este bine să ţinem cont de primul gând. Dacă avem îndoieli, apelăm îngerul păzitor şi îl rugăm să ne ajute să-l descifrăm. Când descifrarea este corectă va exista un sentiment inconfundabil de certitudine pe care îngerii îl creează. Până când nu obţinem acest sentiment al certitudinii, nu facem pasul următor.

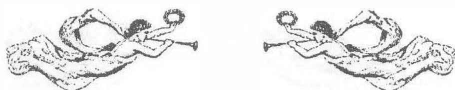
De multe ori suntem atât de fericiţi că am primit un mesaj de la îngeri, iar apoi că am reuşit să-l descifrăm, încât uităm să-l mai punem în practică, aceasta fiind de fapt, partea cea mai importantă a mesajului. De aceea, ar fi indicat să ni-l notăm pentru că memoria, atât de solicitată în aceste timpuri, ne poate juca feste.

Odată cu rolul de mesager, păzitorul nostru ne şi ghidează spre ceea ce este bine să facem la momentul şi timpul potrivit, conducându-ne pas cu pas spre autocunoaştere şi împlinire.

După ce realizăm evaluarea personală, îi putem pune întrebări pentru a înţelege aspecte care au rămas neclare în viaţa noastră, dar şi pentru a ne conştientiza lecţiile de viaţă şi "beneficiile" sufleteşti şi spirituale acumulate.

2. Îngerul păzitor ne-a fost dăruit de Dumnezeu şi spre a ne proteja. El preia protecţia atunci când noi înşine, din diferite motive, nu o mai facem. Întâi de toate e bine să avem noi înşine grijă de noi, acesta fiind şi un semn de maturitate. Îl rugăm să ne protejeze în situaţii neprevăzute, în planul vizibil, dar şi invizibil.

În timp, el ne învaţă cum să facem faţă oricăror situaţii, păstrându-ne spiritul treaz. Însă, e important să reţinem că **de un**

singur lucru nu ne poate proteja îngerul păzitor: de noi înşine. Ne poate doar învăţa cum să reuşim noi să o facem.

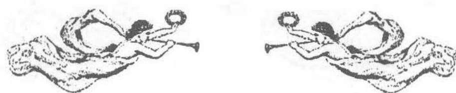
3. În rolul său de susţinător, îngerul păzitor ne ajută să ne "ţinem sus", să nu cădem. Ne însoţeşte tot timpul, e cu noi şi atunci când râdem, dar şi atunci când plângem, când lucrăm sau când dormim, nu doar ca martor al trecerii noastre prin existenţă, ci ca o prezenţă vie şi activă. Cunoscându-l mai bine, trăind loialitatea, iubirea, fidelitatea, umilinţa, dăruirea, bucuria, prietenia pe care el le trăieşte în raport cu propria noastră fiinţă, ne va fi mai uşor să le învăţăm şi noi chiar de la el.

Îngerii specializaţi

Sunt îngeri din prima ierarhie care ne sunt alături şi ne asistă în tot ceea ce avem de împlinit ca oameni, în viaţa terestră. Sunt acei îngeri care ne însoţesc şi cu care interferăm în fiecare zi, în funcţie de ceea ce avem de împlinit sau de dezvoltat în noi înşine. Ei reflectă aspecte ale divinităţii şi au atribuţii specifice în diferite domenii. Ne sunt educatori pricepuţi, veghează la creşterea şi dezvoltarea noastră, ajutându-ne să învăţăm bucuria, compasiunea, credinţa, discernământul, înţelegerea, iubirea, împăcarea, cunoaşterea, libertatea, maturitatea, recunoştinţa, fericirea, respectul, curajul, dăruirea, încrederea, etc.

Întâietorii

Sunt acei îngeri din prima ierarhie care călăuzesc grupurile de oameni care se formează pentru un scop clar, bine definit şi benefic. Ei veghează asupra familiilor, grupurilor instituţionale, asociaţii, şcoli, popoare, întreaga omenire şi ne ajută să împlinim rolul pe care îl avem în grupurile cărora le aparţinem. Astfel ne dezvoltăm, creştem, ne punem în valoare şi contribuim la bunul mers al lumii prin intermediul familiei, grupurilor de prieteni, prin implicarea noastră socială de orice natură.

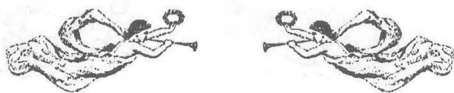
Îngerii puterilor şi ai virtuților

Îngerii virtuţilor şi ai puterilor sunt îngeri din ierarhia a doua, care ne ajută să pătrundem în profunzimea fiinţei noastre şi să ne descoperim darurile native, dar şi calităţile pe care le-am dobândit în timp şi de care suntem mai mult sau mai puţin conştienţi.

Îngerii puterilor sunt acei îngeri care ne ajută să ne descoperim acel dar specific fiecărei fiinţe, care constituie de fapt adevărata noastră putere, căci pe ea se structurează întreaga personalitate, dorinţele, împlinirile, atitudinile, gândurile, tot ceea ce ne reprezintă. Această înzestrare unică, fiecare persoană a primit-o încă de la începutul existenţei sale ca entitate spirituală şi o defineşte în esenţa sa. E ca şi cum fiecare ar fi o nuanţă din gama culorilor existente şi care împreună formează lumina albă. Fiecare nuanţă are o vibraţie specifică, unică şi se armonizează perfect cu celelalte nuanţe, fie ele asemănătoare sau complementare. Fiecare poate fi o nuanţă a iubirii, a purităţii, a bucuriei, a păcii, a compasiunii, etc.

Sunt printre noi oameni care aduc pacea: au atâta linişte în fiinţa lor, încât simpla lor prezenţă are puterea de a detensiona orice situaţie. Sunt oameni care aduc entuziasmul: au o anumită vibraţie a energiei bucuriei care îi face să fie mereu optimişti şi plini de viaţă, capabili să antreneze grupuri de oameni în proiectele pe care le au. Alţii aduc alinare şi căldură sufletească: sunt atât de blânzi şi înţelegători că simţi cum prezenţa lor te unge pe suflet. Alţi oameni aduc originalitate şi ingeniozitate: sunt spontani şi liberi, cu ei niciodată nu te plictiseşti, prezenţa lor te încântă şi parcă au darul de a prinde magia lucrurilor.

Astfel, fiecare are izvorul său, care curge încontinuu, pentru că e mereu conectat la sursă. Prin natura lui, se dăruieşte neîncetat, mulţi oameni se adapă de la el, chiar dacă, de multe ori, nici unii, nici alţii nu-şi dau seama. Aşa ne-a creat Dumnezeu încă de la începuturi: fiecare cu darul său – nu există concurenţă, nu există competiţie, ci doar împărtăşire. Acest dar constituie o adevărată putere atunci când îl conştientizăm, pentru că el este cheia care ne duce către ceruri, la Dumnezeu, dar ne şi ajută să ne

integrăm în lumea pământeană. Menirea fiecăruia este legată de acest dar. De fapt, menirea constituie manifestarea acestui dar în lumea fizică, aducând împlinire şi fericire.

Îngerii virtuţilor, după cum spune şi numele, sunt acei îngeri care ne ajută să dobândim şi să manifestăm calităţi sufleteşti. Suntem făcuţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, deci fiecare suflet conţine în el toate calităţile în stare potenţială. De-a lungul timpului, prin experienţele trăite, omul dezvoltă diferite calităţi. Sufletul are capacitatea de a le manifesta, deseori însă nefiind conştient de ele, alteori fiind blocate.

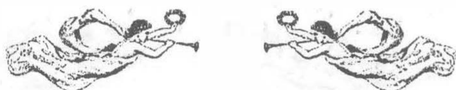
Aceşti îngeri ne ajută să ne identificăm, să ne recunoaştem şi să ne cultivăm calităţile, îmbogăţindu-ne astfel sufletul.

Invocare către îngerii puterilor şi ai virtuților *(este orientativă, fiecare o poate personifica, după cum simte în sufletul său):*

Îngeri ai puterilor, vă rog sa-mi fiți alături şi să mă ajutați să-mi descopăr darul pe care l-am primit de la Dumnezeu odată cu naşterea mea în spirit. Îngeri ai virtuților, vă rog să mă ajutați să recunosc şi să manifest toate calitățile pe care le-am dobândit până acum. Să le echilibrez pe cele perturbate şi să le eliberez pe cele blocate, dar şi să cultiv calități noi care să-mi întregească sufletul. Vă mulțumesc.

Îngerii stăpânirilor

Stăpânirile sunt îngeri din ierarhia a doua care, după cum indică şi numele, ne ajută să obţinem stăpânirea de sine. După ce ne recunoaştem calităţile cu ajutorul îngerilor virtuţilor şi ai puterilor, în mod firesc, începem să le manifestăm, supravegheaţi fiind de stăpâniri. Atâta timp cât nu controlăm o anumită putere interioară, ea funcţionează ca o sabie cu doua tăişuri: cine nu ştie bine să o mânuiască poate răni sau poate fi rănit. Oricine cunoaşte cât de mult poate răni iubirea cuiva din cauza lipsei de experienţă

în a o exprima. Sau cât de mult doare o iubire neîmpărtăşită. Îngerii stăpânirilor intervin pentru a ţine lucrurile "sub control" în locul nostru până când noi vom avea maturitatea de o face singuri. Asta nu înseamnă că intervin peste liberul arbitru al cuiva, ci ne influenţează, creează conjuncturi astfel încât să putem experimenta şi cultiva calităţi sufleteşti fără a afecta fiinţele cu care intrăm în contact.

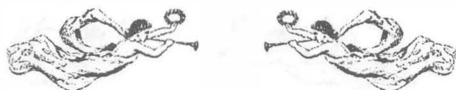
Stăpânirile manifestă acest rol protector asupra noastră şi atunci când există probabilitatea de a fi atacaţi psihic de entităţi neluminoase. Nu permit să fim "stăpâniţi" de aceste forţe, lumina pe care o infuzează nu le dă voie să preia controlul asupra psihicului nostru. Pot fi apelaţi îngerii stăpânirilor şi pentru mase de oameni, indiferent că e vorba de familie, comunitate sau popor.

Atâta vreme cât conştiinţa nu e trează, iar relaţia cu Dumnezeu este slabă, omul este vulnerabil şi are nevoie de protectori pentru a rămâne mereu sub influenţa luminii. Acest lucru s-a produs şi până acum, când nu ştiam ce rol au aceşti îngeri, dar eficienţa lor e mai mare atunci când îi apelăm.

Putem învăţa mai repede cum să obţinem controlul, astfel încât să ne putem lua frâiele vieţii în propriile mâini. Să deţinem controlul asupra vieţii noastre înseamnă să ştim ce vrem de la ea, să ştim încotro ne îndreptăm, care ne sunt priorităţile, să ştim să ne asumăm responsabilităţi, să putem avea o relaţie armonioasă cu lumea în care trăim, să ne cunoaştem menirea şi să avem o relaţie vie cu divinitatea.

Invocare:

Îngeri ai stăpânirilor, vă rog să mă însoţiţi şi să mă luminaţi pentru ca tot ceea ce fac să se integreze în ordinea creaţiei şi să aducă armonie în mine şi în jurul meu. Vă rog să mă protejaţi pentru ca nici o entitate neluminoasă să nu mă atingă sau să mă influenţeze. Vă mulţumesc.

Îngerii domniilor

Domniile sunt îngeri din ierarhia a doua şi rolul lor este acela de a ne crea oportunităţi prin care să ne manifestăm. Fiecare om este purtător al divinităţii, doar că de multe ori o ţine atât de bine ascunsă, încât chiar uită de această comoară din inima sa. E timpul să aducem la lumină tot ceea ce putem fi. Să facem să înflorească în suflet toţi bobocii care-şi aşteaptă primăvara. Domniile sunt acei îngeri care ne ajută să ne punem în valoare, să ne afirmăm calităţile, să devenim conştienţi de ele, astfel încât să ştim ce putem şi ce e necesar la un moment dat.

Ei ne vor ajuta şi să creăm noi înşine conjuncturi de manifestare prin care să ne exprimăm cât mai bine, dar şi să ne identificam şi să ne afirmăm valorile. Să o luăm ca pe un joc în care singura regulă este să mergem până la capăt. Iar în acel capăt vom descoperi că avem pe ce ne baza, că ne avem oricând la îndemână, că putem străluci prin nenumărate faţete, chiar dacă mai avem şi unele care sunt încă neşlefuite, că avem chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. A reuşi să conştientizăm aceste lucruri înseamnă foarte mult, întrucât pot apare nenumărate oportunităţi, ni se deschid uşi şi este foarte important să le recunoaştem şi să avem capacitatea de a le da curs cu încredere şi optimism. Întrucât există probabilitatea ca aceste oportunităţi să nu revină, ar fi bine sa fim pregătiţi deja să le recunoaştem şi să le urmăm. Îngerii sunt cu noi şi ne vor asista.

Invocare:

Îngeri ai domniilor, vă rog să mă ajutaţi să manifest şi să conştientizez toată experienţa pe care sufletul meu a adunat-o. Să creaţi oportunităţi care să corespundă cel mai bine cu darurile şi rostul meu în viaţă. Să am discernământul şi creativitatea necesare pentru a gândi, vorbi şi acţiona adecvat la momentul şi locul potrivit, în deplină armonie cu legile universului. Vă mulţumesc.

Ajutorul arhanghelilor în recunoaşterea darurilor personale şi împlinirea menirii

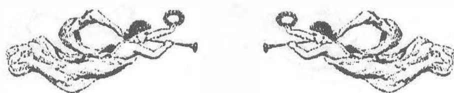
Arhanghelii sunt îngeri din prima ierarhie şi au rolul unor mobilizatori mari de forţă care adună în jurul lor îngeri sau grupuri de îngeri, în funcţie de necesităţile existente.

Arhanghelul Mihail

Rolul său: împărtăşeşte Adevărul Divin şi veghează la respectarea legilor divine.

Ajutorul pe care ni-l acordă Arhanghelul Mihail capătă diferite nuanţe care sunt în acord cu rolul pe care îl are în raport cu fiinţa umană:

- ne facilitează accesul la Adevărul Divin prin trezirea propriei conştiinţe;
- ne oferă încurajare, încredere, intuiţie prin recăpătarea sentimentului de adevăr divin inspirat;
- ne susţine în răspândirea Adevărului prin mijloace care sunt specifice structurii noastre psihice;
- imprimă claritate şi direcţie;
- ne învaţă să ne dezvoltăm capacitatea de a face faţă problemelor;
- ne încurajează libertatea de a alege şi de a realiza următorul pas;
- ne susţine în eliberarea temerilor, a incertitudinilor care împiedică împlinirea vieţii noastre ca scop;
- la nivelul conştiinţei, ne protejează de intenţii negative sau nepotrivite şi de false iluzii;
- ne alimentează puterea şi ne întăreşte credinţa (puterea este cea care ne face să acţionăm, iar credinţa ne dă certitudinea că ceea ce avem nevoie va fi manifestat; fără credinţă, acţiunea nu ar avea rezultatul aşteptat);

- ne îndeamnă să îmbrăţişăm şi să exprimăm energia masculină a Tatălui, simţindu-ne în acelaşi timp vegheaţi, călăuziţi şi protejaţi de El în calitate de copii ai Săi;
- trezeşte conştiinţa în inimă, simţuri, ajutându-ne să ne conştientizăm trăirile şi senzaţiile.

Persoanele care au darul de a primi şi de a împărtăşi Adevărul

Menirea lor: să răspândească Adevărul lui Dumnezeu sub directa îndrumare a Arhanghelului Mihail

Modele umane: Justiţiarul, Protectorul, Căutătorul Adevărului

Cuvinte cheie: conştiinţă, adevăr, credinţă, justiţie, libertate, dreptate, curaj, demnitate, discernământ

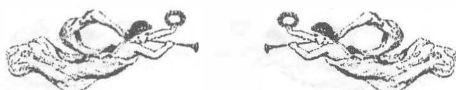
Îngeri: ai conştiinţei, adevărului, discernământului, credinţei, încrederii, curajului, libertăţii, respectului.

Plante specifice: anghinare, angelică, armurariu, busuioc, brusture, cătină, cimbru, coacăz, coriandru, echinacea, gălbenele, genţiană, muşeţel, năpraznic, păpădie, pin, muguri de plop

Cristale: lapis lazuli, sodalit, azurit, turmalin negru, sugilit (luvulit)

Trăsături ale personalităţii:

Au o conştiinţă vie, prezentă, clară, organizată. Deţin o mare forţă interioară, încredere în sine, hotărâre. Sunt încrezători în forţa lor interioară, generoşi, curajoşi, au abilitatea de a-i încuraja şi pe cei din jur. Sunt prieteni de nădejde şi loiali. Sunt energici şi entuziaşti, radiază în jurul lor forţă, protecţie şi încredere. Au voinţă puternică şi o bună vitalitate. Nu le place să fie controlaţi şi investesc multă energie în menţinerea controlului în tot ceea ce fac.

Sunt, în general, individualişti; vor să fie independenţi. Nu se lasă influenţaţi de părerile pe care le au oamenii despre ei. Îşi fac treaba hotărâţi şi conştiincioşi. Această putere le este dată de conştiinţa pe care caută să şi-o menţină trează şi pe care, de cele mai multe ori, o urmează. Conştiinţa lor deţine controlul asupra vieţii şi, de câte ori sunt dezechilibraţi interior, pot manifesta o formă exteriorizată de control, chiar agresivă deseori.

Au o tărie de caracter care îi face să fie percepuţi ca fiind duri. Sunt foarte rezistenţi şi au capacitatea de a trece prin multe dificultăţi fără să se plângă. Le place viaţa, sunt încrezători şi întreprinzători. Au simţul dreptăţii foarte dezvoltat şi sunt oneşti.

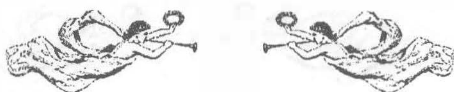
Sunt foarte ancoraţi în realitate şi îşi folosesc cu curaj toate resursele interioare pentru a construi o lume mai bună pentru ei şi cei din viaţa lor.

"Îmi plac foarte mult relaţiile reale, sufleteşti valabile, cu priviri adevărate şi care te îmbogăţesc. Întâlnirile între oameni după care pleci regăsit, doar fiindcă rezonezi cu adevărul celuilalt şi asta te ajută să te re-identifici." (Ioana, jurnalist)

Adevăr şi dreptate. Sunt căutători ai adevărului, au tendinţa de a fi corecţi, de a acţiona drept. Nu suportă minciuna, înşelătoria. Acceptă să facă compromisuri doar în situaţii în care consecinţele sunt minore.

Au o bună intuiţie; au acces la cunoaşterea directă a adevărului. Au încredere în vocea lor interioară, care-i călăuzeşte încă din copilărie către adevărul superior pe care-l caută cu înverşunare; aceasta voce poate deveni deseori severă şi neiertătoare.

"Dacă simt că cineva îmi încalcă libertatea, iniţial am o stare de şoc şi simt un blocaj emoţional. Mă dezmeticesc şi caut sa fiu tolerantă şi să înţeleg ce se petrece. Mă situez în ambele tabere şi vreau să înţeleg şi punctul de vedere al celuilalt. Dacă realizez că ceva nu este în regulă, nu este just, trec la următoarea etapă în care negociez amiabil. Dacă nici aşa lucrurile nu se îndreaptă, atunci pornesc o adevărată "luptă" de principii, cam pătimaşă de

cele mai multe ori, dar eliberatoare! Unii spun despre mine că sunt o ființă care am puterea de a transforma, dar cu duritate. Îi şochez de cele mai multe ori pe cei pe care îi ajut, mai ales ca în mod obişnuit sunt o ființă plăcută, destul de blândă. Însă, în situații limită, sunt foarte tranşantă şi dură şi "tai răul" din rădăcină. Unii găsesc aceasta foarte neplăcut şi, chiar dacă recunosc că i-a ajutat să depăşească situația, păstrează totuşi o reticență față de tratamentul care le-a fost aplicat. Cu toate acestea, rămânem prieteni pentru totdeauna. În acele momente recunosc că prin mine se manifestă o forță nebănuită care "face dreptate", dincolo de personalitatea mea." (Teodora, psiholog)

Caută prieteniile cu oamenii adevărați.

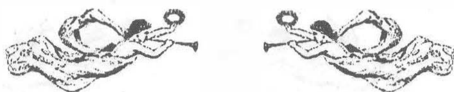
"Mă îmbogățesc şi mă motivează oamenii din jurul meu care pot să își asume matur şi constructiv adevărul emoțional, uman spre artistic din ei." (Ioana, jurnalist)

Au idei clare pe care le susțin şi le argumentează. Încrezători în ei înşişi pot câştiga cu uşurință încrederea celorlalți.

Nu suportă falsitatea, politețea exagerată. Preferă exprimarea simplă şi directă a convingerilor şi opiniilor personale.

Sunt persoane de acțiune şi au multă intuiție. Au viziunea lucrurilor şi sunt constructivi. Le place să-i provoace şi să-i stimuleze pe ceilalți pentru a scoate tot ce-i bun din ei.

"Am avut o satisfacție deosebită şi am simțit împlinire atunci când am reuşit, voit sau "întâmplător" să fac pe cineva să devină conştient de propria persoană, să-şi pună întrebări şi să găsească răspunsuri la care nu s-a mai gândit până atunci; să conştientizeze greşeli pe care le făcea "de-o viața", fără să-şi dea seama; să-şi dorească altceva decât ce-şi dorise până la momentul acela, să-şi dorească să fie mai bun decât până atunci. M-am simțit împlinită când am reuşit să fiu liantul dintre mai mulți oameni, când am reuşit să "sfințesc" un loc (conform zicalei : "omul sfințeşte locul")." (Bianca, psiholog)

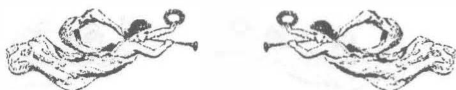
Nu le place şcoala, în general, în primul rând pentru că sunt structuri practice şi foarte dinamice, şi în al doilea rând pentru că ei îşi extrag adevărurile de care au nevoie din direct din Conştiinţa divină, prin intuiţie. Nu mai vorbim de anumite constrângeri şi reguli la care se simt supuşi. Mulţi nici nu mai au răbdare să termine şcoala şi se angajează să lucreze din timpul liceului.

"Îmi place să aflu cât mai multe informaţii, să cunosc cât mai mult. Sunt şi domenii care nu mă atrag şi unde am "lacune", dar nu mă deranjează. Şcoala ca instituţie nu mi-a plăcut niciodată, deşi am făcut foarte multă şcoală în viaţa mea (două facultăţi jumătate, master, cursuri, etc.). Mică fiind, fugeam de la grădiniţă şi de la şcoală, nu mă supuneam uşor regulilor şi cerinţelor curiculare. Cu toate acestea, am fost mereu printre primii din clasă la învăţătură şi aleasă comandantă de grupă, detaşament şi utc (cum era pe timpuri). Cu timpul, am acceptat ca aşa este mersul în societate, dar permanent am avut o "răfuiala interioară" cu non-sensul acestei societăţi, care din punctul meu de vedere este nedreaptă şi greşit orientată." (Teodora, psiholog)

"Nu-mi place la şcoală pentru că nu asimilăm nimic cu adevărat util pentru dezvoltarea fiecăruia, nu avem libertate de mişcare şi exprimare, ne limitează şi ni se impun anumite reguli şi idei care ne conduc către o mentalitate rigidă." (Diana, elevă)

Ştiu devreme ce îşi doresc de la viaţă, măcar pentru viitorul apropiat.

Credinţă. Au o credinţă puternică ce vine din suprapunerea parţială a conştiinţei lor cu Conştiinţa Divinităţii. Nu au nevoie de dovezi, de argumente, ci cred pur şi simplu. Nu se îndoiesc de existenţa lui Dumnezeu, ci dimpotrivă, ştiu că El are mereu grijă de ei, simţindu-se ocrotiţi ca şi cum ar fi mereu în palmele Sale. Acest lucru îi determină de multe ori să-şi asume acţiuni riscante, având convingerea fermă că totul va fi bine şi, drept urmare, uneori au parte de accidente.

<u>**Curaj şi protecţie**</u>. Au curaj şi încredere în ei. Se simt norocoşi, protejaţi, oferă la rândul lor protecţie.

"Îmi place să îi ocrotesc pe cei dragi când au nevoie, să îi încurajez, să se simtă luaţi în considerare dacă îmi pasă cu adevărat de ei şi îi admir. De asemenea, îmi place dacă reuşesc să-i fac pe oameni să vadă mai clar şi să le dau siguranţa că se poate rezolva o situaţie." (Diana, elevă)

Sunt direcţi; le place să găsească soluţii practice şi rapide. Atunci când acţionează şi au realizări se simt puternici. Au abilitatea de a scoate la suprafaţă puterea ascunsă din oameni, protejându-i şi având grijă să le fie bine. Detestă să se simtă slabi şi temători.

Le place să-i apere pe cei slabi sau dezavantajaţi şi să facă dreptate celor nedreptăţiţi. Simt aceasta ca pe o datorie, pe care o duc uneori până la sacrificiu, şi caută să se implice cât mai mult în activităţi ce au legătură cu apărarea şi protecţia, la orice nivel: în familie, comunitate, naţiune.

"Când observ că cineva este agresat, întotdeauna iau atitudine, cu multă compasiune şi într-un fel foarte moralist. Caut să-l fac pe agresor să înţeleagă răul pe care îl provoacă şi nedreptatea pe care o face, din punctul de vedere al victimei.

Când eram în liceu, colegii m-au poreclit "Mama Dolores". Un fel de "mamă" universală a celor neputincioşi, pentru că tendinţa mea de a-i proteja pe cei din jur era atât de evidentă. Mă puneam întotdeauna între "ciocan şi nicovală", acolo unde apăreau conflicte şi căutam să-l fac pe fiecare să înţeleagă şi punctul de vedere al celuilalt, aplanând tensiunile. Colegilor, prietenilor, tuturor cunoscuţilor le făcea bine să stea de vorbă cu mine, plecau mult mai liniştiţi simţind că cineva le înţelege suferinţa şi nu-i condamnă. În toate relaţiile mele acest rol "protector" este predominant." (Teodora, psiholog)

"Îi am ca model pe Robin Hood, D'Artagnan, Vlad Ţepes, Al. I. Cuza... Sunt lider de sindicat ..." (Bianca, psiholog)

Libertate și independență. Acordă o mare importanță libertății de orice fel. De aceea, nu le place să fie constrânși și refuză să împlinească așteptările celor care le-ar amenința câtuși de puțin libertatea de manifestare.

"Când cineva dorește să-mi îngrădească libertatea, mă enervez și fac tot posibilul să nu mă supun. Mă revolt când văd oameni cu mentalități rigide și manipulate, care nu știu să vadă în profunzimea situațiilor și să le rezolve fără a încălca drepturile și libertatea celuilalt și să acționeze spre binele tuturor." (Diana, elevă)

"Când sunt constrânsă simt ca o tristețe profundă care poate să se manifeste foarte, foarte agresiv." (Ioana, jurnalist)

Caracterele agresive pot deveni în astfel de situații violente, răzbunătoare sau distructive.

Caută să lucreze de unii singuri pentru a-și putea păstra independența și a nu fi nevoiți să facă compromisuri.

"Nu pot accepta să fac compromisuri, pentru că, dacă fac, mă macină ideea unei decizii greșite și nu pot fi împăcată." (Diana, elevă)

"Nu prea fac compromisuri. Nu mă simt confortabil când o fac. Compromisurile, în viziunea mea, sunt o dovadă de slăbiciune, de neputință: neputința de a da piept cu greutățile. Sunt o metoda de a ocoli drumul drept. Nu mă simt bine atunci când trebuie să recunosc că n-am avut suficientă forță să fac lucrurile așa cum ar fi trebuit și "le-am fentat"." (Bianca, psiholog)

Nu le place să lucreze sub comanda altcuiva. Atunci când simt că ei controlează situația, se simt în siguranță și se pot relaxa.

Discernământ. Au un discernământ deosebit, deși au tendința să vadă lucrurile în "bune sau rele".

Viziunea pe care o au asupra binelui și a răului îi determină să considere că viața este o luptă. Iar judecata lor pendulează mereu

între binele pe care-l apără şi îl susţin, indiferent de cine sau ce este reprezentat, şi răul pe care vor să-l anihileze. Emit nenumărate judecăţi în străduinţa lor de a discerne binele de rău, pentru a şti pe ce poziţie să se situeze. Deseori intră în conflict cu propriile lor judecăţi.

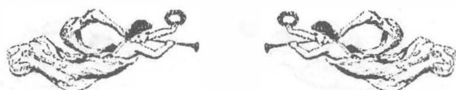
Iau decizii cu uşurinţă.

"Mă hotărăsc repede, iau decizii relativ uşor. Fac apel la bunul simţ şi deciziile devin "evidente". Când am o decizie greu de luat, o decizie care îmi poate afecta în mod major viaţa şi par a fi multe variante în joc, mă rog la Dumnezeu să mă ajute să iau decizia cea mai bună pentru mine. Din acel moment, decizia se ia aproape singură." (Bianca, psiholog)

"Capacitatea de decizie e singurul mecanism uman care te propulsează înainte. Cred că, ideal vorbind, decizia cea mai bună e naturală, firească şi extrem de simplă - evidentă. Atunci când alegi bine, e un sentiment anume pe care îl ai, similar cu momentul în care priveşti apa curgând pe făgaşul ei – altfel nu poate curge, altfel nu se poate întâmpla. Mai sunt şi alte sentimente pe care le am care îmi semnalizează decizia bună – mă simt eliberată de o povară, sunt entuziasmată şi simt că pot face foarte multe lucruri. Polar, ar fi îngreunarea, limitarea, inima mohorâtă de situaţiile pe care mecanismul nostru de apărare atât de uman şi de pământean ni le catalogheză ca fiind "fără ieşire". Cred că sufletul îţi semnalează ceea ce ţi-e necesar, însă nu e tot timpul uşor să îl asculţi cu adevărat." (Ioana, jurnalist)

Dezechilibre ce pot să apară

Tendinţa de a judeca, duritatea. Se pot considera deţinători ai adevărului absolut şi astfel le este dificil să vadă adevărul celorlalţi, mintea lor devenind rigidă. De aceea, pot avea tendinţa de a judeca prea mult pe cei din jur, dar şi propria persoană, devenind prea severi (uneori duri) cu ei înşişi. Conflictele

interioare apărute pot întreține o continuă tensiune și stare de stres.

Se erijează deseori în judecători, în cei care împart dreptatea lui Dumnezeu, după cum consideră ei, în funcție de adevărul personal. Datorită faptului că ei au ușurința nativă de a recepționa adevărul, au tendința să-l absolutizeze și să-l impună oarecum forțat. Drept urmare, se pot considera niște mentori care modelează oamenii după propriile interese și nevoi. De multe ori nu realizează că acest lucru nu e drept. Mereu au păreri despre diferite aspecte ale celor din jur, păreri pe care le consideră bune și demne de urmat. Astfel încearcă să-i domine, să-i controleze pe cei apropiați. Le e greu să conștientizeze acest lucru și, de multe ori, caută să impună cu forța un bine văzut de ei, considerând aceasta o modalitate de ajutor.

"Am tendința să fac bine oamenilor chiar "cu sila". Am talente de "cloșcă". Uneori chiar exagerez și tind să-i sufoc pe cei din jur. Dar caut să mă tratez ..." (Bianca)

Revolta, iritarea. Pentru ei, lumea pare a fi cu susul în jos. Le e dificil să vadă și să accepte toată nedreptatea, înșelătoria, incorectitudinea, minciuna, falsitatea pe care le văd zilnic în lume îmbrăcând diferite forme, motiv pentru care sunt mereu revoltați de ceva. Acest lucru îi face să se simtă singuri, izolați de restul lumii și neînțeleși.

"Deocamdată, majoritatea oamenilor trăiesc "la suprafața" situațiilor, a vieții, nu înțeleg și nici nu își pun problema sensului și înțelesurilor ei, adoptă doar ideile care li se implementează de către alții, se lasă modelați după un anumit prototip creat de societate și ajung ca niște roboți, care nu acceptă nici o altfel de idee pe motiv că nu au văzut și nu au auzit nicăieri. Din acest motiv sunt cam separată de restul..." (Diana, elevă)

Atunci când nu reușesc să câștige respectul cuiva, se revoltă și caută să și-l impună, deseori în mod agresiv. În consecință, au

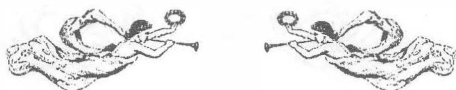
obiceiul de a-i "pune la respect" pe alții, în felul acesta având senzația că preiau controlul asupra unei situații.

Nu le place să li se impună sau să li se îngrădească libertatea, având un înalt grad de independență.

Se revoltă împotriva constrângerilor. Nu sunt dispuși, în general, să le facă pe plac celorlalți sau să le suporte slăbiciunile. Dar se implică prin sfaturi, motivându-i să meargă pe drumul pe care ei îl consideră bun.

"Încerc să aplic faptul că fiecare e responsabil de faptele sale, chiar dacă e un gând dur, și fiecare are de înțeles lecțiile sale, independent de prezența mea în acel loc, în acea relație. O situație grea în care m-am simțit neputincioasă s-a dovedit mai valoroasă pentru mine atunci când am reușit să găsesc soluții singură, fără ajutor din exterior. Alteori, e mai important să nu fii singur în momente grele. Depinde de situație. Încerc să fiu aproape și să ajut cu tot ce pot în momentele grele, dacă simt că prezența mea îi poate ajuta și dacă mi se cere ajutorul." (Ioana, jurnalist)

Tendința de a domina, agresivitatea. Atâta vreme cât persistă atitudinea de luptă cu ceva sau cineva, se vor afla pe un drum greșit. Căci mereu vor căuta să domine sau să controleze ceea ce consideră că-i amenință, aceasta căpătând dimensiunea unor fixații. Dorința de a fi în poziția de învingător al unei confruntări sau competiții îi determină, de multe ori inconștient, să fie agresivi cu cei care nu se recunosc învinși. Pot apărea astfel conflicte aprinse în familie, în cercurile de prieteni sau la locul de muncă. Energia și poziția pe care o au în astfel de situații îi face să se simtă puternici. Dar credința lor e slabă în aceste momente, iar inima și-a pierdut blândețea și sensibilitatea, ei înșiși fiind în pericol de a fi controlați de această putere, care îi face să se simtă invulnerabili și să-și asume riscuri mari. Persistența acestei atitudini le poate genera stări de oboseală și probleme de sănătate.

Își dezvoltă mult autocontrolul. Dorința de a controla poate fi exacerbată, la caracterele inferioare ducând chiar și la agresivitate de natură fizică.

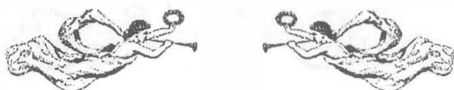
Caută siguranța materială – au impresia că astfel se simt mai protejați. Dar aceasta este doar o protecție fizică, expresie exterioară a protecției interioare pe care ți-o oferă relația și credința în Dumnezeu.

Deseori lucrează mult pentru a avea o situație materială bună, pentru a nu se simți amenințați de pericole sociale de tot felul: foame, sărăcie, șomaj, lipsa unui adăpost. Datorită acestor temeri pot deveni posesivi cu bunurile lor. Atunci când protecția este îndreptată către posesiuni sau interese, devin oportuniști, ajung să facă compromisuri sau pot chiar să-i atace pe cei din jur care le-ar amenința siguranța materială. În acest fel se comportă oamenii cu o slabă credință.

Atunci când devin duri sau agresivi cu cei din jur, își justifică comportamentul prin convingerea că e necesar să-i "ajute" pe ceilalți în acest fel, căci numai așa își depășesc slăbiciunile.

Atunci când caracterul lor devine prea aspru se pot trezi singuri. Ideile fixe, distructive, furia explozivă, impulsurile necontrolate, intoleranța îi pot aduce în situația de a distruge într-un timp scurt tot ce-i bun în viața lor. Nu-și dau seama cât rău își pot face lor, dar și celor din jur în aceste perioade de dezechilibru major. Deși sunt duri cu cei dragi, solicită însă din partea lor loialitate și atenție.

Când sunt în poziția de apărare, evită să se lase afectați sau răniți în vreun fel și riscă să devină reci, sufletul nemaireușind să simtă tandrețea sau intimitatea. Consideră acest sacrificiu al propriului suflet ca fiind necesar pentru a face față tuturor dificultăților vieții. O iau ca pe un act al supraviețuirii.

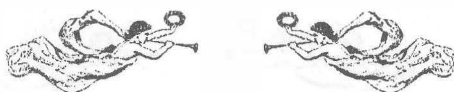

Dificultate în exprimarea emoţiilor şi sentimentelor. Femeile, în special, pot avea probleme legate de intimitate şi de manifestare a propriei feminităţi.

"Până la 30 de ani simţeam predominant latura masculină. Abia după vârsta de 30 de ani, latura feminină a început să se simtă. Apoi lucrurile s-au echilibrat." (Bianca, psiholog)

"Copilăria mea a fost marcată de faptul că eram considerată un "băieţoi". Eram un copil plin de energie, nonconformist, năzdrăvan (cap spart de trei ori, mâna ruptă, scăpat de accidente de maşină de multe ori doar printr-un miracol, coadă de vecini la uşă ca să le spună părinţilor ce rea sunt, somaţii la şcoală pentru că deranjam orele). Am fost catalogată mereu drept o bună sportivă, bună coechipieră, o tipă "de gaşcă". Eram preferata băieţilor la fotbal, îi băteam pe toţi în faţa blocului, dar niciodată pe nedrept. Îmi apăram frăţiorul mai mic cu mult curaj şi nimeni nu avea voie să se atingă de el, căci avea de-a face cu mine. Această atitudine s-a păstrat până am terminat liceul. Chiar în clasa a douăspezecea fiind, am tras un şut prietenului meu şi colegului de bancă pentru că râdeau de colege şi spuneau vorbe urâte la adresa lor. Reacţionam corectiv la orice nedreptate care se făcea cuiva neajutorat sau mie personal. Cu timpul, faptul că m-am îndrăgostit mi-a schimbat comportamentul, am devenit mai feminină, mai delicată, dar şi puţin complexata de forţa mea care le făcea mereu probleme celor dragi, în special părinţilor. Am urmărit chiar să dezvolt aspectul feminin în manifestarea personalităţii mele. Însă întotdeauna m-am simţit un pic mai masculină decât alte femei din jurul meu, deşi am beneficiat de o capacitate de atracţie şi un magnetism foarte mare asupra prezenţelor masculine din anturaj.

În prezent, lucrurile s-au echilibrat şi mă simt foarte bine în pielea mea! Am învăţat să-mi exprim deschis sentimentele, cu uşurinţă şi fără agresivitate. Am devenit o persoană mult mai blândă şi delicată. Evit stările conflictuale şi contradicţiile, urmărind să aduc armonia în jurul meu, însă, atunci când nu se

poate alțfel, "scot sabia și tai". Iar acest lucru mă ajută să pot merge împăcată mai departe!" (Teodora, psiholog)

Uneori se simt vulnerabili emoțional, se simt neînțeleși, se închid în ei înșiși și se distanțează.

Își exprimă cu greu sentimentele din cauza unui control prea strâns asupra propriei inimi. O inima sensibilă implică și anumite slăbiciuni pe care nu sunt dispuși să le tolereze.

"În general, sunt detașată și rece chiar și față de familie sau prieteni și sunt foarte rare persoanele care îmi inspiră admirație sau în preajma cărora îmi doresc cu adevărat să fiu. Aș vrea să existe mai multă comunicare, schimb de opinii, implicare (și afectivă), uniune, deschidere, respect, aprofundarea unor subiecte privind viața." (Diana, elevă)

Exprimarea anumitor sentimente este privită de către o anumită parte a minții lor ca fiind slăbiciune și, din acest motiv, nu le permite să se manifeste, instalând imediat cenzura și controlul. Au nevoie să-și corecteze aceste convingeri eronate, înlocuindu-le cu altele noi, care să încurajeze și să dea forță exprimării sufletești.

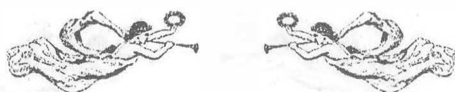
Sunt isteți și sinceri, îndrăzneți și duri. Se pot mândri cu acest lucru chiar și în momentele în care rănesc pe cineva. Nu își dau seama de forța de impact (pozitivă sau negativă) pe care o au asupra celorlalți, datorită lipsei lor de empatie.

Sunt impulsivi și le este greu să accepte sfaturi; se pot risipi în conflicte inutile, irosindu-și energia.

Neglijarea propriilor slăbiciuni și nevoi emoționale îi determină să ignore sau să minimalizeze suferințele sau necesitățile emoționale ale celorlalți.

Din teama de a nu fi răniți sau controlați de ceilalți, simt nevoia constantă de a se proteja de eventuale atacuri exterioare.

Sănătate. Nu le place să se plângă, să vorbească despre problemele sau frământările lor interioare. De multe ori, acestea sapă adânc în interior, le consumă multă energie, epuizându-i și

afectându-le sănătatea. Pot suferi atacuri de cord, atacuri cerebrale, hipertensiune arterială, probleme ale stomacului, ficatului, colecistului, cancer, etc.

"De când sunt mică am avut probleme cu alimentația, apoi cu stomacul (gastrită) și mereu am avut impresia că nu am destulă apă în corp, pielea e în general uscată. S-ar putea să fie din cauza măcinărilor interioare, refuzului de a fi receptivă și a înțelege situațiile pe care le consider a fi neplăcute. Excesul de acid gastric ar putea reflecta această revoltă și incapacitatea de a accepta ceea ce văd și mă deranjează că există." (Diana, elevă)

"Fierea îmi face probleme, cred că datorită faptului că mă cam implic în treburile altora ca să-i ajut, trecând peste înțelegerea lor, deoarece de cele mai multe ori sesizez lucruri pe care ei le scapă." (Teodora, psiholog)

Nu le place să fie bolnavi, pentru că nu suportă să se simtă slabi și neputincioși. Își pun la dispoziție toată voința, credința și vitalitatea pe care le au și reușesc să se vindece și să se recupereze într-un timp mult mai scurt decât majoritatea oamenilor suferind de aceleași boli.

Îi ajută:

Să cunoască legile divine și să susțină respectarea lor, ajutându-i pe ceilalți să înțeleagă cum funcționează justiția divină. Să înțeleagă ordinea divină și locul lor în această ordine.

Să se încreadă în puterea divină, să se abandoneze din când în când, lăsându-L pe Dumnezeu să preia controlul. Astfel își întăresc credința și se pot relaxa interior. Așa vor învăța cum să-și gestioneze puterea, astfel încât să nu mai fie dominați de ea, să se simtă liberi, oferind în același timp și celorlalți libertatea de a fi ei înșiși.

Să-și armonizeze propria voință cu Voința Divină. Eroismul lor va deveni blând și integrat unei ordini universale. Se pot simți astfel parte din realitatea umană și divină.

Să-şi exprime sentimentele şi să accepte să se simtă vulnerabili. Să înveţe să asculte şi să fie ascultaţi. Să se accepte pe ei aşa cum sunt, cum pot fi la un moment dat. Astfel îşi pot trăi intimitatea.

Să înveţe exprimarea de sine; atunci când nu vor mai fi pe poziţia de atac sau de apărare se vor simţi liberi, oferind şi celorlalţi libertatea de exprimare. Să înveţe să respecte liberul arbitru al celorlalţi.

Să-şi valorifice puterea interioară, controlându-şi forţa fizică exterioară. Aşa îşi pot asculta intuiţia, pot acţiona drept şi îşi pot educa voinţa.

Să înveţe să stabilească legături afective cu ceilalţi. Să-şi deschidă inima şi s-o asculte, pentru a scoate la suprafaţă blândeţea şi sensibilitatea sufletească. Întrucât sunt sensibili la copii şi la animale, datorită inocenţei şi nevoii de protecţie pe care sunt gata să le-o ofere, le-ar fi mai uşor să înceapă cu aceste categorii.

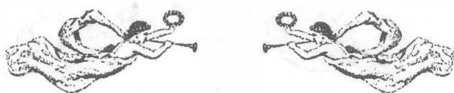
Să se simtă protejaţi de Dumnezeu, să se încreadă în planul Său şi legile Sale divine şi să-şi redefinească puterea. Astfel se pot relaxa şi elibera de tendinţa excesivă de a controla.

Profesii specifice:

Preocuparea pentru dreptate şi adevăr îi poate aduce frecvent în poziţia de avocat, judecător, procuror, poliţist, soldat sau ofiţer de armată, scriitor, actor, etc.

Îi putem găsi, de asemenea, în jurnalism, dorind să dezvăluie tot felul de incorectitudini, abuzuri, ilegalităţi, dar şi exprimând pur şi simplu adevărul personal în legătură cu diferite aspecte ale vieţii.

De menţionat însă că îşi pot manifesta darurile în orice domeniu al vieţii, căci pretutindeni e nevoie de oameni care să menţină un nivel înalt de moralitate, respect, onoare, curaj, dreptate sau libertate.

Invocare:

Arhanghele Mihail, te rog să mă ajuți să descopăr lumina din mine însumi, să am încredere în Dumnezeu, care-mi arată drumul drept şi în acord cu legile divine şi care-mi inspiră acțiuni juste. Să devin conştient de stările, gândurile şi faptele mele, să discern ceea ce este spre binele meu şi să urmez cu încredere şi pace alegerile pe care le fac. Te rog să mă protejezi de agresiuni psihice sau fizice, să eliberezi teama, îndoiala, nemulțumirea, convingerile eronate, gândurile negative şi agresivitatea din adâncul ființei mele şi să-mi dai curajul să fiu aşa cum mă îndeamnă inima. Ajută-mă ca atunci când sarcinile sunt prea dificile, să găsesc forța necesară pentru a le împlini. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Mihai Eminescu, Ion Creangă, Ştefan Iordache, Toma Caragiu, Michelle Pfeiffer, Jack Nicholson, Paulo Coelho, Indira Ghandi, Mihail Gorbaciov, Angelina Jolie, Albert Camus, Alexandre Dumas, Dimitri Ivanovici Mendeleev, Antoine de Saint - Exupery, Socrate.

Adevăr:

Mihai Eminescu

"Dacă lumea ar trebui să piară şi eu aş putea s-o scap printr-o minciună, eu n-aş spune-o, ci aş lăsa lumea să piară."

"Cel mai mare păcat al oamenilor e frica, spaima de a privi în față şi-a recunoaşte adevărul."

"Nu explicațiile ce se dau faptelor, ci faptele însele sunt adevărul."

"Adevărul e stăpânul nostru, nu noi stăpânim adevărul."

"Cine vrea să afle adevărul să se întoarcă spre trecut."

Antoine de Saint - Exupery

"Un concept este individualizarea unui tot sau, mai exact, a unei structuri. Mă slujesc apoi de această nouă ființă ca de o invariabilă. Conceptul simplifică universul şi îl ordonează."

Discernământ:

Antoine de Saint - Exupery

"Singura dramă pentru om: confuzia"

Socrate

"Suprema înţelepciune este de a distinge binele de rău."

Paulo Coelho

"<<Eu însumi am ales să merg pe aici.>> În fraza asta îi stă toata puterea: el însuşi alege calea pe unde merge acum şi nu are de ce să se plângă."

"Războinicul ştie că este liber să aleagă ceea ce doreşte, hotărârile sunt luate cu curaj, detaşare şi – uneori - cu o anumită doză de nebunie."

"Un războinic ştie să facă distincţia dintre ceea ce e trecător şi ceea ce e definitiv."

"Un războinic nu-şi amână deciziile. El reflectează destul înainte de-a acţiona; îşi apreciază antrenamentul, responsabilitatea şi datoria sa ca maestru. Încearcă să-şi păstreze seninătatea şi analizează fiecare pas ca şi cum fiecare ar fi cel mai important.

Dar în clipa când ia o decizie, războinicul trece la fapte: nu mai are dubii în privinţa alegerii şi nici nu-şi modifică parcursul dacă împrejurările se arată a fi diferite de cele pe care şi le imaginase.

Dacă decizia i-a fost corectă, va ieşi învingător în luptă - chiar dacă va dura mai mult decât prevăzuse. Dacă decizia i-a fost greşită, va fi învins şi va trebui să reia totul de la început - cu mai multă înţelepciune.

Un războinic, când începe, merge până la capăt."

"Războinicul luminii îşi ţine spada în mâini. El însuşi hotărăşte ce anume va face şi ce anume nu va face în nici un caz. Sunt clipe în care viaţa îl duce spre o criză: e silit să se despartă de lucrurile pe care le-a iubit întotdeauna; atunci războinicul reflectează. Caută să vadă dacă îndeplineşte voinţa lui Dumnezeu sau dacă acţionează din egoism. În caz că despărţirea face parte

din drum, o acceptă fără a se plânge. Dacă însă acea despărţire a fost provocată de perversitatea altcuiva, e implacabil în ripostă."

Dreptate:

Paulo Coelho

"Nedreptăţile se întâmplă. Toţi se găsesc în situaţii nemeritate - în general când nu se pot apăra. Deseori la uşa războinicului bate înfrângerea. La asemenea ceasuri, el rămâne tăcut. Nu-şi risipeşte energia în vorbe, pentru că ele nu pot face nimic; este mai bine să-ţi foloseşti forţele ca să rezişti, să ai răbdare şi să fii conştient că Cineva vede. Cineva care a văzut suferinţa nedreaptă şi nu o acceptă. Acest Cineva îi dă lucrul de care are cea mai mare nevoie: timpul. Mai devreme sau mai târziu, totul va lucra din nou în favoarea lui. Un războinic al luminii este înţelept; nu-şi comentează înfrângerile."

Stăpânire de sine:

Antoine de Saint – Exupery

"Puterea, dacă are drept temelie dorinţa de a domina, este doar o ambiţie stupidă. Dar dacă este un act creator şi acţiune de creaţie, atunci slăvesc această putere."

Paulo Coelho

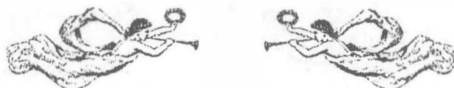
"Un războinic nu se grăbeşte niciodată. Timpul lucrează în favoarea lui; el învaţă să-şi stăpânească impacienţa şi evită gesturile necugetate. Un războinic nu culege niciodată fructul câtă vreme e încă verde."

"Războinicul stăpâneşte deopotrivă lovitura şi iertarea. Ştie să le folosească pe amândouă cu aceeaşi pricepere."

Libertate şi Curaj:

Antoine de Saint – Exupery

"Înţeleg limpede semnificaţia libertăţii. Este libertatea de a creşte a unui arbore în câmpul de forţă al seminţei sale. Este climatul de înălţare al omului. Este aidoma unui vânt prielnic. Numai mulţumită vântului, corăbiile sunt libere pe mare."

"Frumoase sunt doar acele suflete mândre care nu acceptă niciodată să se plece."

Paulo Coelho

"Curajul este darul cel mai de preţ pentru cine caută Limbajul Lumii."

"Un războinic nu se lasă niciodată intimidat. Fuga poate fi o excelentă artă a apărării, dar nu poate fi folosită când frica este excesivă. În dubiu, războinicul preferă să facă faţă înfrângerii şi apoi să-şi vindece rănile - deoarece ştie că, dacă fuge, îi dă agresorului o putere mai mare decât merită. În faţa unor momente dificile şi dureroase, războinicul înfruntă situaţia dezavantajoasă cu eroism, resemnare şi curaj."

"Nu-i este teamă să plângă din pricina unor necazuri vechi sau să se bucure de noi descoperiri. Când simte că a venit ceasul, lasă totul şi pleacă în aventura mult visată. Când pricepe că e la limita rezistenţei, iese din luptă, fără a se învinovăţi că a făcut una, două nebunii neaşteptate."

Judecată:

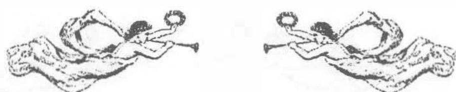
Paulo Coelho

"Ceea ce a fost important va rămâne, ceea ce a fost inutil va dispărea. Războinicului nu-i revine misiunea de a judeca visele aproapelui şi el nu-şi pierde vremea criticând hotărârile celorlalţi. Ca să aibă încredere în propriul său drum, nu trebuie să demonstreze că drumul celuilalt este greşit."

Exprimarea emoţiilor:

Paulo Coelho

"Un războinic are nevoie de dragoste. Afecţiunea şi tandreţea fac parte din natura lui. Când războinicul nu se simte fericit în faţa apusului de soare, ceva nu merge. Într-o clipă îşi întrerupe lupta şi caută o tovărăşie, ca să poată asista împreună la înserare. Dacă îi este greu să o găsească, se întreabă: " Mi-a fost frică să mă apropii de cineva? Mi s-a oferit afecţiunea şi n-

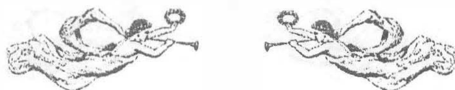
am observat?" Un războinic foloseşte singurătatea, dar nu e folosit de ea.

Pentru războinic nu există dragoste imposibilă. El nu se lasă intimidat de tăcere, de indiferenţă sau de respingere. Ştie că - în spatele măştii de gheaţă pe care o folosesc oamenii - există o inimă de foc. De aceea războinicul riscă mai mult decât ceilalţi. Caută neîncetat dragostea cuiva - chiar dacă asta ar însemna să audă de multe ori cuvântul nu, să se întoarcă acasă învins, să se simtă respins în trup şi suflet. Un războinic nu se lasă pradă fricii când caută ceea ce îi e necesar. Fără dragoste, el nu e nimic."

Arhanghelul Gabriel

Rolul său: mesager al Cuvântului lui Dumnezeu, împărtăşeşte Calităţile Inimii Divine şi susţine manifcstarea lor creatoare.

Ajutorul său poate îmbrăca diferite forme:
- ne învaţă să comunicăm cu noi înşine, cu ceilalţi oameni, cu Dumnezeu şi întreaga creaţie;
- ne ajută să ne recunoaştem talentele şi să le punem în valoare;
- ne face conştienţi de rolurile şi misiunile pe care le avem;
- ne încurajează să ne ascultăm sufletul şi să ne lăsăm ghidaţi de bunul simţ, urmând cu încredere vocea interioară ce nu ne lasă să ne abatem de la calea sufletului nostru;
- ne ajută să ne exprimăm deschis şi sincer, cu naturaleţe şi blândeţe;
- ne încurajează să avem încredere în capacităţile noastre şi să ne dezvoltăm ca individualitate;

- ne inspiră cele mai potrivite modalități de exprimare creatoare a potențialităților interioare;
- veghează asupra celor care doresc să conceapă un copil, procesul nașterii, creșterea, dezvoltarea și, mai ales, educarea copiilor;
- ne îndeamnă să fim buni, să exprimăm pur și simplu ceea ce suntem și să ne bucurăm de darurile vieții;
- ne susține în momentele în care sufletul este încercat, eliberând din el tristeți și dezamăgiri și deschizând drum sentimentelor pure ce se află mereu în adâncul inimii noastre;
- ne ajută să creștem, să dezvoltăm, să înflorim și să ne maturizăm sufletul, păstrând în același timp candoarea, bunătatea, blândețea și prospețimea;
- ne învață să primim cu bucurie și să fructificăm darurile vieții;
- încurajează prieteniile, căci prin ele ne îmbogățim interior și împărtășim cu naturalețe bucuriile sufletului;
- veghează și armonizează relațiile familiale, de cuplu, de amiciție, de serviciu sau sociale.

Arhanghelul Gabriel este o prezență angelică afectuoasă, tandră, caldă, plină de o imensă bucurie. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind aurie.

Persoane care au darul comunicării

Menirea lor: să aducă comunicarea și buna înțelegere între oameni, sub directa îndrumare a Arhanghelului Gabriel; să pună în valoare omul și lucrurile din jurul său, să aducă bucurie, creativitate și armonie.

Modele umane: Prietenii, Artiștii, Sufletiștii
Cuvinte cheie: suflet, comunicare, bucurie, creativitate, prietenie, bunătate.

Îngeri: bucuriei, armoniei, fraternității, creativității, prieteniei, bunătății.

Plante specifice: busuiocul cerbilor, captalan, iarba Sfântului Ioan, iederă, lemn dulce, limba mielului, măghiran, plămânărică, podbal, tei, urzică moartă albă.

Cristale: citrin.

Trăsături ale personalității:
Furnizează expansiunea inimii spre toți care o primesc, activează darurile și natura noastră spirituală. Readuc inima propriului nostru copil interior, îi ajută pe ceilalți să se joace și să primească o deschidere a inocenței și binecuvântării calităților copilărești.

Știu să aprecieze realist și profund propria persoană și viața lor, ceea ce le conferă încredere, dar și să aprecieze corect propriile posibilități. Au o iubire de sine echilibrată, care se bazează pe afirmarea adevăratelor calități, ceea ce îi face să îi iubească și pe ceilalți necondiționat și liber.

Valorizare. Caută mereu noi moduri de a-și îmbunătăți viața și de a-i învăța și pe alții cum să se dezvolte și să se pună în valoare.

Se dedică dezvoltării calităților pe care le au, investind mult în propriile talente. Își folosesc capacitățile pentru a-i ajuta și pe alții să se manifeste la întregul lor potențial; au darul de a-i entuziasma și motiva pe oameni să realizeze mai mult decât credeau că pot. Modul sincer, simplu și autentic de a fi are efect inspirator asupra celor din jur, mai ales prin puterea exemplului. Din acest motiv, sunt foarte potriviți în roluri de profesori sau terapeuți.

"De cele mai multe ori caut să "vorbesc" oamenilor prin exemplul meu personal." (Liviu, psiholog)

Își folosesc talentele și elocvența pentru a se dedica altor persoane și unor scopuri ce transcend interesul personal. Pot deveni modele umane deosebite în domeniul în care se implică.

Sunt foarte buni în comunicare şi promovare şi ştiu să prezinte un lucru în mod atractiv şi inspirator.

Ştiu mai bine decât oricine că noi suntem cei care dăm valoare lucrurilor şi cu cât ne valorizăm mai mult, cu atât avem mai multă încredere în noi înşine. Noi suntem cei care ne proiectăm propria valoare în exterior, creând sentimente, fapte, convingeri, evenimente, lucruri.

Comunicare. Pot surprinde adevăruri universale sau nuanțe subtile ale experiențelor şi caută cu mare bucurie modalități practice de a le împărtăşi. Sunt capabili să sondeze adâncimile sufletului cu o mare acuratețe, dar şi să exprime ceea ce simt. Pot comunica pe căi pline de frumusețe şi sensibilitate ceea ce trăiesc sau gândesc, cu impact profund asupra celor din jur. Le place mult să relaționeze.

"Comunicarea cu ceilalţi se realizează deseori spontan, la nivel de suflet. Îmi dau seama că de cele mai multe ori sunt în postura de a asculta, dar e vorba de a asculta activ, dincolo de cuvinte. Oamenii îmi caută prezenţa tocmai pentru că simt că pot să-mi spună cu uşurinţă tot ce au pe suflet. Frumuseţea este că de foarte multe ori îşi găsesc în felul acesta singuri răspunsul." (Liviu, psiholog)

"De multe ori la serviciu am impresia că Arhanghelul Gabriel lucrează împreună cu mine. Am prieteni şi cunoştinţe care vin la mine şi-mi spun că-şi iau informaţia şi pleacă." (Carmen, librar)

Au darul de a percepe aspecte subtile ale realității spirituale prin revelație.

Bunătate şi sensibilitate afectivă. Sunt atraşi de tot ce are legătură cu sufletul. Sunt pozitivi, oferă mângâiere, alinare. Ne amintesc de umanitatea noastră cea mai pură, mai mult sau mai puțin ascunsă şi care aşteaptă să fie pusă în valoare.

Sunt blânzi, emoţionant de adevăraţi şi afectuoşi, iar compania lor e foarte plăcută şi caldă. Ştiu să se vadă pe sine într-un mod realist, acceptându-şi limitările şi apreciindu-şi talentele.

"Încerc să privesc fiecare nouă zi ca un dar, ca o mică viaţă în miniatură şi să descopăr lucruri noi; sunt ca un cercetător în ştiinţa vieţii, în propria mea viaţă. Deseori mă minunez descoperind frumuseţi nebănuite în interiorul sufletului meu. Iar lucrul acesta mă face deopotrivă mai înţelept şi mai umil." (Liviu, psiholog)

Au o măreţie a spiritului care aduce bucurie, bunătate, alinare şi acceptare în viaţa oricui.

Creativitate. Au o mare creativitate ce îi reprezintă profund, provine din explorarea şi exprimarea propriei lumi sentimentale. Se lasă atinşi şi transformaţi de experienţele pe care le trăiesc, trăirile lor sunt exprimate printr-o impresie artistică, care la rândul său atinge şi transformă alte suflete.

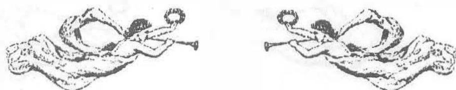
"Pentru mine, arta este o formă superioară de a-mi exprima iubirea. Uneori sunt inspirat de îngeri şi scriu poezii sau cânt la chitară." (Liviu, psiholog)

Bucurie. Ştiu să primească şi să aprecieze darurile şi bucuriile vieţii.

Dezechilibre ce pot să apară

Dezamăgirea. Eşecurile sau problemele majore pot fi greu de suportat, în aceste perioade fiind dezamăgiţi de viaţă şi de ei înşişi. Această atitudine le închide sufletul, motiv pentru care se simt goi interior, devenind apatici, epuizaţi şi nesiguri. Au tendinţa să evite realităţile problemelor lor, preferând să viseze la cum le-ar plăcea să fie realitatea, în loc să-şi pună în aplicare ideile pe care le au şi ştiu că i-ar scoate din impas.

Influenţabilitatea. Atunci când conştiinţa nu este destul de fermă, voinţa lor slăbeşte şi devin influenţabili. Ajung astfel să se

risipească, să se împrăştie, mergând după cum îi poartă valurile vieţii, pierzându-şi direcţia şi scopul. Se modulează după cei apropiaţi care au nevoie de calităţile lor pe care le dăruiesc cu bucurie, dar au nevoie şi să le orienteze către un scop bine definit al propriei vieţi, în acord cu menirea pe care o au.

Vulnerabilitatea. Datorită bunătăţii lor şi încrederii pe care o au în oameni, nu pot identifica intenţiile rele, intrigile sau perversităţile unor oameni, fiind uşor de prins în capcana lor. Sau le observă, dar nu iau atitudine, chiar şi în aceste momente îi privesc pe aceştia din urmă prin prisma părţilor bune pe care le mai au, sperând să revină, acordându-le şanse din nou şi din nou, ajungând în final în situaţii dificile. Au nevoie să înveţe să se apere, să fie puternici şi să nu permită încălcarea graniţelor personale.

Din cauza bunătăţii lor, pot fi "folosiţi" de cei din jur pentru împlinirea intereselor personale.

În calitate de şefi, le este foarte greu să sancţioneze, să ia măsuri severe sau să concedieze salariaţi care au abateri grave sau nu-şi îndeplinesc sarcinile de serviciu. Aceasta ar însemna să-i rănească profund în sufletul lor, să le creeze suferinţă şi evită cât pot să ia această decizie, de multe ori preferând să suporte consecinţele incompetenţei angajaţilor lor.

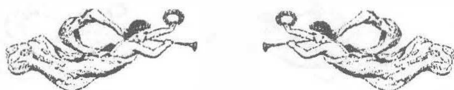
Îi ajută:

Să se pună în valoare, exprimându-şi creativitatea prin cântat, pictat, scris, desenat, orice activitate care îi menţine în legătură cu propriile sentimente şi cu adevărata lor fiinţă.

Să aibă prietenii de suflet în care şi ei îşi pot exprima vulnerabilităţile, temerile, grijile, problemele.

Să se organizeze mai bine, integrând darurile pe care le au unui proiect mai amplu, unui scop, de care să beneficieze mai mulţi oameni.

Să se decidă şi să pună în practică ideile pe care le au, fără a le mai menţine în stadiul de visare.

Să învețe perseverența, care îi ajută să meargă până la capăt cu ceea ce-şi propun, căci au tendința să înceapă multe proiecte şi să nu le termine.

Să fie fermi atunci când e necesar, respectând echitatea şi legile divine.

Să-şi trezească şi să-şi dezvolte conştiința, care dă forță şi direcție trăirilor afective, întăreşte sufletul, aduce voință, discernământ şi tenacitate, exprimare clară şi concisă a ideilor şi sentimentelor.

Să învețe să se apere şi să facă față tendințelor şi intențiilor negative ale celor din jur pentru a nu fi dezechilibrați afectiv.

Să treacă deciziile pe care le iau şi prin filtrul conştiinței.

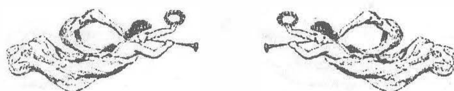
Să învețe controlul pentru a-şi gestiona mai bine trăirile afective şi a nu se lăsa manipulați de intențiile egoiste ale celor din jur.

Profesii specifice:

Se simt bine în profesia de profesor, psiholog, artist, scriitor, comerciant, lucrător în comunicații (poştă, telefonie), relații cu publicul, reclamă şi publicitate sau media (presă, televiziune). La fel de bine, sunt potriviți în orice domeniu al vieții, pentru că oriunde e nevoie de comunicare, de susținere şi căldură sufletească.

Invocare:

Arhanghele Gabriel, te rog să mă ajuți să mă exprim sincer şi deschis, să am încredere în propriile capacități şi să le pun în valoare. Să ascult şi să înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu. Să mă bucur de viață şi de ceea ce sunt, să găsesc cele mai potrivite modalități de a-mi exprima ideile, sentimentele şi emoțiile, să împărtăşesc propriul adevăr cu blândețe şi bunătate. Să dezvolt creativ propria individualitate, să ascult şi să urmez vocea inimii. Adu, te rog, înțelegere şi armonie în familie, la serviciu, în toate relațiile mele. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Maria Tănase, Floarea Calotă, Nicolae Grigorescu, Maica Tereza, Gwyneth Paltrow, Eckhart Tolle, Rabindranath Tagore, Julia Roberts, Celine Dion, Madonna, Ştefan Luchian, Adrian Păunescu, Jules Verne, John Fowles, Amza Pellea, Lev Tolstoi.

Bucurie:

Maica Tereza

"Bucuria este rugăciune. Bucuria este tărie. Bucuria este o plasă a dragostei cu care prinzi suflete."

Dragoste:

Maica Tereza

"Dacă judeci oamenii nu vei mai avea timp să îi iubeşti."

"Să fii nedorit, neiubit, neîngrijit, uitat de toată lumea cred că e o foame mai mare, o sărăcie mai mare decât a acelora care nu au ce să mănânce."

"Să nu credeţi că dragostea, pentru a fi adevărată, trebuie să fie extraordinară. Lucrul de care avem nevoie e să iubim fără ca asta să ne obosească."

"De fiecare dată când zâmbeşti cuiva, este un gest de dragoste, un dar către acea persoană, un lucru frumos."

Pozitivism constructiv:

Maica Tereza

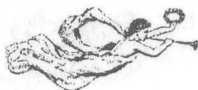
"Oamenii sunt adesea neînţelegători, iraţionali şi egoişti - cu toate acestea, iartă-i!

Dacă eşti bun, oamenii te pot acuza de egoism şi intenţii ascunse - cu toate acestea, fii bun!

Dacă ai succes, poţi câştiga prieteni falşi şi duşmani adevăraţi - cu toate acestea, caută succesul!

Dacă eşti cinstit şi foarte sincer, oamenii te pot înşela - cu toate acestea, fii cinstit şi sincer!

Ceea ce construieşti în ani, alţii pot dărâma într-o zi - cu toate acestea, construieşte!

Dacă găseşti liniştea şi fericirea, oamenii pot fi geloşi - cu toate acestea, fii fericit!

Binele pe care îl faci azi, oamenii îl vor uita mâine - cu toate acestea, fă bine!

Dă-i lumii tot ce ai mai bun şi poate nu va fi niciodată de ajuns - cu toate acestea, dă-i lumii tot ce ai mai bun!"

Rabindranath Tagore

"Durerea este gloria celor mari. Din toată creaţiunea, numai omul poate să se bucure de această glorie a durerii."

"Floarea nu-şi pierde puritatea, chiar dacă e prăfuită."

"Fericirea se manifestă prin abundenţă, splendoare, frumuseţe. În manifestarea universului nu se află nici sărăcie, nici zgârcenie, nimic; nu eşti cuprins numai în cercul nevoilor. Iată cum curg izvoarele luminii din milioane de stele pe cer. Abundenţa culorilor, căldurii şi a vieţii izvorăşte din ele: aceasta-i splendoarea fericirii."

Bunătate:

Lev Tolstoi

"Bunătatea înfrumuseţează viaţa, împăcând toate neînţelegerile; ea limpezeşte ceea ce e încurcat, uşurează ceea ce e greu, înveseleşte ceea ce e trist."

Maica Tereza

"Lucrurile bune sunt zalele care formează lanţul iubirii."

"Cuvintele de bine pot fi scurte şi uşor de rostit, dar ecourile lor sunt infinite."

Comunicare:

Maica Tereza

"Dacă vrem ca un mesaj de dragoste să fie auzit, el trebuie să fie trimis. Pentru a ţine o candelă aprinsă, trebuie să turnăm ulei în ea."

"Sunt un mic creion în mâinile unui Dumnezeu scriitor care scrie o scrisoare de dragoste lumii."

Valoarizare:

Maica Tereza

"Miracolul nu e că noi facem toate astea, ci faptul că suntem fericiţi făcându-le."

"Succesul iubirii e acţiunea de a iubi, şi nu rezultatul acesteia. Fireşte că e normal ca, atunci când iubeşti pe cineva, să doreşti ce e mai bun pentru acea persoană; însă dacă acest lucru se va întâmpla sau nu, nu determină valoarea sentimentelor tale."

Creativitate:

Lev Tolstoi

"Arta nu este un meşteşug, este transmiterea sentimentului pe care artistul l-a simţit."

Rabindranath Tagore

"Căsnicia e o artă: trebuie să o creezi din nou în fiecare zi."

"În poezia mea am cules zilnic primul mister al creaţiei – ivirea luminii – şi ultimul mister al creaţiei – nectarul iubirii."

"Iubirea este atunci când sufletul începe să cânte şi florile vieţii tale înfloresc singure."

Arhanghelul Rafael

Rolul său: vindecă şi reface unitatea şi integritatea.

Ajutorul său se poate manifesta în diferite forme:
- vindecă la toate nivelurile: fizic, mental, emoţional, spiritual;
- ne aminteşte că adevărata noastră esenţă este întreagă, sănătoasă şi completă şi atunci când se reflectă plenar în structura fiinţei noastre generează aceleaşi caracteristici;
- ne ajută să ne menţinem sănătatea şi să o redobândim atunci când o pierdem;
- furnizează sprijin pentru vindecare tuturor celor care apelează la el;
- ajută la atenuarea oricărei boli, durere, suferinţă, disconfort, dezechilibru, astfel încât să putem fi sănătoşi, fericiţi şi echilibraţi în trup, suflet şi minte;
- este ghid şi mentor celor care lucrează în domeniul medical, tradiţional sau alternativ, inclusiv pentru cei care lucrează pentru sănătatea animalelor şi plantelor;
- oferă consiliere şi asistenţă medicală tuturor celor deschişi să le solicite şi să le primească; fie că este vorba de medici, asistente medicale, tehnicieni de laborator, dentişti, medici veterinari, tehnicieni veterinari, terapeuţi, Rafael va răspunde oricărei solicitări pentru a ghida şi inspira pe cei responsabili de asistenţa medicală; putem primi un optim de sănătate şi bunăstare, prin orientare şi inspiraţie divină a celor responsabili pentru serviciile de îngrijire medicală;
- îl putem invita mereu pe Rafael să participe la actul medical şi să vină în întâmpinarea nevoilor noastre de vindecare;
- ne ajută implicit în procesul de redeşteptare a propriei noastre capacităţi de vindecare şi ne aminteşte că, prin unitatea cu Divinul, suntem Una cu puterea miraculoasă de vindecare;

- culoarea specifică este verde, culoarea naturii, dătătoare de viață, întineritoare și regeneratoare;
- ne ajută să ne conștientizăm blocajele, identificându-le cauza, și să le vindecăm la fiecare nivel în parte;
- ne este ghid, sursă de inspirație și mentor spre împlinirea intențiilor noastre personale de vindecare fizică, mentală sau sufletească;
- ne îndeamnă spre obiceiuri alimentare sănătoase, ne motivează să ne relaxăm creativ, să ne odihnim, să realizăm exerciții fizice, să ne refacem după un efort intens, ne inspiră să preluăm responsabil grija (să ne îngrijim) pentru propria sănătate;
- când suntem în momente critice de suferință și boală, aduce speranță, reface încrederea și gândirea pozitivă în ceea ce privește starea noastră de sănătate.

Arhanghelul Rafael este o prezență angelică compasivă, tandră, afectuoasă. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind verde smarald.

Persoane care au darul vindecării

Menirea lor: să împărtășească darul vindecării, sub îndrumarea Arhanghelului Rafael

Modele umane: Vindecătorul, Salvatorul
Cuvinte cheie: vindecare, sănătate, empatie, compasiune.
Îngeri: sănătății, compasiunii, iertării, împăcării, armoniei.
Plante specifice: albăstrele, arnică, calomfir, ciuboțica cucului, coada șoricelului, dafin, echinaceea, gălbenele, năpraznic, pătlagină, roiniță, salvie, sunătoare, tei, valeriană.
Cristale: malahit, turmalin verde, calcit verde, peridot, aventurin verde.

Trăsături ale personalității:

<u>Vindecare și regenerare.</u> Sunt atrași către nevoile și suferințele celor din jur, știind în adâncul lor că au capacitatea de a-i ajuta, de a le alina sau vindeca durerile, de a-i încuraja și de a le da speranță.

"Relația mea cu Rafael s-a intensificat în momentul în care am rămas însărcinată și am început să am probleme cu bebelușul. Pe parcursul sarcinii, am simțit un foarte mare ajutor din partea lui și a arhanghelului Mihail, un alt bun prieten de-al meu. Am avut momente grele, în care am fost aproape să pierd sarcina, am stat mult în spital, dar am și fost îndrumată către medicii potriviți, care au luat măsurile cele mai bune în situația respectivă. Așa se face că am ajuns cu sarcina până la 6 luni. Într-o dimineață, internata fiind, m-am trezit simțind prezența lui Mihail și a lui Rafael lângă mine ca pe o energie colorata în albastru/mov și verde. Chiar mă și îi întrebam de ce au venit lângă mine. După o oră, la un control de rutină, doctorița a constatat că urma să nasc. Veniseră să îmi fie alături și să îi fie alături lui Mihai, băiețelului meu. Deși situația era gravă din cauza vârstei gestaționale mici și a greutății, știam, simțeam că va fi bine. Am primit o forță incredibilă, nu m-am pierdut cu firea și am cooperat cu medicul, astfel încât să nasc repede - deși nu aveam contracții pentru că avusesem tratament cu antispastice până cu o ora înainte. De pe masa de naștere vedeam cerul superb, mi s-a părut la un moment dat că văd și curcubeul, deși nu plouase, au fost momente magice. Am fost martora unui eveniment cu adevărat divin. Din acel moment și până astăzi, Rafael a fost "șeful" medicilor care l-au ajutat pe Mihai, a fost cel care le-a luminat mintea și i-a îndemnat să aplice tratamentul potrivit. Pe el l-am rugat să deschidă un canal de energie vindecătoare între cer și Mihai, să îl alimenteze cu această energie și să vindece toate diagnosticele groaznice pe care le-a avut la naștere. El împreuna cu îngerii sănătății și cei păzitori ai copiilor l-au învățat să respire, să mănânce, să vadă. Pe ei îi rugam să încarce laptele pe care îl primea Mihai cu energie și

substanțe vindecătoare. Când eram foarte obosită și mă culcam puțin, pe Rafael îl rugam să rămână la patul lui Mihai și să-l vegheze. Așa se explică minunea pe care o trăiesc astăzi: băiețelul meu este perfect sănătos, deși inițial nu avea teoretic nicio șansă. Datorită arhanghelului Rafael am ajuns exact la medicii potriviți și împreună cu ei a lucrat pentru ca Mihai să fie ceea ce este astăzi și inițial nu a crezut niciun medic că va deveni: un copil sănătos și fericit." (Bianca, jurnalist)

Mulți dintre ei știu și le este clar că și-au făcut un scop în viață din dorința lor **de a ușura suferința umană**. Mulți dintre ei lucrează în domeniul medical sau activează ca terapeuți (psihoterapeuți, energoterapeuți, homeopați, terapie prin plante, alimentație, sport, etc.), având astfel grijă de persoane care suferă de tulburări fizice sau psihice.

"În general, fac mai multe pentru ceilalți decât pentru mine. Atunci când ajut pe cineva, nu aștept nicio apreciere. Fac totul natural, ca și când acesta este rostul meu aici. Chiar mă simt foarte bine. Când aud pe cineva că suferă, simt nevoia să îmi ofer serviciile și să îl ajut. Mulți refuză și atunci mă rog la Dumnezeu pentru binele lor suprem și, dacă se poate și e necesar, să îi vindece." (Ioana, funcționar public)

Îi găsim și printre cei care lucrează pământul, îngrijesc plantele sau animalele. Au darul să purifice, să dea naștere, să reînnoiască și să regenereze Pământul, participând astfel la conectarea tuturor ființelor la Divinitate. Ne ajută să ne reconectăm cu natura, cu bogățiile și frumusețile acesteia. De asemenea, sunt inspirați asupra leacurilor din natură ce ajută la regenerarea și întărirea vitalității ființei.

"Îmi place să încurajez oamenii care vin în viața mea și au o suferință, indiferent de natura ei, să se documenteze, să caute informații, să citească, să caute mărturii ale altor oameni care

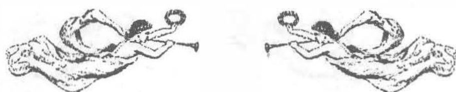
s-au confruntat cu ceea ce au ei şi-i încurajez în tratarea afecţiunii şi din perspectiva naturistă.

Îmi amintesc cu multă plăcere de timpul când eram însărcinată şi ştiam că voi avea un băiat. În primele luni m-am confruntat cu o iminenţă de avort. M-am simţit inspirată să caut plantele specifice tratării acestei afecţiuni şi am descoperit că creţişoara ar da rezultate bune. Unde să găsesc planta? În cartea Mariei Treben, ea arăta cu o frunză rotunjită, dinţată pe margini şi cu mici picături de rouă izvorând din ea. A doua zi veneam spre casă pe o cărare ce ducea printr-o fâneaţă. La un moment dat, ochii mei s-au dus într-un loc anume. Era creţişoara. Mi-a făcut mult bine, motiv pentru care îi mulţumesc ei şi lui Rafael." (Silvia, inginer agronom)

Îi încurajează pe oameni să-şi dezvolte noi calităţi pentru a prelua procesul de vindecare pe cont propriu.

Au abilitatea de a surprinde nuanţe subtile ale experienţelor, pe care le comunică cu claritate, creând punţi vindecătoare către ceilalţi.

"Singura mea grijă atunci când vreau să ajut pe cineva este să se întâmple discret, fără să enunţ adevăruri mari. Dincolo de a arăta cum e mai bine să faci, mi se pare frumos să aduci în celălalt, dacă se poate, o altă dispoziţie, din care el ar putea să vadă altfel lucrurile. Şi asta fără a urmări cu îndârjire un rezultat. De obicei, atunci când cineva pare a fi într-o anume nevoinţă, eu mă raportez la o situaţie asemănătoare pe care am trăit-o şi o povestesc în stilul meu neacademic. Atât. Ascultătorul se simte liber să o acordeze sau nu la starea lui din momentul acela. La fel se întâmplă şi în cazul copiilor: nu îmi propun o metodă anume, lucrurile pur şi simplu curg, iar dacă după ceva timp un părinte îmi spune că s-a produs o schimbare în bine a copilului lui, eu sunt foarte încântată. Cu copiii uneori e mai uşor pentru că ei sunt foarte deschişi şi totul se întâmplă în prezent, pe loc. În acelaşi timp, fiind deschişi, sunt şi vulnerabili, de aceea este foarte important să nu ne descărcăm în faţa lor frustrările,

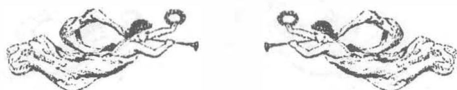
tristețea, neajunsurile, pentru că ei preiau totul în frăgezimea lor. Cum s-ar spune, trebuie să mergem în vârful picioarelor. În viziunea mea (și nu numai a mea) teatrul este direct legat de sinceritate. A te preface pe scenă, a fi "teatral" înseamnă a-ți subestima publicul și a te înscrie pe o linie periculoasă. Din păcate, nu numai pe scenă găsim această tendință, ea se întinde până în relațiile intime. De aceea, consider de cea mai mare importanță ca cei mici să își asume acest fel de a fi, sincer, autentic, indiferent dacă vor alege sau nu o carieră în teatru. Să fie ei înșiși în mod nestingherit. E adevărat că astfel suntem mai expuși la eventuale probleme, dar în același timp aceasta e calea cea mai scurtă de a le rezolva. Altminteri rămân în noi, necunoscute, ascunse și peste timp pot dobândi chipul unei boli sau tristeți mai mari. " (Ligia, actriță)

Sunt cei mai fericiți și împliniți când calitățile lor vindecătoare sunt amplu implicate.

"Dacă din întâmplare apare vreo durere undeva, îmi așez mâinile pe acea zonă, mă rog și, în cel mai scurt timp, durerea dispare. Mi se întâmplă să fac lucrul acesta și în vise, pentru persoane necunoscute. Odată, în timp ce țineam mâinile deasupra unui copil (din mâini ieșea o lumină ca cea a soarelui) au apărut arhanghelul Rafael și Fecioara Maria care mi s-au alăturat zâmbind. Altă dată, în alt vis, un înger, văzând că nu mă descurc cu un copil bolnav, s-a transformat într-un om foarte bătrân și slab și m-a învățat cum să procedez cu cei mici când suferă." (Ioana, funcționar public)

Compasiune și alinare. Înțeleg oamenii cu o imensă compasiune, încurajându-i cu multă răbdare.

Le place să fie implicați în viețile oamenilor, să fie compasivi, grijulii și ocrotitori cu cei la care simt anumite slăbiciuni, neputințe, dezechilibre, suferințe. Au înțelegere și compasiune față de nevoile celorlalți, care le simt solicitudinea, își deschid sufletul și le pot spune orice despre ei înșiși.

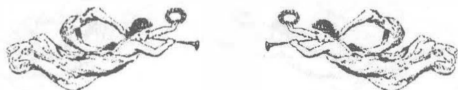
Se implică să lucreze cu persoane pe care le simt neputincioase: copii mici, persoane în vârstă, orfani, alcoolici, dependenţi de droguri, persoane cu handicap, cu boli cronice sau în stadiu terminal, etc.

"Cred cu tărie că lumea e aşa cum suntem noi, deci dacă vrem să schimbăm ceva, cel mai eficient şi rapid o putem face pornind de la propria persoană. În funcţie de vârsta la care eram, am avut diferite viziuni şi ambiţii salvatoare de omenire. Însă acum un an răspunsul ferm mi-a fost dăruit de o fetiţă nu mai mare de trei ani. Şi nici măcar nu i-au trebuit cuvinte. O cheamă Nuca. Pentru a pune puţin context, acţiunea se petrece într-o grupă cu mulţi, prea mulţi băieţei de grădiniţă, care vor să facă un spectacol. Au un neastâmpăr al lor şi la repetiţii, până se adună piticii să-şi descopere pe Alba ca Zăpada, se pierd în genere, vreo zece clepsidre... alte zece până o bagă în seamă la întoarcerea de la munci – putea ea să stea mult şi bine lungită acolo, jucându-se de-a leşinul. Ideea e că, printre pitici, era ea, Nuca. Nu spunea multe. Însă, atunci când venea ea, armonia se instala brusc. Chipurile celorlalţi copii se făceau pe loc oglinzi ale ei. Ca şi cum Nuca avea o putere magică. Dar nu făcea nimic. Ea doar era. Atât. Şi lumea se schimba in jurul ei. " (Ligia, actriţă)

Deschidere sufletească şi empatie. Au o căldură sufletească părintească cu care îi învăluie mai ales pe cei neputincioşi. Au darul de a-i însufleţi, de a le da speranţă şi încredere, ajutându-i în acelaşi timp să-şi scoată la suprafaţă capacităţi de care nu erau conştienţi.

Sunt generoşi, capabili să renunţe la propriile nevoi pentru a servi nevoilor celorlalţi. Ajutorul pe care îl oferă le aduce multă bucurie şi împlinire, făcându-i să simtă că eforturile lor nu sunt zadarnice.

Empatia lor îi determină să-şi dorească cu adevărat să ajute o persoană aflată în nevoie. Vindecătorul din ei îi face să vibreze şi

la cei cu mari probleme, chiar disperaţi, depunând eforturi considerabile pentru a le alina sau vindeca pe cât posibil suferinţa.

"Îmi place foarte mult să ajut oamenii şi mi se rupe sufletul când nu pot să ajut, mai ales dacă cineva îşi pune speranţa în mine." (Ioana, funcţionar public)

Sunt foarte prietenoşi, ştiu să se apropie de oameni cu tact. Pot fi familiari cu aproape toată lumea. Se preocupă cu afecţiune de sentimentele celorlalţi, dorind să le fie bine.

Sunt generoşi cu timpul şi energia lor, fiind plini de apreciere şi încurajatori. Nu se supără dacă sunt sunaţi la ore sau în momente nepotrivite de către persoane care au nevoie de ajutorul lor.

Le place mult să-şi ofere resursele interioare şi talentele pentru a-i ajuta pe cei din jur. În general sunt fiinţe directe, care ştiu ce vor.

Sunt persoane foarte afective, care oferă multă susţinere şi încurajare, dar au şi ei nevoie să primească afectivitate. Atunci când nu reuşesc, devin nesiguri şi nu mai pot recunoaşte şi aprecia semnele de afecţiune cu care sunt înconjuraţi.

Nu numai că le pasă de ceilalţi, ci fac efectiv ceva folositor pentru ei. Ştiu să se bucure împreună cu persoanele la care ţin, să descopere şi să împărtăşească tot felul de lucruri noi.

"Sincer vorbind, nu pot pipăi exact ce am realizat şi totuşi o bucurie în mine creşte din ce în ce mai mare. Nu pot explica motivele, niciodată nu m-am priceput, mă simt oricum mai bine să nu încerc să clarific totul în viaţă. Dar dacă mă gândesc exact la ceea ce se cheamă împlinire, nu-mi vin lucruri mărețe, ci emoţii mici, câteva lacrimi, bucurii, multe răsărite din lucrarea pe care o săvârşesc alături de copii şi care nu poate fi numită nicidecum pedagogică. O idee îmi ajunge acuma, cum că nu prea avem ceva de câştigat la ceea ce suntem, ci doar să dăm jos ceea ce nu ne trebuie, pentru ca ceea ce suntem să lumineze în voie. Asta pentru că toate bucuriile au venit natural, dintr-un loc misterios pe care l-aş numi graţie. Şi graţia îmi imaginez că te

atinge atunci când faci cu drag ceea ce faci. Atunci lucrurile par a se împlini de la sine." (*Ligia, actriță*)

Iertare și împăcare. Evită conflictele, dar reușesc să le medieze pe ale altora și să-i aline. Au o imaginație bogată, reușesc să-i inspire pe cei din jur cu o viziune pozitivă și vindecătoare asupra vieții.

Iubirea pentru ei este empatică, curgătoare, transformatoare, aduce sufletele într-o blândă uniune, întregește într-un mod care trece dincolo de sentimente, dizolvă bariere, acceptă, iartă și vindecă.

Sunt plăcuți, calmi și îi pot lua pe oameni așa cum sunt.

"*Iau oamenii așa cum sunt pentru că sunt foarte interesanți așa. E și mai simplu. De ce să pierd vremea imaginând cum aș vrea eu să fie omul din fața mea, atâta timp cât el îmi prezintă deja o variantă vie, autentică (de multe ori) și mult mai surprinzătoare ? E adevărat, o condiție ar fi să-ti placă surprizele, de orice fel s-ar dovedi ele.*" (*Ligia, actriță*)

Sunt foarte toleranți și iertători. Abordează cu trup și suflet orice efort.

Au un subtil simț al umorului, care le permite să privească neregulile cu seninătate.

Dezechilibre ce pot apărea

Tendința de a se implica prea mult în viața altora. Au tendința să se implice exagerat în viețile celorlalți. Dar pot deveni și ei dependenți de oamenii care au nevoie de ei, pentru că se tem că nu au valoare prin ei înșiși și trebuie să facă lucruri bune pentru ceilalți pentru a fi apreciați.

Deși energia vindecătoare curge prin ei și îi învăluie pe cei din jur, nu înseamnă că nu-și pot acorda și lor înșiși momente de intimitate și relaxare. Pot ajunge să se simtă vinovați dacă se ocupă de nevoile lor; au impresia că în acest timp ignoră nevoile sau suferința celor care ar avea nevoie de ajutorul lor.

În relaţiile de cuplu pot deveni posesivi sau geloşi, tocmai din dorinţa de a avea grijă de celălalt, uneori copleşindu-l, sufocându-l chiar cu afectivitatea şi ocrotirea lor.

"Gelozia. Mă bucur că am trecut prin asta ca să văd cum arată la faţă. E o treabă periculoasă. Deformează. E cel mai potrivit cuvânt : gelozia pare să aibă o putere aşa de mare asupra ta, că e în stare să desfigureze. Mă simţeam rea, urâtă, din ce în ce mai rea, din ce în ce mai urâtă. Şi dacă nu îmi puneam foarte sincer întrebarea : « care e de fapt, problema mea? », acum aş fi scris probabil dintr-un spital de chirurgie estetică. Având în vedere că am trecut prin această experienţă şi nu vorbesc din cărţi, pot spune cu certitudine: gelozia nu are absolut nicio legătură cu dragostea." (Ligia, actriţă)

Pot deveni chiar obsedaţi de celălalt, verificându-l, fiind incapabili să accepte să fie respinşi. Această situaţie apare datorită obişnuinţei lor inconştiente de a trăi prin celălalt sau prin ceea ce realizează împreună şi nu prin ei înşişi. Atunci când apare probabilitatea ca celălalt să dispară din viaţa lor, intră în panică, simt că pierd pământul de sub picioare, că ceva din ei se rupe şi caută să se agaţe cu disperare de punctul lor de sprijin, la care nu vor să renunţe prea uşor, căutând prin diferite mijloace să-l împiedice pe celălalt să-i părăsească.

Preocuparea exagerată pentru binele celor din jur îi poate duce şi către bârfă.

Deseori, oferă sfaturi şi opinii fără a le fi solicitate şi chiar ajung să insiste, transferând povara şi pe umerii lor, acţionând ca şi cum le-ar aparţine şi implicându-se nepotrivit, fără a fi nevoie de acest lucru. Această atitudine este nesănătoasă şi pot avea ulterior perturbări de dispoziţie, chiar şi de sănătate.

Astfel îşi neagă propriile trăiri afective şi pot ajunge să se hrănească preponderant cu ale celor pe care îi ajută şi îi îngrijesc, aşteptând de la ei toată împlinirea.

Tendința către sacrificiu. Au tendința să se sacrifice pentru ceilalți, pentru a-i vindeca. Își orientează cu ușurință toate resursele interioare către acest scop. Simt că asta este datoria lor.

Au tendința de a face pe martirii, de a-și nega propriile nevoi și de a-și neglija sănătatea. Atunci când, din diferite motive, energia vindecătoare nu mai curge liber prin ei, când rătăcesc drumul sau își pervertesc darul, acesta se blochează, ajungând ei înșiși să aibă probleme de sănătate.

Adesea nu reușesc să se odihnească sau să-și acorde suficient timp pentru ei.

Sunt predispuși la sentimente de martirizare, fiind mândri de asta, simțindu-se îndreptățiți să pretindă privilegii pentru a recompensa sacrificiile lor. Au tendința să se considere victime ale unui sistem.

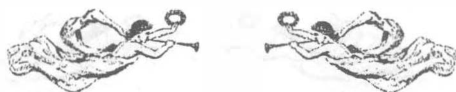
Pot apărea frecvent resentimente pentru că nu sunt apreciați și recompensați pe măsură. În aceste situații pot adopta o atitudine superioară sau condescendentă, plângându-se și spunând cât de multe au făcut, punându-i pe ceilalți într-o situație jenantă.

Îi deranjează faptul că ceilalți consideră că ajutorul pe care îl oferă ei li se cuvine. Știu că, prin ceea ce fac, prin rolul pe care îl au, sunt indispensabili în viața oamenilor care, mulți din păcate, duc o viață nesănătoasă și neechilibrată.

Pot ajunge să-și asume prea mult, din voința lor sau a sistemului din care fac parte, ajungând să se suprasolicite, epuizându-se fizic (riscând îmbolnăviri), psihic, chiar și financiar.

"De multe ori am tendința să fac și partea altora în unele treburi și asta face să mă simt epuizată fizic. (Silvia, inginer agronom)

Au impresia că fac mult pentru alții, care nu fac nimic sau prea puțin pentru ei.

Îi ajută:

Să nu se mai simtă vinovaţi, să-şi permită să se bucure de viaţă, de timpul lor.

Să trăiască prin ei înşişi, să-şi ofere şi să-şi creeze posibilitatea de a avea şi propriile preocupări, dorinţe, pe care să şi le împlinească şi să le împărtăşească cu cei dragi.

Să înţeleagă sensul corect al sacrificiului, ca fiind îndeplinirea a ceva sacru şi nu un efort major pentru binele cuiva.

Să recunoască şi să accepte că uneori au şi ei nevoie de vindecare, de îngrijire, să înveţe să solicite ajutorul.

Să înveţe să recunoască şi să respecte graniţele, să nu invadeze intimitatea celuilalt, chiar dacă consideră vindecarea un scop nobil pentru care merită să-şi asume riscuri. Cu ajutorul lui Rafael, pot găsi modalităţile adecvate de vindecare, astfel încât să nu încalce liberul arbitru.

Să le lase celorlalţi ocazia de a-şi rezolva problemele, căci astfel reuşesc să crească şi să-şi amplifice demnitatea.

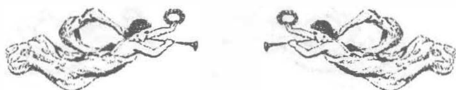
Să înţeleagă că darul lor nu este de vânzare, ci de oferit. Recompensa va apărea la momentul potrivit, căci nimic în lume nu rămâne neechilibrat şi necompensat.

Să se asigure că relaţia de cuplu în care intră este bazată pe dragoste reciprocă şi nu pe compasiune (din partea lor) şi dependenţă de ajutorul lor (din partea celuilalt). Să evalueze clar rolul fiecărei persoane în viaţa celeilalte şi să-l respecte ca atare.

Să se comporte cu ei înşişi ca şi cum ar fi o altă persoană, cu necesităţile şi problemele proprii, care are nevoie de îngrijire şi odihnă. Această abordare îi face să nu-şi mai ignore propriile nevoi şi să nu se considere egoişti pentru că se ocupă de propria persoană.

Să înveţe să recunoască afecţiunea şi aprecierile manifestate de ceilalţi. Să nu ia reacţiile lor ca pe un afront personal sau o lipsă de consideraţie.

Să fie sinceri cu ei înşişi, astfel nu mai ajung în situaţia de a oferi foarte mult cuiva, pentru ca apoi să regrete că au făcut-o.

Să aibă o direcţie de dezvoltare a propriei lor vieți, care să cuprindă toate aspectele sale. Se protejează astfel pe ei înşişi de tendinţa de a se preocupa excesiv de ceilalţi, de a trăi prin ei şi de a le încălca graniţele.

Să înțeleagă că nu renunță la ei atunci când ajută pe cineva, ci se împlinesc, exprimând cel mai eficient şi mai înalt potențial al lor, aceasta ajutându-i să-şi păstreze modestia şi să nu devină mândri pentru rolul indispensabil pe care-l au în viața oamenilor şi eforturile pe care le depun. Faptul că sunt prea mulți oameni cu probleme îi face să se simtă ca şi cum ar fi martiri sau victime ale societății, lucru care nu este prea departe de adevăr.

Profesii specifice:

Capacitățile lor vindecătoare îi recomandă pentru diferite profesii din domeniul medical, terapeuţi de orice fel, psihologi, dar îşi pot utiliza darurile şi pentru echilibrarea, armonizarea, regenerarea sufletului, conştiinței sau relațiilor, a mediului, animalelor, plantelor, motiv pentru care îi putem întâlni în orice domeniu al vieții.

Invocare:

Arhanghele Rafael, te rog să mă ajuți să fiu sănătos, fericit şi echilibrat în trup, suflet şi minte. Să am mereu speranță, să am încredere, să gândesc pozitiv în ceea ce priveşte starea mea de sănătate. Să eliberez energiile perturbate de la fiecare nivel al ființei şi să păstrez armonia interioară şi vitalitatea. Să vindec relațiile din viața mea, să identific cauza suferințelor sau dezechilibrelor mele şi să le rezolv, iar atunci când e necesar, să găsesc vindecarea prin medicii şi terapeuții potriviți, în natură sau energiile universale. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Mihail Sadoveanu, Charles Darwin, Anton Pavlovici Cehov, Carlos Castaneda, Vergiliu, Hippocrate, Pablo Picasso.

Anton Pavlovici Cehov
"Indiferența este paralizia sufletului, o moarte prematură."
"Nu-i auzim pe cei care suferă și ceea ce este teribil în viață se petrece undeva, în culise. Totul e pașnic și tihnit, doar statisticile mute ripostează."

Hippocrate
"Sănătatea e o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea."
"Sufletul e același în toate ființele vii, deși corpul fiecăruia e diferit."

Arhanghelul Metatron

Rolul său: ne ajută să nc desăvârșim ca oameni, împlinindu-nc rolul, fiind fericiți și manifestând divinitatea interioară.

Ne acordă sprijinul în diferite modalități:
- ne ajută să aliniem planului divin toate resursele interioare, acțiunile, ideile, trăirile;
- generează o transfigurare a tiparelor profunde din noi, lucrând până la nivel celular pentru a elibera întreaga memorie celulară și șocurile;
- ne ajută să ne eliberăm de tot ce nu ne mai servește, în acord cu planul divin al ființei noastre;
- ne ajută să recunoaștem esența lui Dumnezeu, care este păstrată în interior;
- ne îndeamnă să ne conectăm cu potențialul divin interior și să împărtășim darurile pe care le avem;
- ne oferă îndrumare clară pentru recunoașterea căii noastre individuale, unice;

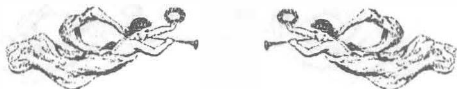
- ne îndeamnă să ne căutăm pe noi înşine, intrând în contact cu propriul sine, să ne cunoaştem şi să ne manifestăm, aducând pasiune şi sens în tot ceea ce facem; în timpul vieţii omeneşti, sufletul şi trupul sunt atât de strâns îmbinate, încât dualitatea expresiei acestora ne poate încurca până la a nu mai şti cine suntem şi cum e mai potrivit să acţionăm;
- ne învaţă că orice ni se petrece în prezent este ceea ce avem nevoie să experimentăm în acest moment; iar, ceea ce apare atunci în inimă şi minte reprezintă indicii ale lecţiilor pe care le avem de învăţat;
- ne îndeamnă să rămânem în contact cu experienţele reale pe care le trăim şi cu situaţiile de viaţă reale, fără a evada în imaginaţie, fără a dramatiza sau a căuta justificări, căci astfel vom învăţa ceea ce avem nevoie pentru creşterea noastră.

Arhanghelul Metatron este o prezenţă angelică profundă, înţelegătoare, familiară, caldă, răbdătoare. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind un indigo luminos.

Persoane care au darul împărtăşirii cunoaşterii interioare

Menirea lor: să-şi aducă contribuţia la cunoaşterea interioară şi la a ajuta oamenii să-şi găsească drumul propriu, sub directa călăuzire a Arhanghelului Metatron

Modele umane: Învăţătorul, Căutătorul
Cuvinte cheie: sensul vieţii, înţelepciunea, esenţa, simplitatea, profunzimea, potrivirea, cumpătarea, justeţea, înţelegerea.
Îngeri: îngerii maturităţii, cunoaşterii, fiinţei, înţelegerii, înţelepciunii.

Plante specifice: castan, cozi de cireşe, iarbă mare, isop, talpa gâştii, troscot, verbină.

Cristale: ametist, cuarţ fumuriu.

Trăsături ale personalităţii:

Au darul de a deschide conştiinţa către Divinul din interior. Activează concentrarea şi disciplina spirituală, îndeamnă la libertate de spirit şi unitate cu Divinitatea interioară.

Au răspunsuri simple şi pertinente, sunt purtători ai înţelepciunii. Ei ajută la a deschide uşa pentru a primi îndrumare clară, divină şi recunoaşterea căii individuale, unice. De asemenea, au darul de a fi capabili să observe potenţialul divin al celor din jur şi să îi ajute să-şi găsească cheile interioare pentru a-şi stabili paşii următori pe drumul lor.

Pot fi lideri care adună grupurile împreună, într-un mod non-ierarhic.

Sunt căutători ai profunzimii umane, ai esenţei, pe care o reflectă în artă, în filozofie, în relaţiile cu oamenii.

Doresc să cunoască lumea, să înţeleagă cum funcţionează, să afle de ce lucrurile sunt aşa cum sunt. Întotdeauna caută, îşi pun întrebări, sondează problemele.

"Îmi place să caut, să analizez, să înţeleg, pentru că aşa am descoperit lucruri şi oameni minunaţi care mi-au umplut sufletul de lumină. De obicei, întrebările pe care mi le pun nu sunt simple şi accesibile imediat. De fapt, nimic nu mi se pare simplu. Orice lucru are o complexitate, chiar dacă ar fi vorba doar de culoare sau miros. Dacă lucrurile ar fi simple, nu mi-ar stârni curiozitatea, fără ea - nu am întrebări, fără ele – nu mă cunosc pe mine." (Gina, economist)

Caută să înveţe din propriile experienţe, să găsească legăturile dintre evenimentele şi fenomenele vieţii, cele de dincolo de aparenţe. Ştiu să "gestioneze" caracterul uman, să-l sondeze.

"Întotdeauna "scotocesc" după exemple de viaţă, pentru că experienţa învaţă. Nu poţi tu, personal, să faci toate greşelile sau

să ai toate soluțiile. Mă arunc în viață cu responsabilitate și cercetez în mine și în alții soluții, răspunsuri." (Gina, economist)

Doresc să simtă că există ceva solid și clar în viața lor, caută explicații sau atitudini care să explice situația în care se află. Odată ce au cu adevărat încredere în ceva, nu pun ușor la îndoială acel ceva.

Au o bună rezistență și realizează ce își propun prin eforturi ferme și persistente.

Nu le place să iasă prea mult în evidență. Simt că valoarea lor personală este dată de calitatea muncii pe care o depun. Au un respect deosebit pentru munca bine făcută; recunosc și apreciază valorile umane profunde și dăruirea și caută să le ofere la rândul lor.

Sunt foarte vigilenți, prevăd problemele și caută să le elimine înainte de a apărea.

Călăuzirea interioară. Calitatea lor esențială este credința, care nu e privită ca o convingere mentală, ci o cunoaștere reală, imediată, care provine din propriile trăiri. Îl simt pe Dumnezeu în inima lor ca pe o realitate vie, manifestată în fiecare clipă, ei înșiși fiind manifestări ale divinului, ceea ce le dă stabilitate, susținere și curaj. Această credință experimentată le aduce o călăuzire sigură. Se simt ancorați în Dumnezeu. Știu că Dumnezeu îi susține pentru că fac parte din El, iar El face parte din ei

"S-a întâmplat acum mulți ani, când eram mică de aproximativ 3 ani. Am crescut la țară, în mijlocul Bărăganului, cu bunicii mei. Într-o zi, pe nepregătite, s-a iscat o furtună puternică care ne-a surprins pe mine și bunica în sat. Ea mă ținea strâns în brațe înfricoșată de fulgerele puternice, când deodată eu am zis: "Mamaie, ne urmărește un bărbat cu aripi".

Toată viața ei mi-a repetat acest lucru, dar eu nu îmi aminteam, până când, ca orice lucru care are momentul său, mi-am amintit.

Am știut că ceea ce eu am văzut nu era un simplu înger. Stătea în fața mea, frumos, cu un veșmânt alb, blond cu păr scurt

şi ondulat ţinând o carte în mână. În această carte erau scrise doar câteva rânduri pe partea stângă pe care le puteam distinge şi pe care el mi le arăta cu degetul. Îmi amintesc că erau scrise de mână, cu o ortografie foarte frumoasă în limba română şi spunea aproximativ aşa: " Să nu-ţi pierzi niciodată încrederea în Mine. Multe daruri minunate din Ceruri or să vină. O să-ţi aminteşti de mine când ai să fii pregătită. Amin"

Mi-am amintit acum 3 luni, la 31 de ani, şi sincer mă simt onorată că sunt cuvinte adresate mie, un om obişnuit, de către însuşi Arhanghelul Metatron, deţinătorul Cărţii Vieţii.

Am avut momente în viaţă când mi-am pierdut încrederea, însă acum mi-am întărit-o şi am căpătat ceva mai de preţ: am început în sfârşit să cunosc ceea ce cred şi ştiu că acesta este doar începutul." (Gina, economist)

Simt în interiorul lor un spaţiu vast interior, liber, deschis, luminos, foarte strălucitor şi infinit de răbdător şi înţelept. Când acesta e prezent sunt centraţi în propria lor natură divină şi călăuziţi de ea.

Ştiu în inima lor că în viaţă cel mai mult te poţi baza pe Dumnezeu. Dar nu Cel din Ceruri, îndepărtat şi impersonal, ci pe Cel care participă împreună cu ei în fiecare clipă la crearea fiecărui pas al vieţii. De aceea, caută să aibă o relaţie trăită cu divinitatea interioară, cea pe care o manifestă, cea care le umple sufletul de viaţă şi împlinire. O experimentează continuu, o cresc, o îmbogăţesc. Caută ghidarea cea mai înaltă în interiorul lor şi până nu au certitudinea că au găsit-o sunt foarte devotaţi credinţelor şi valorilor pe care le au la un moment dat.

"Totdeauna mi-era greu să integrez o situaţie sau un eveniment negativ în viaţa mea, mă certam cu Dumnezeu în mintea mea pentru faptul că a permis aşa ceva. Din momentul în care am înţeles că nici un fir de păr din capul nostru nu se clinteşte fără voia Sa, am avut încredere în modul înţelept în care El aranjează totul în cel mai mic amănunt şi nu m-am mai revoltat. Accept ceea ce-mi oferă viaţa, dar mă preocup să

descopăr de ce. Să leg lucrurile într-o poveste personală pentru a şti ce am de făcut, de învăţat sau de corectat." (Felicia, psiholog)

Se preocupă în mod constant să-şi îmbunătăţească sistemul de valori şi credinţe, căci ele constituie călăuza lor în viaţă. Pot fi cei mai perseverenţi căutători, sondând profunzimile umane, căutând răspunsuri la întrebări despre esenţa lucrurilor, căci acolo îşi doresc să ajungă. Atâta vreme cât simţul interior le spune că nu au ajuns încă acolo, caută cu înverşunare, căci altfel se simt în nesiguranţă.

Pentru că tot ceea ce fac se învârte în jurul propriilor credinţe şi valori, pot părea în ochii celorlalţi nişte rebeli sau încăpăţânaţi.

Le plac lucrurile clare şi noţiunile bine definite.

Sunt idealişti, se implică cu bucurie în ceva măreţ - o cauză, un grup de natură spirituală - şi sunt dispuşi să facă sacrificii pentru a merge până la capăt.

Sunt prietenoşi, practici şi disciplinaţi. Pot să întrevadă problemele sau pericolele înainte ca acestea să apară.

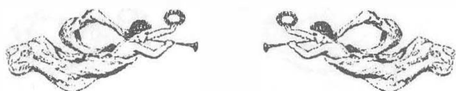
Responsabilitatea. Pentru ei, viaţa e un lucru serios. Ştiu că au o treabă de făcut, că nu au venit pe Pământ să se distreze. De multe ori le e greu să se relaxeze, datorită sentimentului de vinovăţie care îi cuprinde - au senzaţia că pierd timpul. Preferă locurile liniştite pentru a putea reflecta la ceea ce îi preocupă.

Se angajează cu bucurie la un bine comun fără a brava, simţind că fac parte din ceva ce transcende interesele lor personale.

Ne învaţă ce înseamnă să serveşti, să lucrezi pentru siguranţa şi beneficiul tuturor, punându-te în mod real în serviciul cuiva sau a ceva, fără să te simţi umilit în vreun fel. Aşa cum Dumnezeu ne serveşte pe toţi cu cea mai caldă măreţie.

Au un mod propriu de a exersa pericolele, anticipând şi asumându-şi în acelaşi timp consecinţele.

Au nevoie să experimenteze, să înţeleagă, să clarifice, să primească răspunsuri.

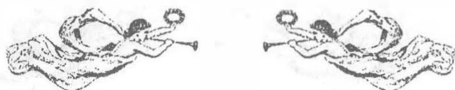

"Când mi-am pus problema ce facultate să urmez, mi-ar fi plăcut psihologia. Dar, realizam în acelaşi timp ce înseamnă această profesie şi mi-am dat seama că, pe lângă şcoală, mai important este să ai experienţă de viaţă. Căci, cine ar avea încredere într-o tânără care are în cap doar idei despre "cum e bine" şi "cum trebuie". Am avut sentimentul clar că, dacă vreau să merg pe acest drum, trebuie să-mi suflec mânecile şi pantalonii şi să intru în viaţă cu totul, numai astfel o pot cunoaşte, trecând frontal prin orice experienţă. Mi-a rămas impregnat foarte puternic acest moment. Am urmat atunci o altă facultate, ocupându-mă de experienţa şi înţelegerea vieţii în acest timp, iar după aproximativ zece ani, am urmat şi psihologia. Deşi tot tânără eram, mă consideram matură şi cu experienţa vieţii, iar acest lucru îmi dă acum mare încredere în ceea ce fac." (Felicia, psiholog)

Cel mai bun învăţător pentru ei este chiar viaţa. Caută să extragă învăţătura din evenimente şi situaţii, greşelile nu îi descurajează, le iau ca pe nişte provocări, dar perseverează până găsesc soluţia optimă.

De regulă, nu-şi reprimă temerile sau sentimentele negative, sunt conştienţi de ele, de multe ori reuşesc să şi le sublimeze, înţelegându-le şi împăcându-se cu ele, reuşind astfel să-şi extragă din ele energie şi vitalitate. Atunci când nu reuşesc pot fi vlăguiţi, descurajaţi sau confuzi.

"Eram în timpul liceului când m-a cuprins o imensă teamă de moarte. O mai avusesem şi în copilărie, dar cineva din ceruri mă liniştise printr-un vis. Acum revenise în forţă şi era mai puternică decât oricând. În fiecare seară îi mulţumeam lui Dumnezeu pentru că mi-a mai dăruit o zi şi îl rugam să mi-o dăruiască şi pe cea de mâine, căci mă voi strădui să fac lucruri bune. Ziua mea de naştere era o mare sărbătoare interioară şi cel mai bun cadou pe care îl primeam era faptul că trăiam. Nimeni din jur nu bănuia această luptă interioară, eram o adolescentă normală şi apreciam viaţa la maxim. Reuşeam să-mi ignor teama doar

pentru scurte perioade de timp, o simţeam acolo vie şi nu-mi dădea pace. Nu-mi era teamă de moartea celorlalţi, ci de propria moarte. Am căutat atunci să înţeleg fenomenul şi să mă împac cu el. De atunci nu a mai revenit niciodată." (Felicia, psiholog)

Se descurcă bine în situaţii de criză, nu sunt copleşiţi de tensiunea momentului, ci folosesc această tensiune pentru a se motiva şi a merge mai departe.

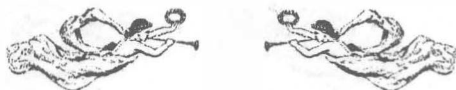
"Eram în perioada de practică şi făcusem o greşeală majoră. Şeful era un om de temut şi aflase despre acea greşeală. A doua zi, deşi puteam să merg în altă secţie, am ales să merg tot acolo pentru a avea şansa să învăţ să fac lucrurile bine şi pentru a mai repara din greşeală. Toţi au spus că nu sunt normală şi că nu-mi dau seama ce mă aşteaptă. Pentru mine, era mai important să merg până la capăt cu ceva, furia şefului mă lăsa rece. Spre surprinderea tuturor, şeful chiar a apreciat atitudinea pe care am avut-o şi de atunci m-am bucurat de un oarecare respect din partea lui." (Felicia, psiholog)

Cumpătare. Caută măsura potrivită în ceea ce fac şi au un nativ simţ al dreptăţii.

Sunt oneşti, cred în egalitate, în faptul că nu există învingători şi învinşi, doar oameni cu diferite talente care găsesc moduri de a le combina pentru binele comun.

Autocunoaştere. Se preocupă în mod constant să afle cât mai multe despre ei înşişi, sunt dăruiţi creşterii lor interioare. Astfel îşi pot descoperi multe talente pe care se pot baza şi pe care le oferă celor din jur, dobândind astfel din ce în ce mai multă încredere în propriile forţe şi în valoarea pe care o au.

Caută răspunsuri la problemele lor în idei şi viziuni personale sau propuse de ceilalţi. Nu acceptă însă tot ceea ce le iese în cale. Studiază cu mare atenţie ideile, le testează şi chiar după tot acest proces le pot înlocui cu altele. Punerea sub semnul întrebării, credinţa, căutarea, rezistenţa, experimentarea le sunt foarte familiare.

Investighează domeniul umanului cu rafinament şi virtuozitate.

Sunt atraşi de cei pe care-i consideră înţelepţi şi îi acceptă ca mentori. Sunt greu de convins în general: până nu vibrează în interiorul lor ceva care să le indice că ceea ce vine spre ei este aşa cu certitudine, nu pot accepta. Atâta vreme cât încă mai există îndoieli, caută. Nu se lasă până nu se lămuresc. Ştiu în sufletul lor că orice evidenţă are o cauză, mai adâncă şi mai subtilă decât ceea ce oferă realitatea fizică. Nu pot să nu o caute. Şi nu renunţă până nu o găsesc.

"Îmi place să caut esenţa, ceea ce este în spatele lucrurilor, partea ascunsă, cea care face ca totul să fie complet. Sunt foarte curioasă. Ştiu că fiecare lucru are două aspecte sau mai multe şi vreau să cunosc tot." (Gina, economist)

Le place să înveţe şi să aprofundeze un domeniu de care se simt atraşi. Sunt capabili de o analiză atentă şi o gândire sistematică.

Au capacitatea de a trăi profund şi conştient experienţele umane, pot anticipa cu uşurinţă efectele unor stări, gânduri sau fapte. Le e teamă să nu greşească şi tocmai de aceea cântăresc mult înainte să ia o decizie, mai ales atunci când sunt de făcut alegeri importante.

"Nu există nici o decizie pe care să nu o cântăresc, să o trec prin "apă" şi "foc". "(Gina, economist)

Pe măsură ce experienţa lor umană se îmbogăţeşte şi înţeleg modul în care funcţionează lumea din punct de vedere al realităţii divine, ezită din ce în ce mai puţin, ştiu exact ce au de făcut.

"Pot să zic că am dezvoltat un al şaselea simţ. Simt cursul bun sau rău al acţiunilor, în cea mai mare parte a lor. Şi acest lucru se datorează dezvoltării laturii spirituale, trec prin filtrul ei mai întâi." (Gina, economist)

Lămurirea unor aspecte importante ale vieții, îi determină să aibă opinii puternice legate de acestea şi concluzii pe care le urmează riguros. Acest fapt îi face să fie un model de disciplină interioară.

Au un puternic simț al realității, evaluează atent o situație şi nu-şi fac iluzii.

"Mereu am căutat răspunsuri în ceruri, dar cu pământul sub picioare. Întrebările îmi vin din fapte şi nu de dragul filozofiei, ci pentru a înțelege mai bine cum funcționez ca om în această lume şi cum să mă integrez mai bine în ea, în aşa fel încât să reuşesc să fiu şi fericită." (Felicia, psiholog)

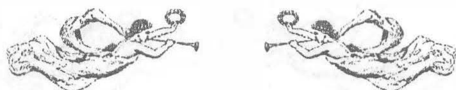
Lucrurile au pentru ei o ordine naturală şi sunt mulțumiți să lucreze în ea. Nu le plac schimbările impuse, imprevizibile, mai ales dacă sunt bruşte; se simt mai în siguranță când ştiu aproximativ la ce să se aştepte.

Dezechilibre ce pot să apară

Anticiparea negativă. Atunci când, deşi s-au străduit, nu dau de capăt unei situații, se împotmolesc, devin pesimişti, chiar depresivi, întrucât se lasă copleşiți de consecințele negative pe care le anticipează.

Au tendința să se victimizeze pentru ceea ce nu merge în viața lor, să dea vina pe alții sau pe un sistem până reuşesc să lămurească şi să integreze acel aspect.

Neîncrederea. Se cunosc destul de bine şi sunt atenți îndeosebi la zonele lor cu probleme, care, chiar dacă nu sunt în prim plan spre a fi rezolvate, sunt lăsate în aşteptare, dar nu ignorate. Faptul că ei au mereu o "listă" cu neajunsuri şi nemulțumiri îi determină să fie încordați şi cu o părere nu tocmai bună despre ei înşişi, acest lucru subminându-le încrederea. De multe ori au nevoie de confirmări, dovezi de apreciere şi încurajări din partea celor din jur pentru a-şi creşte stima de sine

şi a dobândi încredere în capacităţile lor. Aprecierile negative le întăresc neîncrederea, făcându-i să se închidă şi să se însingureze.

Acelaşi lucru se întâmplă şi atunci când prietenii, pe care şi-i aleg cu mare atenţie, le trădează încrederea. Pot tolera multe prietenilor, dar suferă foarte mult şi nu pot trece peste sentimentul pe care-l au atunci când se simt trădaţi. De regulă, este punctul în care prietenia cu acea persoană încetează.

Tendinţa de izolare. Lucrează mult cu ei înşişi, trăiesc mult în realitatea interioară. Au multe idei de procesat, multe de lămurit, de desluşit, de descoperit, tot timpul "răscolesc" în interiorul lor, astfel că se simt bine cu ei înşişi şi nu se plictisesc niciodată, dimpotrivă nu le ajunge timpul pentru câte preocupări au.

Câteodată se pierd în a studia natura umană în diferite situaţii de viaţă, vizionând filme sau citind cărţi, încât uită să-şi trăiască propria viaţă. Au impresia că trăiesc odată cu personajele pe care le urmăresc, că experimentează împreună cu ele şi nu mai simt nevoia să creeze acţiune în viaţa cotidiană. În afara serviciului, poate deveni dificil să-i scoţi din casă la întâlniri cu prietenii sau plimbări în natură.

De asemenea, nu le plac întâlnirile mondene sau fastuoase, care presupun etichetă; le evită cât pot. Preferă intimitatea grupurilor mici, care le conferă siguranţă şi încredere.

Încăpăţânarea. De multe ori îi pot enerva pe cei apropiaţi (mai ales) cu încăpăţânarea lor, pentru că se leagă cu înverşunare de convingerile sau viziunile lor despre viaţă pe care nu vor să le schimbe în nici un fel. Au lucrat mult ca să le consolideze şi nu vor să renunţe la ele. Pot înţelege însă că ele nu se anulează, doar se îmbogăţesc.

Îi ajută:

Să înțeleagă faptul că setea lor de cunoaștere este mai ales interioară și e mai important să-și pună în aplicare ceea ce au dobândit decât să acumuleze mereu și mereu informații, justificând că mai au multe de învățat.

Să învețe să se relaxeze și să savureze momentele frumoase. Timpul petrecut în natură sau momentele de intimitate cu cei dragi le sunt de mare folos în a-și liniști mintea uneori obosită de atâtea căutări și a-și umple sufletul de pace.

Să împărtășească mai mult din ceea ce sunt, să-și exprime cu încredere capacitățile, creând astfel oportunități pentru o mai bună înțelegere și îmbogățire a cunoașterii prin experiență directă.

Să învețe să aibă răbdare cu problemele lor, să le accepte și să lase să vină timpul potrivit rezolvării lor, astfel încât să nu se mai simtă incapabili sau insuficient de buni, încordați; să se relaxeze, să-și permită să se bucure de ceea ce sunt deja și să fie fericiți.

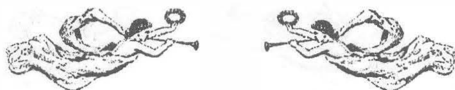
Să aibă încredere în sine și în locul pe care îl ocupă în viața altuia.

Profesii specifice:

Împărtășirea bogatei experiențe umane îi recomandă ca terapeuți, profesori în licee, universități sau pentru grupuri de adulți. Pot crea structuri și organizații pe care să le coordoneze sau pot fi "administratori de oameni", fiind apreciați pentru experiența pe care o au în gestionarea naturii umane. Cei mai creativi pot fi scriitori, artiști. Oriunde ar fi locul lor, maturitatea, seriozitatea, profunzimea și înțelegerea îi face să fie foarte apreciați.

Invocare:

Arhanghele Metatron, te rog să mă ajuți să-L manifest pe Dumnezeu prin ceea ce sunt, să mă călăuzești spre a-mi găsi drumul propriu, orientându-mi dorințele, gândurile, faptele către împlinirea menirii personale. Să identific și să manifest potențialitățile ființei mele, să înțeleg și să învăț lecțiile vieții și

sensul fiecărei experiențe prin care trec. Te rog să mă ajuți să fiu în locurile potrivite, la timpul potrivit și să întâlnesc persoanele potrivite împreună cu care să-mi împlinesc viața. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Mahatma Gandhi, I.L. Caragiale, Constantin Brâncuși, Al Pacino, Keanu Reeves, Emil Cioran, Constantin Noica, Sigmund Freud, Vasile Alecsandri, Khalil Gibran, Victor Hugo, Osho, Jacques Salome, Arthur Schopenhauer.

Esența, absolutul:

Constantin Brâncuși

"Cine nu iese din Eu, n-atinge Absolutul și nu descifrează nici viața."

"Simplitatea este în sine o complexitate - și trebuie să te hrănești cu esența, ca să poți să îi înțelegi valoarea."

"Nu mai sunt demult al acestei lumi; sunt departe de mine însumi, desprins de propriul meu trup - mă aflu printre lucrurile esențiale."

"Simplitatea în artă este în general o complexitate rezolvată."

"Frumosul este echitatea absolută."

Emil Cioran

"Eternitatea nu e accesibilă decât prin viețuirea clipei în mod absolut."

"Nimeni nu găsește un absolut în afară, ci numai înăuntru."

Victor Hugo

"Tot infinitul simte când te atingi de un atom."

Călăuza interioară:

Constantin Brâncuși

"Am modelat material căutând linia continuă și când mi-am dat seama că nu o găsesc m-am oprit, parcă cineva nevăzut m-ar fi lovit peste mâini."

"Viața se aseamănă cu o spirală. Nu știm în ce direcție este ținta ei, dar trebuie să mergem în direcția pe care o credem cea justă."

Mahatma Gandhi

"În atitudinea tăcerii, sufletul găsește calea într-o lumină mai clară, iar ceea ce e eluziv și înșelător se transformă în claritate de cristal. Viața noastră este o expediție lungă și ardentă după Adevăr."

Experienta vieții - învățătura:

Arthur Schopenhauer

"În lucrurile cele mai mici unde omul nu are timp să se prefacă, se arată caracterul lui."

Constantin Brâncuși

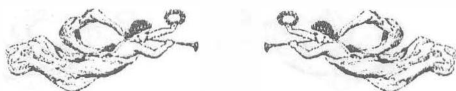
"Arta - poate cea mai desăvârșită a fost concepută în timpul copilăriei umanității. Căci omul primitiv uita de grijile cele domestice și lucra cu multă voioșie. Copiii posedă această bucurie primordială. Eu aș vrea să re-deștept sentimentul acesta în sculpturile mele."

"Rațiunea de a fi a artiștilor este aceea de a revela frumusețile lumii."

"În sufletul meu nu a fost niciodată loc pentru invidie - nici pentru ură, ci numai pentru acea bucurie, pe care o poți culege de oriunde și oricând. Consider că ceea ce ne face să trăim cu adevărat, este sentimentul permanentei noastre copilării în viață. Oamenii nu își mai dau seama de bucuria de a trăi, pentru că nici nu mai știu să privească minunile Naturii."

"Când creezi, trebuie să te confunzi cu Universul și cu elementele. Și pentru ca să realizezi ceva, nu trebuie să nu fii tu însuți și să te distrugi. Și trebuie să cauți mereu să scapi de maeștri. Nu ajunge să posezi idei."

"Arta trebuie să odihnească și să vindece contrarietățile interioare ale omului, Aceste contrarietăți derivă din însuși destinul lui și din tragedia lui."

Mahatma Gandhi

"Când cad pradă disperării, îmi aduc aminte că pe tot parcursul istoriei căile dreptății și dragostei au câștigat până în final. Au existat tirani și criminali, iar pentru un timp ei au părut invincibili, dar în final au căzut. Gândiți-vă: întotdeauna a fost așa."

"Libertatea nu merită să fie obținută dacă ea nu include libertatea de a greși. Îmi întrece puterea de înțelegere modul în care ființele umane, fiind atât de experimentate și capabile, pot excela în a priva ceilalți oameni de acest drept prețios."

"Urăște păcatul, iubește păcătosul."

"Fericirea e atunci când ceea ce crezi, ceea ce spui și ceea ce faci sunt în armonie."

"Tu trebuie să fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume."

"Tot ceea ce vei face va fi nesignifiant, dar este foarte important să îl faci."

"Ochi pentru ochi va orbi întreaga lume."

"Nu este înțelept să fii prea sigur de înțelepciunea ta. Este sănătos să îți aduci aminte că cei mai puternici pot slăbi, iar cei mai înțelepți pot să se ramolească."

Sigmund Freud

"Omul fericit este acela care stăpânește și munca, și dragostea."

Emil Cioran

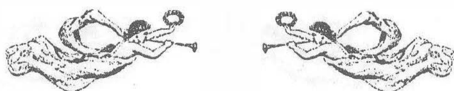
"Nu eu sufăr în lume, ci lumea suferă în mine; individul există doar în măsura în care concentrează durerile mute ale lucrurilor, de la zdreanță până la catedrală."

"Plictiseala o cunosc doar oamenii care n-au un conținut lăuntric mai adânc și care nu se pot menține vii decât prin stimulente exterioare."

"Ne-am pierdut curajul de prea multă singurătate și am uitat să trăim, gândind prea mult viața."

"A suferi e modul de a fi activ fără să faci ceva."

"Suferința este o cale de separare, de disociere, este o forță centrifugală ce te detașează de sâmburele vieții, de centrul de

atracție al lumii, de unde totul tinde să se unifice în iubire şi intimitate.”

“Parfumul e istoria unei flori.”

Victor Hugo

“A iubi înseamnă a avea un fir pentru toate piedicile, o torţă pentru toate drumurile, un pahar pentru toate fluviile.”

“Viaţa-i o glumă foarte serioasă.”

“Inima omului este ca şi pământul: poţi semăna, poţi planta, poţi construi ce vrei la suprafaţă, dar ea va continua să aibă florile şi fructele sale.”

“Când te apuci serios de un lucru, ies la iveală piedicile şi greutăţile. Numai începând ceva îţi dai seama cât de anevoie vei ajunge la capăt. Orice început e greu.”

Osho

“Adevărata savoare a vieţii se găseşte înlăuntrul vostru.”

Autocunoaştere:

Mahatma Gandhi

“Trebuie să nu te grăbeşti să-ţi formezi convingeri, dar odată formate, ele trebuie apărate şi în cele mai improbabile situaţii.”

I.L. Caragiale

“Voieşti să cunoşti lucrurile? Priveşte-le de aproape. Vrei să-ţi placă? Priveşte-le de departe.”

Victor Hugo

“Nu mă satur niciodată să învăţ acest alfabet măreţ al naturii. În fiecare zi caut să descopăr o literă nouă.”

Sigmund Freud

“Fiecare om pe care îl întâlnesc în drumul meu îmi este superior prin ceva. De aceea încerc să învăţ ceva pe lângă fiecare.”

Arhanghelul Samuel

Rolul său: împărtăşeşte iubirea divină necondiționată.

Ne acordă susţinerea sa în diferite modalităţi:

- ne ajută să experimentăm iubirea de sine şi iubirea necondiţionată;
- ne dezvoltă capacitatea de a iubi;
- ne ajută să recunoaştem prin iubire, esenţa divină din toată lumea şi în tot, inclusiv în noi înşine;
- ne ajută să împărtăşim iubirea din noi, îndepărtând toate blocajele ce o împiedicau să se manifeste: temeri, traume emoţionale, convingeri eronate legate de experienţele iubirii, etc.;
- ne ajută să primim, să dăruim şi să avem echilibru între a primi şi a dărui iubirea;
- ne ajută să reînnoim, să reîmprospătam dragostea în relaţia actuală, să-i aducem romantism şi savoare;
- vine în întâmpinarea dorinţei noastre de a experimenta esenţa iubirii profunde în noi;
- ne ajută să recunoaştem iubirea lui Dumnezeu în noi înşine şi pretutindeni în jur, în evenimente şi lecţii de viaţă;
- ne ajută să stabilim echilibrul între a da şi a primi, aducând astfel armonie în relaţii şi discernământ afectiv;
- ne susţine în integrarea pozitivă a lecţiilor învăţate în cadrul relaţiilor;
- ne ajută să ne simţim mereu învăluiţi în dragostea divină;
- ne învaţă să ne iubim suficient de mult ca să nu ne abandonăm, rămânând prezenţi în propria viaţă (când ne lăsăm prinşi de griji, fantasme, temeri, tensiuni ne dorim să ne "uităm" pe noi înşine, să dispărem din propria viaţă);
- ne ajută să ne acceptăm şi să ne iubim, fără a ne deforma de experienţele pe care le trăim;

- ne ajută să recunoaştem şi să experimentăm iubirea reală, profundă, tăcută şi durabilă, care nu se schimbă odată cu dispoziţiile personalităţii noastre;
- ne învaţă că iubirea în acţiune este de neoprit; ea nu poate fi atinsă de frustrare sau dezamăgire, pentru că nu are pretenţii şi nu ţine socoteală;
- ne învaţă să fim deschişi la acţiunea iubirii, indiferent că este primită sau oferită;
- ne ajută să recunoaştem prezenţa iubirii în noi înşine şi în ceilalţi, că esenţa noastră primordială este o revărsare a iubirii, chiar dacă este temporar blocată de convingerile eronate sau obiceiurile adunate în timp de fiecare personalitate în parte.

Arhanghelul Samuel este o prezenţă angelică iubitoare, caldă, prietenoasă. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind roşu trandafiriu.

Persoane care au darul iubirii necondiţionate

Menirea lor: să împărtăşească tuturor fiinţelor vii iubirea lui Dumnezeu, călăuziţi fiind de Arhanghelul Samuel

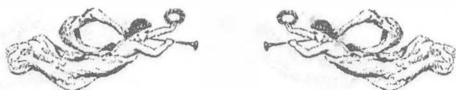
Modele umane: Iubitorul de oameni, Cel ce ajută, Cel ce se dăruieşte

Cuvinte cheie: iubire, dăruire, ajutor, afectivitate.

Îngeri: îngerii iubirii, dăruirii, prieteniei, împăcării, iertării.

Plante specifice: anason, cicoare, coada calului, fenicul, păducel, rozmarin, sânziene, trandafir.

Cristale: cuarţ roz, turmalin roz, kunzit.

Trăsături ale personalității:

Aduc iubirea cu blândețe, inocență și inima pură. Sunt purtători ai șoaptelor angelice și ai atingerilor tandre, iubitoare.

Tind să se concentreze pe problemele care sunt în jurul lor, punându-și toată energia la dispoziție. În mod natural ei merg cu iubire spre toți.

Ajută sufletele să elibereze cele mai profunde răni, pe care se tem să le elibereze, din cauza fricii de a nu răni. Îi ajută pe toți, cu toate problemele lor profunde și nu se tem să fie cu cei care au dureri. Nu îi judecă, căci au multă înțelegere și compasiune pentru cei aflați în durere și vor rămâne cu ei, în timp ce alții nu suportă să fie lângă aceștia. Îngerii îi înconjoară, îi protejează, le oferă un scut față de suferință și față de durerile profunde emoționale, mentale, spirituale și fizice, astfel încât ei nu preiau durerea, însă iubesc cu compasiune și pot susține o ființă prin orice experiență profundă în viață.

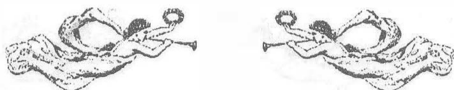
Știu că toate ființele sunt iubire și, indiferent în ce stare se află, ele se pot reîntoarce la iubire, dacă vor fi susținute și nu vor fi judecate ca fiind negative. Au tendința de a vedea aspectul pozitiv în orice, chiar când experiențele negative sunt foarte intense.

Au mare încredere în iubire, se pot concentra doar pe a-i iubi pe ceilalți, indiferent de consecințe. La rândul lor au nevoie să fie susținuți în a găsi soluții, căci și ei experimentează iubirea împreună cu cei cărora le-o dăruiesc.

Iubirea. Reprezintă iubirea adevărată în acțiune. Acesta e rolul lor uman. Capacitatea de a se dărui și faptele lor bune constituie cartea lor de vizită.

Consideră că modul lor de viață reprezintă cel mai împlinitor mod de a fi. Sunt cei mai fericiți atunci când se dăruie și ajută oamenii. Dragostea și ajutorul pe care le oferă le aduce bucurie în suflet. Le place să se simtă implicați în viețile oamenilor.

Deschiderea inimii lor oricând gata să ne primească, ne învață profunzimea umană.

Le pasă de oameni şi ţin la ei. Au tendinţa să-i pună pe ceilalţi pe primul loc. Nevoile lor rămân neîmplinite, ceea ce duce la apariţia de resentimente pe care se străduie să le reprime sau să le nege.

Sunt ca nişte îngrijitori de oameni. Sunt atraşi de nevoile şi suferinţele celorlalţi. Au sentimentul că e de datoria lor să aibă grijă de cei apropiaţi: membri ai familiei, prieteni, colegi etc.

Sunt plini de căldură şi bunătate, oferă servicii dezinteresate. Sunt capabili de o mare empatie care le e de mare folos în împlinirea dorinţei lor de a ajuta oamenii.

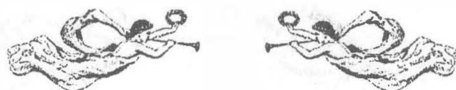
"Din copilărie mi-am dorit să am o profesie prin care să ajut oameni. Iniţial mi-am dorit să devin medic, dar în ultimul moment m-am răzgândit şi am ales profesia de asistent social. Şi îmi place orice profesie în care pot să mediez relaţiile între oameni şi pot să îi ajut să se dezvolte." (Cristina, asistent social)

Pot căuta iubirea prin legăturile personale pe care le creează şi prin starea de bine pe care o generează în cei din jur. Sunt sociabili, vorbăreţi, adaptabili. Îşi oferă talentele şi resursele personale în beneficiul celor din jur, făcându-i să se simtă bine.

În relaţiile de cuplu "pleacă" multă iubire de la ei, dar au senzaţia că ei nu au parte de ea suficient. Se simt deseori neputincioşi în a aduce iubirea în viaţa lor. Sunt mult prea focalizaţi pe a dărui şi nu mai recunosc iubirea în ceea ce primesc. De oriunde, implicit cea care vine de la Dumnezeu. Acest lucru îi face să se simtă frustraţi, neîmpliniţi sau mai mereu insuficient iubiţi.

Sunt fericiţi când fac fapte bune şi când îi văd pe ceilalţi că înfloresc. Împreună cu iubirea lor răspândesc în lume bunătatea.

"Mă împlineşte faptul că simpla mea prezenţă îl poate face fericit pe un om, mă împlinesc momentele în care părinţii unui copil vin şi îmi mulţumesc pentru ceea ce am făcut pentru el, faptul că am contribuit direct ca un număr de oameni, o echipă să privească şi dincolo de motivaţia financiară şi să fie conştienţi de

cât de important este contactul lor emoțional cu copiii." (Cristina, asistent social)

Se simt obligați să aibă tot felul de relații, fără a face vreo discriminare.

Atunci când îi iubesc pe ceilalți fără să aștepte nimic în schimb se pot simți liberi și își pot împlini nevoile personale în mod firesc. Fiind "iubire în acțiune" au mare nevoie de persoane împreună cu care să experimenteze iubirea. Datorită iubirii ce o modulează pot fuziona foarte ușor cu cei care relaționează. Însă e necesar să fie atenți să nu-și piardă propria identitate.

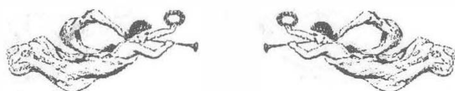
În relația cu ei înșiși, sufletul lor e plin de iubire, sunt însăși iubirea, au parte mereu de ea și sunt valoroși prin ei înșiși. Iar Dumnezeu îi iubește și îi apreciază foarte mult pentru ceea ce sunt, iar oamenii - la fel - fiecare după capacitățile sale.

"Simt că sunt alături de oameni iubindu-i pur și simplu, sprijinindu-i necondiționat și în special atunci când au nevoie." (Cristina, asistent social)

Relația cu Dumnezeu și cu sine însuși poate echilibra și împlini sufletul. Au nevoie să se simtă copleșiți de iubirea lui Dumnezeu, ei înșiși fiind o expresie a iubirii Sale necondiționate. Astfel pot oferi liber iubirea și se pot dărui pe sine fără a se simți epuizați. Iubirea lor e reală și profundă. Nu simte nevoia să strige, ci fericește și împlinește inima prin însăși prezența ei. E tăcută. Nu se dă cu măsură și nu ține socoteală. Nu dezamăgește și e plină de bucurie. Este hrănitoare, pură și plină de pace.

Ajutor și dăruire. Oamenii sunt foarte atrași de ei. Sunt mereu disponibili să ajute; tot timpul au ceva de dăruit. Sunt ca niște părinți grijulii care ne pot vedea așa cum suntem, care ne înțeleg cu compasiune, care ne încurajează cu răbdare și întotdeauna dornici să ne întindă o mână de ajutor.

Nu pot să nu-i ajute pe ceilalți. Ceva din interiorul lor îi îndeamnă să se dăruiască. **Nu se pot opri** pentru că **nu pot opri** valul de iubire care curge prin ei. Pot însă să învețe prin

experienţă personală cum anume să dăruiască, căutând în acelaşi timp să cunoască şi să vină în întâmpinarea nevoilor reale ale celor din jur.

Deseori îşi focalizează atenţia asupra persoanelor care au mare nevoie de ajutor, de multe ori aflate chiar în situaţii disperate (oameni ai străzii, bolnavi de cancer, etc.)

Îi încurajează pe ceilalţi şi îi pot ajuta să se pună în valoare.

Dezechilibre ce pot apărea

Reprimarea propriilor nevoi afective. Se hrănesc atât de mult din sentimentele pozitive pe care le aduce rolul încât devin dependenţi şi-şi reprimă profund propriile nevoi şi suferinţe. Sunt focalizaţi asupra celorlalţi mai mereu.

"Deseori uit de mine. Cea mai frecventă şi banală situaţie e că uit să mănânc. Şi amân ceea ce am eu de făcut pentru mine, în favoarea celorlalţi." (Cristina, asistent social)

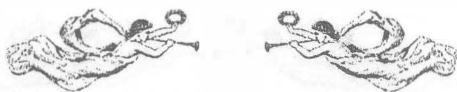
Se simt responsabili pentru bunăstarea celorlalţi, îndatoritori, corecţi şi severi cu ei înşişi. Îşi cenzurează exprimarea emoţională atunci când atrag atenţia asupra lor; nu se simt în largul lor.

Împărtăşind doar iubire, au tendinţa de a ignora realităţile negative ce apar în jurul lor. Din acest motiv se pot afla adesea în situaţia de a fi folosiţi de ceilalţi.

Au tendinţa de a se epuiza pe sine pentru ceilalţi (îşi ignoră nevoile proprii, nu se odihnesc suficient, nu-şi acordă destul timp pentru ei înşişi).

"Mi-era foarte greu să fac ceva pentru mine. Mă simţeam foarte vinovată şi pentru un covrig pe care mi-l luam. Mai am câteodată sentimente de vinovăţie pentru câte ceva, dar apoi îmi spun că am şi eu dreptul la unele lucruri, ca şi restul lumii şi că a face ceva pentru mine e ceva firesc, nu egoist." (Eugenia, teolog educator)

"Tot timpul îmi pun întrebarea dacă sunt egoistă pentru că am făcut un anumit lucru pentru mine şi deseori aşa mă şi simt.

De multe ori, lucruri despre care ceilalţi spun doar că li se cuvin." (Cristina, asistent social)

<u>**Aşteptările.**</u> Aşteptările mari pe care le au îi împiedică să se bucure de iubire şi să simtă afecţiunea şi grija oferite de cei din jur după putinţa lor. Tot aşteptările îi determină să caute dovezi palpabile de iubire, care să le arate că sunt apreciaţi şi iubiţi.

"Înainte sufeream când nu eram apreciată. Mai sufăr uneori, dar mai mult e o dezamăgire, nu o suferinţă. Am învăţat între timp că nu trebuie să aştept nimic în schimb." (Eugenia, teolog educator)

Deseori sunt dezamăgiţi că ajutorul pe care-l oferă nu e apreciat suficient. Se simt de multe ori "folosiţi", din cauza faptului că mulţi profită de disponibilitatea lor de a ajuta necondiţionat. Sunt afectaţi că nu primesc la fel de mult pe cât dăruiesc.

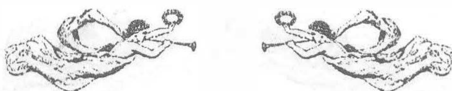
Setea imensă de a se simţi iubiţi îi determină să caute dovezi de afecţiune în orice. Dacă cealaltă persoană alege să-şi exprime dragostea într-un mod diferit decât percep ei, nu se simt iubiţi, pierzând în acest fel o mare parte din iubirea care le este oferită.

Au grijă ca ceilalţi să se simtă bine, chiar dacă ei nu se bucură efectiv sau nu au o stare bună. Se aşteaptă ca şi ceilalţi să aibă grijă de nevoile lor, aşa cum fac ei pentru alţii şi rareori cer ajutorul în mod direct. Se simt ca şi cum ceilalţi le sunt datori, pentru că şi ei fac mult pentru ceilalţi.

<u>**Sacrificiul de sine**</u>. Atunci când consideră că se sacrifică pentru ceilalţi, consumând mult timp şi energie pentru ei, pot deveni posesivi.

Sunt mândri de sacrificiile lor, fiind predispuşi la sentimente de martirizare.

"Sacrificiul pentru mine este o dăruire împinsă spre extrem. Uneori e necesar şi atunci dă senzaţia de împlinire. Alteori, deşi e necesar, este desconsiderat şi aduce dezamăgiri. Am făcut multe

sacrificii. Nu îmi pare rău că le-am făcut. Cele mai importante lucruri nu se fac uşor. Mă străduiesc şi cer ajutorul pentru a fi mai înţeleaptă pentru a putea realiza obiective şi a ajuta pe ceilalţi într-un mod care să nu mă afecteze negativ." (Eugenia, teolog educator)

Tendinţa lor către suprasolicitare pentru a-i ajuta pe ceilalţi îi poate aduce în stare de epuizare atât fizică şi emoţională, cât şi financiară.

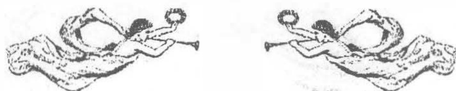
Fac eforturi pentru a fi pe placul celor din jur (prea generoşi, solicitudine exagerată faţă de binele celorlalţi, etc.).

Mândria. Atunci când consideră că doar ei înşişi sunt sursa iubirii lor şi că vieţile celorlalţi depind mult de ei, apare mândria. E necesar să înţeleagă că iubirea este natura lor esenţială, mereu conectată la Sursa iubirii, la Dumnezeu. Ea se manifestă spontan în suflet. Îndepărtarea de natura proprie determină separarea de Iubirea lui Dumnezeu, se simt atunci goi interior şi inutili. Armonia lor interioară şi echilibrul depind mult de relaţia personală cu Dumnezeu şi înţelegerea iubirii necondiţionate pe care El o manifestă asupra noastră. Ei sunt expresii specifice ale iubirii divine la nivel uman.

De asemenea, apare uneori şi tendinţa de a-i controla pe cei apropiaţi, încercând să-i modeleze după viziunea pe care o au ei despre bine. Mai ales atunci când sunt extrem de stresaţi devin dominatori, urmărind să-i controleze pe ceilalţi în mod deschis.

Sănătate. Reprimarea propriilor sentimente le poate provoca deteriorarea sănătăţii. Se simt ca nişte martiri copleşiţi de sacrificiile pe care le fac pentru ceilalţi.

Atunci când îşi asumă prea multe obligaţii şi nu le mai pot rezolva, se îmbolnăvesc. Acesta este modul prin care organismul uman îşi solicită dreptul la odihnă şi regenerare. Pot apărea probleme de sănătate la nivelul plămânilor, alergii, probleme cu articulaţiile, intestinale, boli cauzate de stres.

Îi ajută:

Să vină în întâmpinarea nevoilor celorlalți, să le afle dorințele.

Să învețe să recunoască afecțiunea manifestată de ceilalți, chiar dacă nu e exprimată la înălțimea așteptărilor sau în modul dorit, ci în felul lor propriu. Nu toată lumea are aceeași capacitate de a iubi. Recunoașterea dragostei oferite de ceilalți aduce echilibru și liniște sufletească, hrănind sentimentul de a te simți iubit.

Să cunoască nevoile celor pe care vor să-i ajute, fără a trece peste niște granițe stabilite de bunul simț și de liberul arbitru. Astfel, nu se mai simt prinse în problemele altora și nici nu se mai simt tentate să controleze viețile celor din jur. De asemenea, aceasta îi ajută să rămână în legătură cu ei înșiși atunci când ceilalți au nevoie de ei sau au probleme.

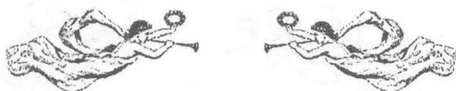
Conștiința faptului că sunt o expresie a iubirii îi ajută să scape de mândria generată de faptele bune și ajutorul oferit din plin celorlalți.

Să învețe să-și asculte inima, căci vor învăța să aibă înțelepciune în manifestarea iubirii.

Să realizeze că închiderea în interior și tăierea oricărei legături cu ceilalți nu reprezintă o soluție și nu rezolvă probleme, dimpotrivă, creează blocaje. Energia iubirii curge continuu din Sursa ei divină, a încerca să oprești această curgere e ca și cum ai încerca să pui stavilă unui izvor. Apa se adună și se tot adună, devine stătută, iar apoi inundă. Sunt o revărsare a iubirii în esența lor; e imperios necesar să nu blocheze această revărsare cu obiceiuri, convingeri eronate sau resentimente.

Să aibă o direcție de dezvoltare a propriei lor vieți, evitând astfel să pătrundă excesiv în viețile altora sau să-și facă un scop din a rezolva problemele acestora.

Să fie conștienți de propria lor valoare pentru a nu fi dezechilibrați afectiv atunci când reacțiile celor din jur nu sunt cele adecvate.

Să obţină discernământul afectiv care îi ajută să-şi pună în valoare empatia şi sensibilitatea faţă de nevoile, suferinţele şi stările celorlalţi.

Să se îngrijească de propria persoană şi de propriile nevoi, fără a se simţi egoiste. Şi propria persoană are nevoie de iubire, aşa cum şi ceilalţi au.

Să realizeze că sunt permanent înconjuraţi de iubirea lui Dumnezeu – nu rămâne decât să o recunoască şi să o primească în inima lor.

Să devină conştienţi că iubirea nu le aparţine, ci sunt ca un vas cu o mare deschidere la esenţa iubirii pe care o dăruiesc la rândul lor.

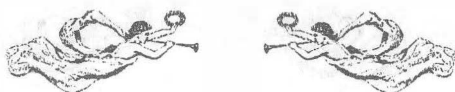
Să înveţe să nu mai aibă aşteptări, să dăruiască necondiţionat aşa cum Dumnezeu Tatăl o face, venind în întâmpinarea nevoilor reale ale oamenilor.

Să înţeleagă că nu pot primi de la oameni iubirea în măsura în care o dăruiesc.

Profesii specifice. Sunt atraşi către domeniile sociale, acolo unde au mereu contact cu oamenii şi îşi pot oferi ajutorul: asistenţă socială, învăţământ, servicii publice, medicină, terapii alternative, teologie, având grijă de refugiaţi, imigranţi, persoane cu tulburări fizice sau psihice. Îşi pot exprima iubirea şi prin aptitudinile creative pe care le au, reuşind astfel să transmită mesaje afective prin exprimarea artistică a sentimentelor lor ca actori, pictori sau scriitori.

Invocare:

Arhanghele Samuel, te rog să mă ajuți să-mi deschid inima astfel încât să mă simt întotdeauna iubit şi să dăruiesc la rândul meu iubirea. Să recunosc iubirea lui Dumnezeu în mine însumi şi pretutindeni în jur, în evenimente şi lecții de viață. Să eliberez energia iubirii care sălăşluieşte în mine, îndepărtând toate temerile, vinovățiile, interdicțiile, traumele emoționale sau convingerile eronate care o împiedică să se manifeste. Să obțin

discernământul afectiv, astfel încât să aduc armonie în orice relație. Să reîmprospătez mereu dragostea în relațiile cu cei dragi. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Giacomo Casanova, Johnny Depp, Ramana Maharishi, Tom Cruise, Meg Ryan, Robin Williams, Goldie Hawn, Carl Jung, Richard Gere, Aristotel, Fiodor Mihailovici Dostoievski, Henri Matisse.

Carl Jung

„Ar trebui observat că nu serveşte la nimic să preţuieşti şi să propovăduieşti lumina, dacă nu o poate vedea nimeni: mai mult chiar, ar fi necesar să-l învăţăm pe om arta de a vedea. Este evident că mulţi nu sunt în stare să realizeze o legătură între imaginile divine şi propriul lor suflet; ceea ce înseamnă că nu pot vedea în ce măsură - imaginile respective se află în propriul lor inconştient. Pentru a face posibilă această privire interioară, trebuie eliberat drumul spre putinţa de a vedea. Nu-mi dau seama cum s-ar putea realiza acest lucru fără psihologie, adică fără un contact cu sufletul."

„Sufletul trebuie să conţină o posibilitate de a stabili o relaţie, deci o corespondenţă, cu esenţa divină, pentru că altfel nu s-ar naşte niciodată o legătură între ele."

Aristotel

"Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri."

"Egalitatea e sufletul prieteniei."

"Memoria este scribul sufletului."

"Cel mai bun prieten este acela care, când ne doreşte binele, ni-l doreşte de dragul nostru, chiar dacă nimeni nu o află."

Fiodor Mihailovici Dostoievski

"Întâmplător, oricine poate iubi."

"Nu piroanele l-au răstignit pe Hristos, ci Iubirea."

"O iubire pe care eşti nevoit să o păzeşti cu atâta străşnicie nu reprezintă nimic. Dar tocmai asta n-au să înţeleagă niciodată oamenii cu adevărat geloşi."

Henri Matisse
"Desenul nu este un exercițiu al unei dexterități deosebite, ci mai presus de toate un mijloc de a exprima stări de spirit și sentimente intime."

Arhanghelul Uriel

Rolul său: împărtășește Alchimia Divină, Focul Divin.

Își împlinește rolul prin diverse modalități:
- aduce cunoaștere și înțelegere divină;
- ne ajută să descoperim lumina interioară, astfel încât să devenim strălucitori, exprimând dragostea și frumusețea din adâncul ființei noastre;
- purifică mintea, transformând vibrațiile inferioare în frecvențe ce pot asimila înțelegerea spirituală;
- ne aduce în focul creației;
- ne ajută la decodificarea și interpretarea mesajelor vocii noastre interioare și ale viselor noastre;
- ne învață că realitatea este creată în funcție de felul cum interpretăm evenimentele din viața noastră;
- ne susține în dezvoltarea capacităților psihice;
- ne ajută să avem o vedere obiectivă și impersonală în aprecierea lucrurilor și fenomenelor vieții;
- îndeamnă la acțiune constructivă, entuziastă, utilizându-ne cu încredere potențialul interior;
- arde negativitatea de orice fel, transformând-o în lumină;
- ne susține concentrarea în studiile și căutările noastre, astfel încât să reușim să culegem roadele muncii depuse;

- ne îndeamnă să iubim cu intensitate viața, să ne manifestăm ca spirite vii, curioase, deschise, optimiste, încrezătoare;
- ne învață că chiar și o situație potențial negativă ar putea fi determinată să servească lumina;
- ne ajută să ne înțelegem mai bine natura, să ne cunoaștem mai bine, astfel încât să îndrăznim să ne asumăm mai multe responsabilități în viața noastră.

Arhanghelul Uriel este o prezență angelică intensă, dinamică, intens strălucitoare și încurajatoare. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind un galben - portocaliu strălucitor.

Persoane care au darul transformării, alchimizării

Menirea lor: să aducă în lume cunoașterea și strălucirea luminii interioare, fiind călăuziți de Arhanghelul Uriel.

Modele umane: Entuziastul, Optimistul, Inovatorul, Gânditorul

Cuvinte cheie: entuziasm, optimism, creativitate, dinamism, inteligență, originalitate.

Îngeri: focului, cunoașterii, creativității, entuziasmului, libertății.

Plante specifice: angelică, armurariu, cardamom, floarea soarelui, ghimbir, ienupăr, lumânărică, mentă, unguraș, urzică.

Cristale: carneol, rodocrozit.

Trăsături ale personalității:

Sunt ființe pozitive, spontane, optimiste, mintea le este pătrunzătoare, dornică să înțeleagă și să cunoască. Apreciază lucrurile clare, ordonate, au o bună intuiție și au capacitatea de a decodifica mesaje ce vin de la Dumnezeu și de la îngeri.

Sunt spirite vii, dinamice, înclinate spre joc, practice, realiste, se străduiesc să elimine obstacolele de orice fel (mai ales de ordin moral), astfel încât spiritul să strălucească şi să transforme lumea.

Îşi armonizează uşor puterea cu voinţa, dobândind o mai bună claritate şi acest lucru ajută mintea să se extindă şi să elibereze credinţele vechi ce ar putea să-i determine să facă alegeri care ar limita voinţa în manifestarea sa. Au întotdeauna un punct de vedere alternativ. Pot fi priviţi ca fiind visători, dar de fapt, ei sunt cei care văd tot ceea ce este posibil. Au o mare afinitate cu ştiinţa şi dau naştere multor înţelegeri, metodologii şi tehnologii noi.

Au o mare abilitate de a direcţiona energia în mod pozitiv în viaţa lor şi îi ajută şi pe ceilalţi să-şi extindă mintea şi să creeze prin atitudine pozitivă.

"M-am simţit împlinită atunci când mi s-a spus că am reuşit să transform "mult" pe cineva..." (Luminiţa)

Trăire intensă a vieţii. Se simt îmbibaţi de o strălucire interioară care radiază şi în afară, un fel de magnetism care atrage oamenii fără să trebuiască să facă ceva anume.

Vor să se simtă vii, să simtă că trăiesc. Au dorinţe puternice, care se cer împlinite şi trăite cât mai intens.

Sunt persoane plăcute, deschise, intră uşor în relaţii. Dar pot avea şi perioade de "ascetism" în care îşi reprimă complet dorinţele.

Cunoaştere şi claritate. Claritatea şi deschiderea mentală le permite să aibă acces la întreaga cunoaştere şi creativitate. Sunt capabili să ştie exact ce şi când e necesar să ştie. Răspunsul la întrebări provine dintr-o minte clară, acordată cu realitatea şi cu conştiinţa divină.

"Cu Uriel am simţit o legătură dintotdeauna, chiar legată de reprezentarea lui. Mă atrage lumina pe care o poartă în mână, mă fascinează. Simt că este viu, simt conexiunea, comunicarea. Cât despre cunoaştere, mereu mi-am dorit să ştiu. De ce-urile,

mai ales legate de ființa umană, transformare, emoții, reacții, sunt pasiunea mea, apar spontan și uneori obsedant până se rezolvă vreo dilemă." (Luminița)

Înțelepciunea le apare spontan, prin susținere și ghidare interioară și chemată de împrejurări individuale.

Au o cunoaștere interioară a direcției în care e bine să se îndrepte. Primesc străfulgerări ale conștiinței, intuiesc, au revelații sau vise premonitorii.

Conștientizează destul de rapid greșelile pe care le fac, alteori persistă în greșeală cu bună știință, după care se pedepsesc pentru ceea ce au făcut, stabilindu-și reguli stricte.

Au argumente logice la orice fac. Evaluează mereu lumea din jurul lor și pot identifica cu ușurință ce nu este în ordine. Au opinii bine definite.

Caută să cunoască, să studieze, să învețe mereu câte ceva nou. Astfel au mereu ocazia să găsească combinații noi și creative.

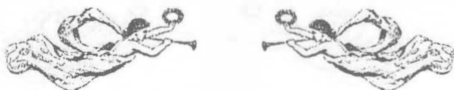
Au o mare capacitate de pătrundere mentală; sunt atrași d(ceea ce este neobișnuit sau interesant.

Sunt inteligenți și au o mare capacitate de concentrare. Pentru ei e foarte important către ce anume își focalizează atenția, fie că este vorba de viața personală, familială, profesională sau socială.

Au o mare putere de înțelegere, care le permite să privească mai multe puncte de vedere în același timp, pot vedea atât ansamblul, cât și părțile sale componente. Pot să jongleze cu mai multe perspective fără să fie atașați de vreo una. Astfel, sunt mereu liberi să simtă și să experimenteze cu înțelegerea că tot ce e în jur e temporar.

Sunt capabili să-și dea seama rapid care mod de aborda o problemă este cel mai util într-o situație și înțeleg că orice atitudine sau idee este folositoare doar în situația unică în care a apărut.

Creativitate. Au o mare creativitate practică. Pot crea ceva deosebit pornind de la lucruri simple sau banale.

Sunt extrem de perceptivi şi au un simţ al observaţiei foarte dezvoltat. Sunt sensibili la mediul din jurul lor şi percep schimbări subtile sau discrepanţe pe care ceilalţi le-ar trece uşor cu vederea. Pot avea simţuri dezvoltate peste nivelul obişnuit: acurateţe vizuală deosebită legată de culori, sau auditivă, recunoscând cu uşurinţă tonuri şi ritmuri.

Având şi o minte inventivă şi inovatoare, pot crea cu uşurinţă în diferite domenii: modă, muzică, etc. Găsesc concepţii noi, le pot reconstrui pe cele vechi şi caută să vadă cum diferitele părţi se potrivesc împreuna. Pot, de asemenea, să facă o artă aplicată din modul în care se îmbracă, mănâncă, chiar şi din modul în care îşi împlinesc sarcinile de serviciu.

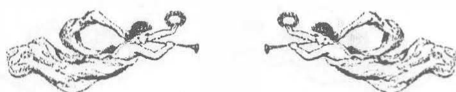
Capacitatea lor de a explora şi a se juca cu idei poate produce descoperiri valoroase, originale şi practice în ştiinţă, medicină, artă, etc.

Pozitivism şi entuziasm. Se amuză mereu de ciudăţeniile vieţii. Se joacă cu idei şi cuvinte, au ceva ştrengăresc, ghiduş.

Sunt interesaţi de excepţiile regulilor, au obiceiul să ignore convenţiile. Fac observaţii legate de contradicţiile vieţii cu un umor debordant.

Le place să provoace oamenii să se gândească mai profund la viaţă şi folosesc umorul pentru a comunica idei care altfel ar fi prea dure.

"Destul de des mă aflu în situaţii în care simt că, prin mine, ceva se luminează, chiar şi cu fiinţe care păreau că nu ar putea înţelege ce este gândirea pozitivă. Aşa a fost cazul celei mai pesimiste dintre colegele de birou, mereu cârcotaşă. Stătea mereu în preajma mea, iar eu tot mă străduiam să îi arăt şi părţile bune ale lecţiilor ei. Într-un moment greu pentru toţi, am avut surpriza să o auzim: "Ştiţi ce, să gândim pozitiv, poate nu o să fie chiar atât de rău". Un alt exemplu este prietenul meu. La un timp după ce ne-am cunoscut, a zis că a învăţat foarte multe de la mine şi că l-am ajutat să treacă prin perioade grele, care altă dată ar fi fost

de criză, cu mult mai multă uşurinţă şi că se simte transformat." (Luminiţa)

Dezechilibre ce pot să apară

Blocajele afective. Îşi controlează impulsurile instinctuale în mod conştient, dar au şi multe pasiuni şi dorinţe puternice, încât controlul le împiedică exprimarea şi ajung să constate că nu mai au sentimente.

De multe ori ajung să nu-şi mai simtă propria persoană sau legăturile afective cu cei apropiaţi. Pentru a obţine intensitatea pe care şi-o doresc consumă multă energie, ajungând să depună mari eforturi pentru a-şi "construi" trăirile care îi satisfac.

În dragoste, caută relaţia ideală, având standarde foarte înalte. Fac eforturi să-i ajute pe cei pe care-i iubesc să se ridice la standardele lor, iar atunci când nu reuşesc rămân dezamăgiţi. Pot avea dificultăţi în a-şi asculta sufletul, în a trăi sentimentele şi a le urma.

Mentalizarea excesivă. Pentru ei, mintea e un loc în care pot judeca o situaţie la rece şi, din acest motiv, se retrag deseori în ea, detaşându-se cu uşurinţă de emoţii sau sentimente. Pot ajunge astfel să comenteze mai mult o experienţă decât să o trăiască.

Se pot trezi uneori în realităţi ciudate create de mintea lor, datorită fanteziilor, teoretizărilor şi speculaţiilor mentale care caută modalităţi plăcute de petrecere a timpului liber.

De asemenea, curiozitatea şi dorinţa de a cerceta îi poate conduce în zone întunecate, ajungând să fie invadaţi de imagini tulburătoare şi sentimente contradictorii, neplăcute.

Criticismul exagerat. Au tendinţa să acţioneze în virtutea logicii; "trebuie" să justifice propriile acţiuni atât faţă de ei, cât şi faţă de ceilalţi, de multe ori pierzându-se în speculaţii şi argumentări excesive. Pot deveni prea mentali, exigenţi şi critici, pretenţioşi.

De cele mai multe ori sunt perfecţionişti şi, din acest motiv, sunt foarte stricţi cu ei înşişi şi neiertători cu greşelile lor. Îşi fac

interior autocritica, străduindu-se să fie mai buni, dar creează în acelaşi timp o stare de război interior, investind în el mult timp, energie şi efort şi generând o încărcătură emoţională negativă. Astfel, sunt atenţi şi concentraţi pentru a face faţă standardelor înalte pe care criticul lor interior le stabileşte.

Atunci când îşi extind standardele şi la cei din jur, devin critici şi faţă de ei, afectând relaţiile pe care le au.

Sarcasmul. Resping prostia şi ignoranţa oamenilor, provocându-i intenţionat sau zguduindu-le convingerile cu un aer superior intelectual. În aceste situaţii caută să impună cu pasiune propriile interpretări ale faptelor, iar dacă ceilalţi nu sunt de acord, pot deveni răutăcioşi sau sarcastici. Astfel pot reuşi să alunge multe persoane din viaţa lor.

Îi ajută:

Să-şi urmeze intuiţia şi să-şi asculte inima pentru a simţi ceea ce e necesar şi potrivit la un moment dat şi a scăpa de "trebuie".

Să se lase pătrunşi de lumea din jurul lor, fără teama de a pierde controlul.

Să trăiască viaţa mai mult decât să o abstractizeze, amintindu-şi să revină pe pământ atunci când se rătăcesc în gânduri.

Să-şi permită să-şi simtă inima şi sentimentele reprimate în ea, având alături persoane blânde, care să ştie să asculte.

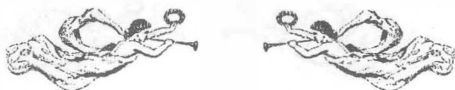
Să privească oamenii prin prisma compasiunii, dezvăluindu-şi astfel profunzimea inimii şi temperându-şi spiritul critic.

Să comunice cu ceilalţi, să-şi deschidă sufletul, să-şi exprime sentimentele fără suspiciuni, să-şi facă cunoscute nevoile afective pentru ca cei din jur să poată veni în întâmpinarea lor.

Să conştientizeze că joaca cu ideile nu oferă neapărat soluţii la problemele lor reale cu lumea.

Să împărtăşească cu ceilalţi din ideile, trăirile, timpul, energia şi resursele lor interioare, fără a se teme de aşteptările lor.

Să-şi dezvolte discernământul pentru a reuşi să-şi tempereze spiritul critic.

Profesii specifice:

Creativitatea şi originalitatea îi recomandă pentru profesii ce au legătură cu actoria, designul vestimentar, designul interior, publicitatea, muzica, în special cea instrumentală, iar curiozitatea şi spiritul ingenios îi poate aduce în laboratoare, în cercetare, în informatică, în studii aprofundate în orice domeniu al vieţii. La fel ca şi celelalte structuri, pot fi întâlniţi oriunde e nevoie de lumina manifestată şi cunoaşterea pe care ei o pot împărtăşi celor din jurul lor.

Invocare:

Arhanghele Uriel, te rog să mă ajuţi să-mi descopăr lumina interioară şi să o exprim prin tot ceea ce sunt. Să înţeleg adevăratul sens al lucrurilor şi să descifrez mesajele pe care le primesc prin intuiţii, vise, semne, stări afective. Să-mi luminezi inima şi mintea atunci când am nevoie să devin conştient de rostul evenimentelor din viaţa mea. Să-mi păstrez luciditatea, dinamismul, încrederea, să trăiesc cu intensitate şi bucurie prezentul, să trezeşti în mine focul creaţiei şi pasiunea vieţii. Te rog să transformi în lumină orice formă de negativitate din fiinţa mea fizică sau subtilă. Îţi mulţumesc.

Personalităţi din această familie: Mircea Eliade, Ludwig van Beethoven, George Enescu, Ştefan cel Mare, Thomas Edison, Katharine Hepburn, Andre Malraux, Guy de Maupassant, Jerome Seinfeld, Marcel Pruost.

Trăire intensă a vieţii

Mircea Eliade

"Orice femeie pe care o iubesc mă apasă, mă sugrumă şi, fără voia ei, mă destramă şi mă topeşte, până la descompunerea finală."

Ludwig van Beethoven

"Muzica trebuie să fie scânteia care aprinde focul în sufletul omenesc."

"Muzica trebuie să aducă foc în inimile bărbaţilor şi lacrimi în ochii doamnelor."

Pozitivism

Thomas Edison

"Mulţi dintre cei ce eşuează în viaţă sunt persoane care nu au realizat cât de aproape au fost de succes în momentul în care au renunţat."

Marcel Proust

"Caută şi păstrează mereu o bucată de cer deasupra vieţii tale."

Cunoaştere şi claritate

Mircea Eliade

"În dragoste, nici o certitudine nu e definitivă... Lucrul acela elementar – sentimentul că eşti iubit – trebuie necontenit verificat, căci o singură îndoială, o singură greşeală surpă totul în nebunie şi extaz."

"Nici o poetică din lume nu atinge perfecţiunea şi semnificaţia celei mai timide flori."

Marcel Proust

"Adevărata călătorie a cunoaşterii nu constă în căutarea unor noi ţinuturi, ci în a avea ochii noi."

Andre Malraux

"Nu există compasiune profundă pentru cei a căror viaţă nu are sens. Vieţi închise. Lumea se reflectă în ele deformat, ca într-o oglindă strâmbă."

Guy de Maupassant

"Un critic, care merită absolut acest nume, nu trebuie să fie decât un analist fără tendinţă, fără preferinţă, fără pasiune, şi, ca un expert în tablouri, să nu aprecieze decât valoarea artistică a obiectului de artă ce i se înfăţişează."

"Inima are taine pe care nici o raţiune nu le pătrunde."

George Enescu

"Pentru mine, viaţa fără muncă nu-şi are raţiunea."

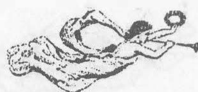

Katharine Hepburn
Dacă vrei să sacrifici admirația mai multor bărbați în favoarea criticii unuia singur, atunci căsătorește-te."

Arhanghelul Jophiel

Rolul său: să împărtășească înțelepciunea și frumusețea lui Dumnezeu.

Realizează acest lucru în diferite modalități:
- aduce pe pământ înțelepciunea divinității;
- ne ajută să recunoaștem ordinea lui Dumnezeu, să ne încredem în ea și în înțelepciunea Sa; recunoașterea acestei ordini aduce pace interioară;
- ne conectează la izvorul înțelepciunii divine atunci când ne simțim confuzi;
- ne inspiră gânduri frumoase care au puterea de a crea frumusețe în jurul nostru;
- aduce frumusețe, iluminare, înțelepciune, inspirație, înțelegere, recunoștință;
- ne ajută să recunoaștem frumusețea creației lui Dumnezeu în noi înșine și pretutindeni în jur, dar și să creăm frumusețea propriei noastre vieți;
- ne ajută să refacem unitatea cu Dumnezeu, îndepărtând, pe rând, tot ceea ce ne separă de El;
- ne ajută la purificarea minții inferioare și deschiderea conștiinței noastre către înțelepciunea și cunoașterea ce sunt păstrate în mintea noastră superioară;

- unește, întregește; ne învață că toate lucrurile din Univers sunt interconectate – nimic nu este separat: totul se integrează într-o ordine bine definită;
- aliniază mintea superioară cu inima și ne ajută să preluăm și să absorbim informații, viziuni și înțelegeri noi, înspre folosul tuturor.

Arhanghelul Jophiel este o prezență angelică liniștită, inspiratoare, plină de frumusețe și recunoștință. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind un roșu-auriu luminos.

Persoane care au darul de a împărtăși frumusețea și înțelepciunea divină

Menirea lor: aduc în lume recunoașterea frumuseții și înțelepciunii divine, sub coordonarea Arhanghelului Jophiel

Modele umane: Înțeleptul, Artistul, Vizionarul
Cuvinte cheie: frumusețe, recunoștință, armonie.
Îngeri: înțelepciunii, frumuseții, recunoștinței, armoniei, creativității, iluminării.
Plante specifice: busuioc, chimen, lemnul Domnului, obligeană.
Cristale: fluorit, selenit.

Trăsături ale personalității:
Deschid către spiritualitate, către unicitate, dând o formă proprie căii lor. Au darul de a-i ajuta pe ceilalți să-și liniștească mintea și să primească înțelegeri noi, integrate unei viziuni de ansamblu asupra lucrurilor. Sunt învățătorii viitorului, care îi ajută pe mulți să-și deschidă conștiința și să se unească cu Divinitatea.

Caută frumusețea originară, cea a spiritului, au capacitatea să o recunoască și să o transpună astfel încât să o poată recunoaște și alții.

Doresc să găsească pacea interioară, atât pentru ei, cât și pentru cei din jur. Fac eforturi pentru a menține pacea și armonia interioară și în mediul care-i înconjoară.

"Când sunt liniștit interior Dumnezeu este cu mine. Adică sunt conștient de prezența lui în mine și în jurul meu. Atunci totul funcționează bine și rezolvările la diferite situații "pică din cer"." (Alex, elev)

Sunt plăcuți, calmi și modești.

Se implică în societate, caută să participe la tot ce se întâmplă. Sunt energici și activi în structurile în care sunt implicați. Își oferă ajutorul atunci când e necesar, dar nu le place să se simtă "folosiți".

Sunt idealiști, romantici, au multe fantezii și o minte visătoare.

Le place ca toată lumea din jur să se înțeleagă bine și fac eforturi considerabile pentru aceasta.

Au multă răbdare cu oamenii, păstrând totuși o distanță respectuoasă și veghetoare. Această răbdare e susținută de o mare rezistență și de o deosebită putere interioară. Au abilitatea de a se "ține tari" prin greutăți și suferințe de tot felul.

Își pot urma cu determinare și minuțiozitate țelurile proprii. Au o mare tărie de caracter și vitalitate pe care și le pot pune în valoare prin puterea voinței. Au o mare stabilitate interioară, nu îi dezechilibrează micile sau marile probleme ale vieții, piedicile sau dezastrele.

Acceptare și susținere. Au o capacitate deosebită de acceptare și de susținere a celor din jur. Știu să asculte fără să judece, oferind celuilalt libertatea de exprimare și încurajarea unei vieți demne. Sunt iertători și acceptă nevinovăția nedovedită a unora, mereu caută să pornească de la o interpretare pozitivă a unei situații.

"Îmi place să fiu cât mai înţelegător şi prietenos cu cei din jur şi uneori îmi este greu să mă deschid. Înţelegător în sensul "vorbeşte-i fiecărei păsări pe limba ei" şi prietenos în sensul că încerc să îi tratez pe toţi ca pe nişte prieteni foarte buni." (Alex, elev)

"Fiecare are dreptul la propria experienţă. Ceea ce ţie îţi pare oportun la un moment dat, celuilalt ar putea să îi constrângă libertatea sufletească. Sunt atentă să accept individualităţile care pot deveni, în timp, propriile mele experienţe, tocmai prin contactul cu persoane diferite de modul meu de a fi." (Florentina, jurnalist, artist plastic şi decorativ)

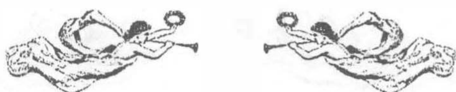
Frumuseţea şi armonia interioară. Simplitatea, inocenţa, sinceritatea şi onestitatea lor îi face pe cei din jur să se simtă bine în preajma lor şi să aibă încredere în ei. Pot avea o perspectivă holistică asupra lumii şi le place să se simtă contopiţi cu universul.

"Frumuseţea este unicitatea fiecăruia. Şi să te bucuri de ea înseamnă să o cunoşti, să o simţi şi eventual să poţi interacţiona cu ea ca de la sine la sine. Cel care este el însuşi îşi exprimă frumuseţea." (Alex, elev)

Au o acurateţe deosebită în a sesiza şi reda frumuseţea lucrurilor, a sentimentelor, a creaţiei în ansamblul ei. Pot fi deosebiţi poeţi, pictori, scriitori.

Sunt cei care ne învaţă prin ceea ce sunt că un om este frumos când dăruieşte cu bucurie ce are bun în el. Atunci îşi exprimă propria frumuseţe.

Inspiraţia şi creativitatea. Pot evalua cu calm şi luciditate diferenţele de opinie, conflictele sau tensiunile şi pot găsi soluţii ingenioase sau pot crea o nouă sinteză, un unghi nou de a privi lucrurile.

"Inspirația vine din interior. Pentru mine, inspirația este principalul motiv pentru acțiune. Fără inspirație cred că ceea ce fac este foarte nesigur." (Alex, elev)

"Nu tot ce este artă înseamnă și creație. Arta fără creație devine manufactură, bun de larg consum. Același bun de larg consum, însă, atunci când cuprinde aspectul creator, revelator, benefic privitorului, devine de la sine un izvor energetic binefăcător, o imensă sursă de frumos. Aceea este arta continuu creatoare..." (Florentina, jurnalist, artist plastic și decorativ)

Deși sunt modești cu talentele lor, au multă creativitate exprimată prin muzică, artă, pictură sau dans. Au o imaginație foarte bogată și deseori primesc mesaje revelatorii prin vise.

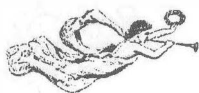
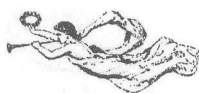
Sensibilitatea pe care o au la frumos îi face creatori prin viziunea pe care o au asupra lucrurilor și fenomenelor vieții.

Persoanele al căror suflet vibrează la frumusețea creației, recunoscând în ea sensuri și nuanțe ale divinității, sunt inspirate în transpunerea concretă în versuri, proză, pictură, muzică, astfel încât și ceilalți să o poată recunoaște.

"În meseria de jurnalist am reușit să atrag un public important spre informații "de suflet", să determin oamenii să citească informații care să îi ajute în dezvoltarea lor sau să conștientizeze posibilitatea de a crește spiritual. Mă împlinește acest aspect pentru că nu am crezut de la început că mai există public pentru așa ceva, însă pe parcurs am înțeles că suntem mai mulți decât am crede." (Florentina, jurnalist, artist plastic și decorativ)

Înțelepciunea și recunoașterea. Sunt preocupați de marile teme ale naturii umane și de ordinea morală a existenței. Se exprimă cu o simplitate autentică.

"Încerc să înțeleg tot ce experimentez și să încerc tot ce consider că nu înțeleg. Chiar dacă asta mă tulbură uneori." (Alex, elev)

"Ne-am obişnuit cu sensurile pe care cei de până la noi ni le-au transmis, fără să ne mai străduim să ne conturăm propriile noastre înţelesuri. De aceea ne inspiră deseori nevinovăţiile copiilor, tocmai pentru că cei mici îşi folosesc un timp – până când învaţă de la noi mersul lucrurilor, informaţiile cu care vin pe pământ. Binele şi răul, frumosul sau urâtul, nu sunt la fel văzute prin ochii celor mici. Ei păstrează relaţia cu Divinitatea, dar înaintăm în viaţă încercând să înţelegem această relaţie. De asta pierdem aşa de mult timp..." (Florentina, jurnalist, artist plastic şi decorativ)

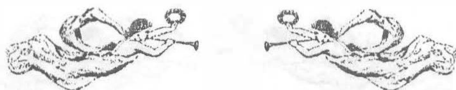
Atunci când sunt uniţi cu conştiinţa divinităţii pot percepe calităţile fără limite ale realităţii divine, pe care caută să le transpună în practică, iar dacă nu reuşesc, rămân cu fantezii idealiste.

Pot înţelege şi accepta uniunea paradoxală a opuşilor: plăcere - durere, bucurie - tristeţe, bine - rău, sănătate - boală, viaţă - moarte, etc. Caută să le integreze într-un plan mai presus de ei, care întregeşte totul şi în care au încredere.

Spiritualitate. Sunt căutători spirituali, îşi doresc să fie conectaţi cu universul şi cu ceilalţi oameni.

"După o perioadă în care am simţit că e important să ştiu despre cât mai mulţi lideri spirituali, să învăţ de la fiecare şi să îmi însuşesc experienţele lor, am ajuns să evit contactul cu entităţi care au ales altă cale decât cea care cred că mi se potriveşte. Aşadar, nu simt că mai caut, ci că vreau să mă îmbogăţesc spiritual. Adică nu vreau să schimb calea, ci caut sprijin să rămân pe cărarea pe care mi-am ales-o." (Florentina, jurnalist, artist plastic şi decorativ)

Îşi doresc să devină o manifestare vie a naturii lor spirituale, integrată în realitatea înconjurătoare, în unitatea universală a existenţei.

"Sunt mici întâmplări, neplăceri, supărări, care devin lecții dacă am putere să accept acest lucru. Însă în momentele importante ale vieții știu că fiecare ezitare sau întârziere, oricât de dureroasă ar fi pe moment, după o clipă capătă semnificații aparte. Nu am luat un examen, un om important nu s-a oprit în fața mea, nu am fost selectată pentru un anume eveniment. În clipa următoare, când am realizat că mă aflu exact în locul în care trebuie să fiu, am înțeles că Dumnezeu te așează exact unde e nevoie de tine. Așa am înțeles că deciziile pot fi uneori dureroase, indiferent dacă îmi aparțin mie sau lui Dumnezeu, dar gândul că locul meu e altul mă liniștește întotdeauna. Dumnezeu nu mă pedepsește, mă învață..." (Florentina, jurnalist, artist plastic și decorativ)

Dezechilibre ce pot să apară

Negarea problemelor. Au tendința de a fugi de tensiunile vieții prin încercări de a le ocoli sau căutând soluții simple și nedureroase pentru a-și rezolva problemele. Se protejează prin ideea că orice e rău trece. Pentru a nu tulbura pacea și echilibrul interior se concentrează pe partea bună a vieții.

"Când apar probleme în viața mea, reflectez la ele și încerc să fiu cât mai deschis. Nici nu mă grăbesc să trec peste încercări. Sunt conștient că până la urmă se vor rezolva, treptat sau deodată. Atunci când sunt implicat în conflicte, caut să nu mă pierd și să împac." (Alex, elev)

"Probabil că renunț foarte ușor atunci când simt cel mai mic obstacol, însă realizez că orice forțare ar însemna dezvoltarea conflictului, și nu rezolvarea lui. Mă implic însă în problemele celuilalt, poate cu mai multă conștientizare decât aș face-o vreodată pentru mine însămi, uneori impunând aproape soluțiile." (Florentina, jurnalist, artist plastic și decorativ)

Își reprimă sentimentele de furie și anxietate. Se ascund în muncă pentru a o masca.

Le este greu să refuze ceva sau pe cineva, datorită faptului că doresc să facă pe plac celorlalţi. Preferă respingerea printr-o atitudine pasivă şi tăcută.

Aderă prea mult la interesele unui grup, chiar dacă acesta se numeşte cuplu sau familie, încât se uită pe sine. Îşi stabilesc greu ţeluri individuale şi au dificultăţi în a-şi urma până la capăt intenţiile.

Pentru a evita potenţiale conflicte, se conformează cu ceilalţi, ajungând astfel să accepte lucruri pe care nu le doresc cu adevărat. Această strategie este valabilă pe termen scurt, dar pe termen lung regretele şi resentimentele sunt inevitabile.

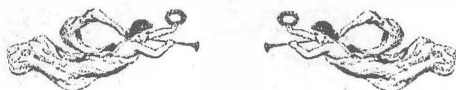
Resping conştient orice i-ar putea afecta, prin disociere şi negare. Aşteaptă ca realitatea să-i determine să-şi rezolve problemele.

Idealizarea. Îi idealizează pe cei din jur şi încep să relaţioneze deseori cu ideea acelei persoane, nu cu ceea ce este ea în realitate. Idealizarea le permite să se concentreze pe alţii, nu pe ei înşişi şi să aibă o reacţie emoţională pozitivă faţă de ei. Astfel îşi amplifică şi ei încrederea şi propriul simţ al valorii.

"Am tendinţa de a crede că persoana la care ţin nu are niciun motiv să fie altfel decât mi se arată mie. Chiar şi când descopăr aspecte surprinzătoare, supărătoare, un timp refuz să cred că acele lucruri ar avea legătură cu mine. La fel de adevărat este însă că, odată stabilit faptul că persoana pe care am admirat-o are defecte, încerc să accept eventualele manifestări şi să iau partea bună." (Florentina, jurnalist, artist plastic şi decorativ)

Au tendinţa să idealizeze persoana iubită, refuză să-i vadă defectele, îşi doresc relaţia perfectă. Au mari aşteptări de la celălalt şi sunt dezamăgiţi atunci când nu sunt împlinite.

Justificările "spirituale". Au tendinţa să folosească spiritualitatea pentru a se apăra de un fel de fatalism, pentru a accepta situaţii negative şi a-şi justifica pasivitatea prin faptul că nu poţi face nimic împotriva lor. Ceva de genul: "Aşa vrea

Dumnezeu”. Se resemnează şi se abandonează prea curând, având convingerea că Dumnezeu sau îngerii se ocupă de toate, ignorând intuiţiile, percepţiile senzoriale sau experienţele personale care îi pot ghida pe drumul lor.

Sănătate. Atunci când au probleme de sănătate fac abstracţie de ele şi merg mai departe. De regulă, le iau în serios atunci când se agravează şi sunt forţaţi să ia atitudine. Însă, dacă cineva apropiat are astfel de probleme, iau imediat măsurile necesare.

Îi ajută:

Să aibă mai multă încredere în ceea ce sunt şi ceea ce pot oferi lumii în care trăiesc, conştientizându-şi şi manifestându-şi darurile pe care le au.

Să accepte problemele şi să le facă faţă, în loc să evadeze în lumina divină numai pentru a scăpa de lumea reală.

Să înveţe că a spune “nu” atunci când e necesar, făcându-şi cunoscute opiniile şi poziţia, este o dovadă de respect pentru celălalt şi implicit pentru tine, lucru care este mult mai important decât teama nejustificată de a dezamăgi pe cineva.

Să investească timp şi energie în dezvoltarea talentelor şi a capacităţilor proprii.

Să înveţe să-şi simtă furia şi să comunice sentimentul celor care i-au declanşat această reacţie. Altfel, îi permit mâniei reprimate să le submineze liniştea şi echilibrul interior, acest fapt ducându-i în timp la tulburare interioară şi separarea de ei înşişi. Pentru structura lor, acest fapt poate ajunge să fie sinonim cu rătăcirea drumului propriu.

Să-şi dea seama de ceea ce-şi doresc, chiar dacă ţin cont şi de părerile şi dorinţele celorlalţi, şi să caute să aibă propriile alegeri, conforme cu dorinţele personale.

Să fie atenţi şi să recunoască tendinţa de a manifesta orgoliu spiritual, foarte fin, greu de identificat şi eradicat.

Profesii specifice:

Sensibilitatea la ceea ce e frumos îi face să fie artişti inspiraţi (pictori, poeţi, scriitori, compozitori, cântăreţi, actori). Capacitatea de a avea viziunea simultană a ansamblului şi a unităţii, nobleţea interioară, susţinerea pe care o oferă şi abilitatea de a lucra bine într-o echipă fac să fie apreciaţi şi căutaţi în orice domeniu al vieţii, acolo unde fiecare se potriveşte cel mai bine la un moment dat.

Invocare:

Arhanghele Jophiel, te rog să mă ajuţi să privesc dincolo de aparenţe, astfel încât să recunosc frumuseţea şi ordinea divină pretutindeni în Creaţie şi să mă încred în înţelepciunea lui Dumnezeu. Să am conştiinţa prezentă în ceea ce fac, să extrag înţelepciunea din experienţele vieţii şi să acţionez just. Să pun în acord gândurile, sentimentele, emoţiile şi faptele mele cu divinitatea mea interioară. Inspiră-mi, te rog, gânduri frumoase care au puterea de a crea frumuseţea în jurul meu. Îţi mulţumesc.

Personalităţi din această familie: Platon, Luciano Pavarotti, Leonardo da Vinci, Prinţesa Diana, Diane Keaton, Adrian Pintea, Sean Connery, Mihai Viteazul, Nicolae Tonitza, Julio Iglesias, Homer, Dan Puric, Octavian Paler, Emanuel Swedenborg.

<u>Înţelepciune şi spiritualitate</u>

Homer

"Eu sunt câte puţin din tot ce am întâlnit."

Platon

"Vederea minţii începe să devină ageră, atunci când aceea a ochilor caută să-şi înceteze activitatea."

"Spiritul Universal nu ne judecă; judecata este o invenţie umană, o modalitate de a compara, contrasta şi controla pe măsură ce ne judecăm pe noi înşine faţă de standarde artificiale şi deseori ideale de perfecţiune, moralitate sau adevăr. Pe

măsură ce tinerețea trece și timpul aduce schimbări, se poate ca și noi să ne schimbăm multe din opiniile noastre prezente. Așa că haideți să ne abținem din a ne plasa pe noi înșine ca judecători ai lucrurilor celor mai înalte."

"Să nu descurajezi niciodată pe nimeni care progresează continuu, indiferent cât de încet."

"Nu ne putem vindeca de râie scărpinându-ne locurile bolnave."

"Toate se realizează în număr mai mare, mai bine și mai ușor, când cineva face un singur lucru, după aptitudinea sa și la timpul său, lăsând la o parte celelalte."

"Căutând binele altora, îl găsim pe al nostru."

"Necesitatea e mama invenției."

"Nebunia Iubirii este cea mai mare binecuvântare a Cerurilor."

"Orice om trebuie să cerceteze originea fiecărui lucru."

Emanuel Swedenborg

"Dragostea constă în dorința de a da ceea ce este al tău altuia și de a simți fericirea acestuia ca și cum ar fi a ta."

Inspirație și frumusețe

Platon

"Muzica este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi gândirii, avânt închipuirii, farmec tinereții, viață și veselie tuturor lucrurilor. Ea este esența ordinii, înălțând sufletul către tot ce este bun, drept și frumos."

"Muzica este arta cu materialul cel mai imaterial."

Dan Puric

"Noi avem, ontologic, în noi, capacitatea de a recunoaște frumosul."

"Omul frumos nu este vizibil, el nu are imagine, el țâșnește, în aparență, într-un gest mic, iar gestul ăla, pentru tine este izbăvitor și-ți persistă în suflet toată viața, ca o icoană."

"Omul frumos tinde spre desăvârşire. Dacă nu poate vorbi împotriva urâtului, tace, dar în tăcerea lui e un refuz hristic a tot ceea ce înseamnă urât."

"De fapt, cel mai important lucru, în epoca pe care o trăim, este să avem capacitatea să recunoaştem Omul Frumos. Omul Frumos nu mai este la modă. La modă este omul util, la modă este omul eficient."

Arhanghelul Zadkiel

Rolul său: purifică şi transmută energiile negative în energii pozitive.

Realizează aceasta în diferite forme:
- arhanghel al transmutării, generează transformări în conştiinţa umană;
- prin el, Dumnezeu manifestă puterea Sa transformatoare; avem nevoie de credinţă pentru a lăsa forţa lui Dumnezeu să lucreze în fiecare celulă şi în fiecare atom, împreună cu scânteia divină din inima noastră;
- aduce pace şi armonie, ca rezultat al schimbării şi remodelării gândurilor, emoţiilor şi acţiunilor noastre negative; în timp, vom dobândi puterea de a trece prin situaţii negative fără a perturba pacea şi echilibrul conştiinţei noastre;
- ne îndeamnă să iertăm, iertarea având o mare putere transformatoare, prin faptul că reuşeşte să aducă mânia şi frica înapoi în iubire, ca şi când nici n-ar fi existat;
- ne ajută să eliberăm sentimente de vinovăţie, furie, anxietate, frustrare, resentimente, amărăciune, ură, conştiente sau reprimate în inconştientul nostru de-a lungul timpului, înlocuindu-le cu dragoste prin înţelegere, acceptare şi iertare;

prezenţa emoţiilor negative generează o senzaţie de apăsare, disconfort, greutate, iar dacă nu se iau măsuri de îndepărtare a lor se poate declanşa starea de boală;
- detensionează situaţiile conflictuale încărcate emoţional;
- de foarte mare ajutor femeilor, prin purificarea tensiunilor din zonele afectiv şi erotic, cele care în timp constituie factori favorizanti ai declanşării chisturilor, nodulilor mamari, fibroamelor, cancerelor mamare, ovariene sau de col;
- ne ajută să transcendem experienţele dureroase prin iertare, înţelegere, compasiune, să putem aduce pacea în suflet;
- ne ajută să transcendem modelele negative de gândire şi convingerile negative pe care le-am dezvoltat prin mecanisme de auto-apărare împotriva experienţelor dureroase şi a relaţiilor dezechilibrate;
- ne ajută să eliminăm blocajele afective sau mentale prin eliberarea obstacolelor existente la fiecare nivel în parte;
- ne eliberează de poveri emoţionale pe care le poartă sufletul de foarte mult timp, obosindu-l şi epuizându-l; redescoperim astfel libertatea interioară, încrederea, responsabilizarea şi pacea inimi;
- transmută energiile negative, dureroase pe care le-am creat împotriva sufletului nostru; transmutarea poate fi declanşată şi prin îndemnul de a accede la iertare, împăcare, toleranţă şi pace;
- ne aminteşte că fiecare experienţă pământească aduce cu ea o transformare interioară, în sensul eliberării şi al creşterii, astfel încât călătoria pe care o facem în această lume să aducă împlinire.

Arhanghelul Zadkiel este o prezenţă angelică blândă, binevoitoare, plină de o infinită pace. Culoarea sa specifică este percepută ca fiind un violet - lila luminos.

Persoane care au darul purificării

Menirea lor: să aducă puritate, să curețe energiile negative, mai ales la nivel emoțional, călăuziți de Arhanghelul Zadkiel.

Modele umane: Purificatorul, Cel ce aduce pacea
Cuvinte cheie: puritate, linişte, toleranță, acceptare, compasiune, empatie.
Îngeri: purității, transformării, liniştii, păcii, iertării, compasiunii, înțelegerii.
Plante specifice: afin, chimen, coada calului, coada racului, cozi de cireşe, crețişoară, lavandă, mătase de porumb, nalbă mare, salvie, scorțişoară, soc, urzică moartă albă, ventrilică, zmeur.
Cristale: granat, crysocolla.

Trăsături ale personalității:

Sunt persoane pozitive, optimiste, aproape tot timpul sunt bine dispuse şi au un entuziasm al vieții molipsitor.

"Sunt o persoană veselă, optimistă, haioasă, pusă pe distracție, "zgubilitică", dinamică, puternică, cu multă energie, prieten bun, suportiv, o persoană corectă, puternic deranjată de ipocrizie şi demagogie. În principiu, o persoană bună, cu scăpări de criticism sau brutalitate verbală (datorată în mare parte faptului că sunt foarte directă). Blândă, dar şi colerică când răbdarea, toleranța au ajuns la nivel maxim. Exigentă şi pretențioasă. Directă şi tranşantă. Delăsătoare, fără perseverență în anumite situații. Cu simț al datoriei." (Carmen, consultant în resurse umane)

Le place să fie spontani. Au mintea rapidă, se mobilizează şi se organizează foarte rapid, reuşind să realizeze foarte multe lucruri, părând în acelaşi timp că depun eforturi minime. Sunt

foarte adaptabili şi interacţionează uşor cu oamenii. Sunt foarte sociabili, au întotdeauna prieteni în jurul lor. În relaţiile de cuplu, le place mult să fie îndrăgostiţi, să savureze momentele romantice.

Un mare dar al lor este acela de a şti să simtă şi să savureze **plăcerea pură** a existenţei.

"Este obligatoriu să-mi placă ceea ce fac! Dacă îmi place ceva mă dedic trup şi suflet şi în loc să obosesc, mă încarc şi pot duce şi mai mult. Dacă nu-mi place - ori nu fac, ori amân, ori fac că trebuie (ceea ce se-ntâmplă rar). Un fost coleg de serviciu spunea mereu despre mine că sunt "căutătoare de plăcere".

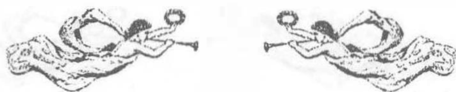
Ideea este că dacă fac ceva ce nu mă atrage sau nu-mi place, simt că pe termen lung m-aş îmbolnăvi. Temporar pot accepta să fac şi ceva ce nu-mi place mult, pentru că există motivaţii de altă natură, de tipul financiar (confort care este important pentru mine), dar nu pe termen lung. Pur şi simplu, nu-mi iese." (Carmen, consultant în resurse umane)

Puritatea. Îşi pot menţine un înalt grad de puritate. Sunt buni ascultători; oamenii sunt atraşi în mod spontan de ei pentru a-şi descărca sufletul; tensiunile celorlalţi se curăţă imediat, ca şi cum s-ar duce pe o apă. Au o blândeţe deosebită.

Au darul de a purifica ideile vechi şi de a ajuta conştiinţa să se extindă şi să îmbrăţişeze conceptul de a gândi mai deschis.

"Îmi place să îmblânzesc oamenii, să-i încânt, să-i înveselesc, să-i motivez, să-i stimulez să vadă situaţia de mai sus şi pe o distanţă mai lungă, să-i încurajez să devină puternici şi să nu renunţe când sunt la jumătatea drumului ori aproape de a realiza ceva frumos." (Tania, terapeut)

Sunt tonici, veseli şi bine dispuşi şi au puterea de a face oamenii să se simtă bine. Acesta este darul lor principal: să transforme negativitatea din jurul lor, manifestată prin pesimism, stres de orice natură, nelinişte, în energie pozitivă uneori şi numai prin simpla lor prezenţă. Nu le place faptul că atrag în jurul lor

persoane încărcate de negativitate, dar au nevoie să înţeleagă faptul că acestea sunt îndrumate către ei tocmai pentru că sunt cei care le pot oferi ceea ce au nevoie ca să se echilibreze. Uneori însă se simt copleşiţi de atâta negativitate în jur căreia nu-i mai pot face faţă şi încep să se încarce ei negativ, devenind trişti şi abţinându-se cu greu să nu plângă. Au nevoie atunci să se retragă puţin, să-l apeleze şi să lucreze împreună cu arhanghelul Zadkiel pentru a-i ajuta să refacă puritatea, să facă băi sau duşuri (apa spală şi subtil), să petreacă mai mult timp în natură (care amplifică puritatea prin rezonanţă). Îl pot ruga pe arhanghelul Zadkiel să îi asiste în continuare şi să-i îndrume în modularea purităţii şi a liniştii.

Sensibilitate emoţională. Au multă energie emoţională care are nevoie să fie orientată spre scopuri ce hrănesc sufletul şi spiritul, altfel se pot focaliza (uneori până la obsesie) spre satisfacerea plăcerilor de orice fel (senzuale, alimentare, materiale, etc.).

Pot trece imediat de la o experienţă la alta, în funcţie de direcţia în care-şi canalizează emotivitatea.

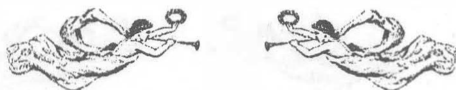
E foarte important pentru ei să facă ceea ce le place sau să ajungă să le placă ceea ce fac, pentru că altfel, puternica lor emotivitate devine frustrată şi se poate oricând revărsa ca un “tsunami” devastator.

Gândurile pozitive pot dobândi o mare încărcătură emoţională, acest lucru conferind o considerabilă forţă lăuntrică în împlinirea obiectivelor. E bine să aibă grijă însă să nu devină inflexibili în convingerile lor.

Vor să simtă cu adevărat că trăiesc în orice fac.

"Caut să trăiesc intens fiecare moment pentru că este unic. Nimic nu va mai fi la fel. Dumnezeu ne dă experienţele necesare pentru a învăţa şi mai mult ca sigur că se bucură când ne vede încântaţi la maxim ori plini de bucurie sau recunoştinţă." (Tania)

Au o imaginaţie vie, sunt idealişti cu tot ceea ce intră în contact cu ei: oameni, realitatea înconjurătoare, chiar şi cu propria

persoană. Idealismul este determinat în primul rând de gradul lor mare de puritate şi în al doilea rând de teama lor aproape inconştientă de a suferi, întrucât suferinţa lor capătă intensităţi şi profunzimi mult mai mari decât la ceilalţi oameni, datorită marii lor emotivităţi.

"Sunt genul de persoană care trăieşte foarte intens orice sentiment, indiferent că e bucurie sau suferinţă. Aşadar, într-un anumit moment, ceva ce o altă persoană consideră ca fiind rău, dar rezolvabil, mie mi se poate părea că este sfârşitul lumii şi să sufăr pe măsură. Partea bună este că odată cu înaintarea în vârstă apare şi o maturitate emoţională care scade pragul de intensitate şi, oricum odată valul "nebuniei" depăşit, mă liniştesc şi încep să văd lucrurile mai cu calm şi speranţă." (Carmen)

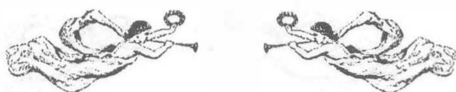
Creativitate. Sunt foarte creativi. Se pot dărui creând, dăruindu-se plăcerii de a crea, au concepte creative şi nenumărate posibilităţi ce le extrag din imaginaţia lor debordantă.

"Îmi place să creez lucruri practice şi să le înfrumuseţez prin pictură, metaloplastie, bricolaje, etc." (Ana, referent)

Deşi nu sunt neapărat genul intelectual, au o inteligenţă practică pe care şi-o exprimă cu uşurinţă. Au capacitatea de a învăţa repede şi uşor lucruri ce ţin de aptitudinile fizice. Au o bună coordonare între minte, emoţii şi corp, ceea ce le conferă şi o bună dexteritate manuală. Au multe proiecte alimentate de o imaginaţie creatoare bogată.

"Îmi pace să mă manifest prin scris, cântat, comunicare, ţinute vestimentare, compoziţii florale, gătit, aranjat lucruri. Cred că în tot ce fac îmi pun imaginaţia la treabă." (Tania, terapeut)

Plăcere şi dorinţe. Au multe dorinţe, dar şi o abilitate fascinantă de a şi le împlini. Se folosesc de toate posibilităţile care le au la îndemână cu o uşurinţă fantastică.

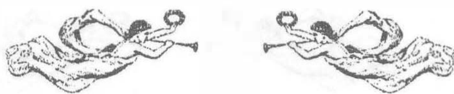

Le place să savureze viața pentru că știu să-i aprecieze plăcerile. Le plac copiii, și-i doresc prin preajmă, comunică bine cu ei.

"Cel mai mult mă împlinește copilul, pe care-l consider un mare dar de la Dumnezeu. Pentru el mi-am reorganizat întreaga existență și mi-am modificat toate prioritățile. O fi bine, o fi rău... nu știu, dar am făcut ce am simțit. De fapt, asta este una din trăsăturile mele de bază: fac ceea ce simt! Ăsta este motivul și pentru care mă rog la bunul Dumnezeu să mă ajute să simt corect. Sunt o persoană emoțională, care-și ascultă întâi inima și vocea interioară și mai la urmă rațiunea. Ca și copiii..." (Carmen, consultant în resurse umane)

Încearcă multe lucruri, din dorința de a găsi plăcerea vieții, pe care știu cel mai bine să o savureze. Din acest motiv, uneori fac și alegeri nepotrivite, "setea de plăcere", care alimentează prea multe dorințe ce se vor împlinite, ducându-i în direcții greșite. Pot deveni chiar obsedați de anumite dorințe, ajungând să-și distrugă sănătatea, relațiile sau să se ruineze financiar pentru a și le împlini. Altfel, devin frustrați, supărați, chiar depresivi. În aceste situații au nevoie mai întâi să discearnă între dorința pentru care fac o pasiune imensă și necesitatea ei, integrată în scopul vieții lor. Iar apoi, de o voință fermă care să redirecționeze întreaga emotivitate către alte proiecte creative și constructive, necesare și aliniate planului vieții, chiar dacă ar îmbrăca forma unei alte dorințe.

"Am multe dorințe și am constatat că cele pătimașe pot aduce suferință. Îl rog pe Arhanghelul Zadkiel să mă ajute să mă desprind de stările pătimașe și orgolioase. Simt că mă învăluie cu o energie blândă, care umple toate spațiile cu bucurie și iubire pură și impactantă, încât transformă totul în mine și în jurul meu. Fiind conștientă de balanța din Univers, știu că ceea ce ne dorim vine spre noi cu viteză raportată la gradul purității și la intențiile noastre. Deci, am grijă ce-mi doresc, că se îndeplinește." (Tania)

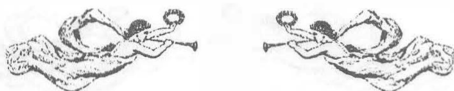
Una dintre cele mai mari dorinţe ale lor este aceea de a simţi zi de zi intensitatea vieţii în ceea ce fac.

"De multe ori fac lucruri care mie mi se par normale, iar în ochii altora par extreme. Consider ca fiind firesc alpinismul: suişul pe înălţimi inclusiv iarna, pe creste, pe gheaţă, pe viscol, pe grindină. O fac pentru că aceste momente mă fac să mă simt fericită şi liberă. La trei ani şi jumătate am sărit în Lacul Herăstrău, pe scândura trambulină "primitivă" de pe care sărea toată lumea. Când tatăl meu m-a lăsat o clipă din mână, am făcut prin empatie cu ceilalţi un simplu şi foarte vesel salt în apă. Am ajuns la fund cu ochii deschişi, vedeam nisipul, pietricelele. N-am simţim nicio frică, nicio emoţie, ci doar curiozitate pentru ceva nou-nouţ. La 65 de ani, în timpul unei excursii în Grecia, mi-a plăcut să mă "plimb" cu parapanta peste Marea Egee." (Cornelia, pensionară, fostă profesoară la o casă de copii)

"Îmi place să fac lucruri nebuneşti, iar sentimentul este de maximă plăcere şi împlinire. Ele au mai scăzut ca număr odată cu trecerea anilor, dar există o flacără de nebunii care mocneşte în permanenţă în mine şi care dă naştere unei presiuni. Trebuie să am mare grijă de această presiune şi din în când, oricât de puţin, să o mai depresurez pentru că altfel apare un sentiment de nefericire, insatisfacţie, corelat cu nemulţumire şi agresivitate de cele mai multe ori. Cred într-o viaţă echilibrată cu supape de nebunii." (Carmen, consultant în resurse umane)

Când atenţia lor este captată de ceva anume, toată emoţia lor se canalizează într-acolo, se entuziasmează şi acel ceva devine o dorinţă sau o pasiune. De aceea, e foarte important pentru ei către ce îşi îndreaptă atenţia, de ce se lasă atraşi, pentru că ei sunt cei care se lasă cel mai mult tentaţi de ceea ce numim "ispite". Din acest motiv, multe lucruri începute pot rămâne neterminate, pentru că între timp a apărut ceva ce li se pare mai atractiv, această atitudine ducându-i şi la superficialitate.

Uneori le place să-i impresioneze pe ceilalţi, să braveze. Atunci când nu sunt frustraţi, sunt dezinhibaţi, liberi, dezinvolţi,

tot timpul parcă debordează viaţa în ei, înviorând atmosfera acolo unde sunt.

Receptivitatea. Ştiu să accepte ceea ce vine spre ei. Principiul "cel care are i se va mai da" este foarte evident în cazul acestor persoane, pentru că ştiu foarte bine să primească, fie că este vorba de lucruri de natură fizică, emoţională sau spirituală. "Adună" destul de mult şi prin împlinirea dorinţelor, de aceea au nevoie să-şi amintească să şi dăruiască, măcar atunci când aproape ating un prag de cumul. Dacă depăşesc acest prag, se pot declanşa reglaje forţate, prin care încep să piardă nejustificat (din perspectiva raţiunii).

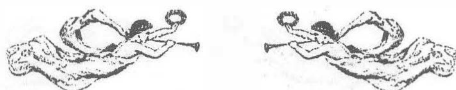
Liniştea interioară. Au capacitatea naturală de a detensiona un conflict, chiar şi numai simpla lor prezenţă într-un loc cu încărcătură emoţională negativă linişteşte.

Dezechilibre ce pot să apară

Încărcarea emoţională negativă. În momentele lor de slăbiciune se pot încărca cu tensiunea acumulată în jur şi pe care nu o mai pot curăţa. În asemenea momente, empatia lor se transformă într-o sensibilitate amplificată, devenind extrem de receptivi la suferinţele şi stările celorlalţi. Corpul lor emoţional se extinde asupra lor, recepţionând orice modificare subtilă a stării acestora.

"Îmi este uşor să simt starea în care se află un om, chiar dacă vrea să ascundă acest lucru." (Ana, referent)

Uneori poate fi dificil de polarizat, de împlinit această emotivitate. Prin natura ei, ea se echilibrează firesc cu propria conştiinţă, care îi şi direcţionează curgerea, o încurajează să se manifeste. Dacă nu se întâmplă acest lucru, ea poate scăpa de sub control, mai mult, preia controlul asupra întregii personalităţii, ca un val uriaş care nu vrea decât să înainteze, spulberând tot ce întâlneşte în drumul său. Pentru că nu **conştientizează** ce se petrece cu ea, persoana are nevoie să **simtă** cu intensitate şi astfel

preferă să realizeze acele acțiuni care fac să vibreze la maxim întreaga emotivitate. De multe ori, dacă nu este atins un anumit prag de intensitate, renunță la genul respectiv de acțiune şi începe să se instaleze nemulțumirea.

Având foarte multă energie la nivel emoțional, cheia echilibrului constă în buna ei gestionare. Această energie absoarbe gândurile, convingerile mentale, care o amprentează şi o încarcă pozitiv sau negativ, după cum gândurile sunt de natură pozitivă sau negativă. De aceea, pentru persoanele din această structură e foarte importantă predominanța gândurilor şi convingerilor, pentru că ele orientează într-un sens sau altul planul emoțional. De pildă, dacă există multă neîncredere în conştiință, toată energia emoțională este amprentată de ea şi persoana în cauză nu mai dă drumul emoțiilor sale, sentimentul de neîncredere fiind mult amplificat.

În consecință, o puternică emotivitate are nevoie de o conştiință clară, trează, care să o orienteze. De convingeri sănătoase, de ordine în stabilirea priorităților şi dorințelor.

Este necesar să învețe controlul, întrucât reacțiile emoționale pot fi copleşitoare.

"Atunci când sunt rănită sufleteşte e grav, cred că intensitatea durerii este foarte, foarte mare, mult mai mare decât la alții. O durere mare de acest gen m-a scos din ritm aproape un an de zile: umblam ca un robot - aveam un singur gând, că trebuie să merg mai departe şi mă concentram doar pe lucrurile mărunte şi de rutină. Am reuşit să depăşesc această perioadă prin crearea unor planuri de viitor şi prin implicarea în realizarea acestora." (Ana, referent)

Atunci când se supără pot acționa fără să gândească, lăsându-se conduşi de emoțiile puternice, agravând astfel şi mai mult situația.

"Având un câmp emoțional mare, dând curs suferinței aş fi un amplificator puternic. În copilărie, prin suferința mea, aveau de suferit animalele din jur. Atunci am realizat că trebuie să

controlez aceste trăiri. Mai întâi să nu mă supăr, să nu sufăr, să nu mă încarc cu suferințele altora. Mai sunt momente când pierd controlul, când nervii mă încearcă și am tendința să cedez. Dar cu ajutorul exercițiului folosit de ani de zile - când observ că apare un gând iritant, mă opresc interior și transform acel gând în unul pacifist: îl îmbrățișez cu iubire până cedează și se topește. Din asta izvorăște pace și armonie. E adevărat că la început e nevoie de răbdare și perseverentă pentru a reuși." (Tania, terapeut)

Uneori au nevoie să înțeleagă mai profund ce se petrece în jurul lor și în ei și să realizeze dacă provocările, ostilitățile sau amenințările resimțite sunt reale sau imaginare.

Confuzia dată de nenumărate gânduri cu încărcătură emoțională negativă aduce dificultăți în a accepta viața și oamenii așa cum sunt. Neliniștea poate provoca nerăbdare și pierderea unor oportunități ce ar putea apare.

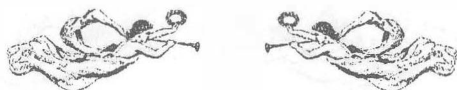
În relații, sentimentele pot deveni foarte intense și, din acest motiv, greu de gestionat. Când apar diferențe de opinie pot manifesta mânie intensă chiar și față de cei pe care îi iubesc mult. Însă după ce-și eliberează furia, revin la sentimentele lor bune. Atât ei cât și partenerii lor se pot simți obosiți de aceste "tracasări" emoționale, motiv pentru care le este dificil să aibă relații de cuplu de durată și profunde, atâta vreme cât nu reușesc să-și controleze emoțiile.

Conștientizarea, orientarea și manifestarea sensibilității emoționale sunt foarte importante pentru aceste structuri pentru a-și menține echilibrul. **Frustrarea, tristețea și egocentrismul** sunt simptome clare ale dezechilibrării energiei de bază.

Când sunt copleșiți de frustrare, nu se mai pot focaliza, devin împrăștiați și încep să apară sentimentele dureroase.

Atunci când se simt sufocați, adoptă o atitudine distantă, tăioasă și rece.

Când își pierd focalizarea, pierd și controlul asupra energiei lor emoționale imense, devenind împrăștiați și influențabili. Se lasă duși de val, oricare ar fi acesta, cu condiția să le ofere plăcere

sau măcar să-i distragă de la o suferinţă anterioară. În aceste momente pot deveni iresponsabili şi chiar distructivi.

Evită durerea cu orice preţ, pot deveni impulsivi şi iresponsabili, dispuşi să facă orice ca să se salveze. Pot ajunge să recurgă la alcool, droguri, sexualitate pentru a fugi de suferinţă.

Când pierd controlul, devin disperaţi, isterici sau depresivi. Îşi pot risipi sănătatea sau resursele interioare, chiar pot ajunge să facă excese (mâncare, băutură, cheltuieli exagerate, etc.).

Dacă persoanele aparţinând acestei structuri observă că drumul lor este blocat, înseamnă că planul lor emotiv – care este şi punctul lor forte – este amprentat negativ. Pentru a-i proteja de aceste infuzii negative pe cei care le-ar primi, îngerii nu mai creează conjuncturi prin care să se manifeste darul, acesta fiind un semn că e nevoie de o pri-menire. Apelarea Arhanghelului Zadkiel este cea mai recomandată, pentru a readuce darul la vibraţia şi puritatea sa originală.

Poftele şi atracţiile irezistibile. Caută să se împlinească prin plăceri senzoriale care le incită simţurile, dându-le senzaţia că trăiesc viaţa intens. Nevoia lor de împlinire este mult mai mare decât la alte structuri. Creativitatea este cea care îi pot ajuta să-şi pună în valoare darurile şi să se exprime în plan emoţional, împlinindu-se în acelaşi timp.

"Poftesc" la tot ce li se pare interesant şi atractiv. Vor să guste din toate plăcerile vieţii. Pot fi fascinaţi atât de mult de obiectul pasiunii lor, încât mintea le "amorţeşte" şi discernământul lor pare că nu mai există. Pot deveni nestatornici, datorită incapacităţii lor de a rezista propriei lor fascinaţii faţă de ceva sau cineva.

Atunci când energia lor emoţională nu este împlinită, au prea multe "pofte", deseori adrenalinice.

Capacitatea de a se adapta şi integra repede, la care se adaugă curiozitatea pentru diverse domenii, îi face să le fie greu să se hotărască pe ce drum să o ia, întrucât pot face multe lucruri uşor şi cu plăcere.

Blocarea creativității. Fără o creație care să curgă în viața lor sau fără un mediu creativ, ei nu au direcție pentru energia lor disponibilă și tind să se simtă frustrați și tulburați, declanșând o ardere interioară mare. Neavând unde să direcționeze această energie, pot "exploda" emoțional și mental, exprimarea creatoare fiind suprimată.

Sănătate. Au nevoie să fie atenți la stilul de viață pe care îl au pentru a controla orice formă de exces (mâncare, băutură) care ar putea apare. De asemenea, atunci când sunt depresivi e bine să caute să stea departe de alcool, tutun, cafea sau chiar droguri, pentru că teama lor majoră de a suferi îi poate face să ajungă să fie dominați de aceste tendințe. Zonele lor vulnerabile pot fi: aparatul genital, sânii, rinichii, sistemul limfatic.

Îi ajută:

Să-și păstreze conștiința trează, ca să poată avea control asupra emoțiilor intense de care sunt dependenți uneori.

Să aprofundeze ceea ce le place și îi împlinește cu adevărat, întrucât au tendința să fie superficiali datorită faptului că se lasă tentați de multe lucruri care le alimentează plăcerea.

Să stabilească o prioritate în împlinirea dorințelor lor, după criterii bazate pe necesități.

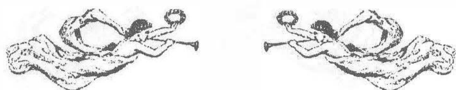
Să ducă până la capăt ceea ce au început.

Să ajungă să găsească plăcerea în ceea ce fac și trăiesc, cultivând-o în interiorul lor, acest lucru aducându-le o deosebită împlinire. Astfel nu vor mai sări de la un obiect al plăcerii la altul.

Să realizeze o explorare mai atentă a realității, observând și evaluând înainte de a se implica în ceva anume, selecționând ce este cu adevărat de folos.

Profesii specifice:

Structura lor purificatoare și transformatoare îi recomandă pentru profesii din domeniul medical, terapeut de orice fel,

psiholog, resurse umane, pedagog, etc. Datorită purității și creativității lucrează bine cu copiii sau cu animalele, plantele, natura în general. Pot fi, de asemenea, artiști deosebiți, impregnându-și creația cu o paletă emoțională foarte variată.

Invocare:

Arhanghele Zadkiel, te rog să mă ajuți să eliberez blocajele, resentimentele, atașamentele, frustrările, prejudecățile care le-am adunat de-a lungul timpului. Să purific și să armonizez sufletul, mintea și trupul, să transform experiențele dureroase prin iertare, înțelegere, compasiune, aducând pacea în suflet. Să aduc savoare vieții prin ceea ce trăiesc și prin faptele mele și să-mi pun în valoare darurile în mod echilibrat și armonios. Îți mulțumesc.

Personalități din această familie: Veronica Micle, Krisnamurti, Rhumi, Caroll Lewis, W. A. Motzart, Michael Jakson, Tudor Arghezi, Salvator Dali, Sophia Loren, Gabriel Jose Garcia Marquez, Ovidiu.

Sensibilitate emoțională

Tudor Arghezi

"Poezia este copilul care rămâne în sufletul adolescentului, al omului matur și al bătrânilor, peste durere, dezamăgire și suferință."

"Emoția și poezia se strecoară în toată viețuirea."

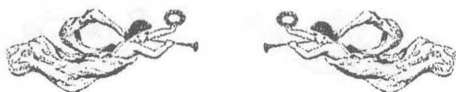
Salvator Dali

"Nu vă temeți de perfecțiune. N-o s-o atingeți niciodată."

Gabriel Jose Garcia Marquez

"Nu plânge pentru că s-a terminat, zâmbește pentru că s-a petrecut."

"Nu înceta niciodată să zâmbești, nici chiar atunci când ești trist, pentru că nu se știe cine se poate îndrăgosti de zâmbetul tău."

"Nu merită să plângi pentru nimeni, iar cei care merită nu te vor face să plângi."

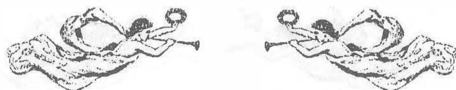
"Nu te iubesc pentru ceea ce eşti, ci pentru ceea ce sunt atunci când sunt cu tine"

Transformare
Krishnamurti

"Cum putem scăpa de imaginile pe care ni le-am format? Mai întâi trebuie să descoperim cum s-au format ele; care este deci mecanismul creării lor. Dar acest lucru nu se poate vedea din moment ce noi vorbim tot timpul, discutăm doar, inutil, din moment ce există violenţa de limbaj, brutalitate în exprimare; dacă nu suntem profund atenţi la clipa de faţă, atunci mecanismul de construcţie a imaginilor începe să se mişte; altfel spus, când spiritul nu este profund atent în chiar momentul acţiunii pe care dorim s-o săvârşim, mecanismul creator de imagini funcţionează după bunul său plac. Când cineva, de pildă, îmi spune ceva plăcut sau neplăcut şi dacă, atunci când persoana respectivă îmi vorbeşte, eu nu catadicsesc să-i acord vreo atenţie, imediat se declanşează mecanismul, în schimb, dacă sunt atent şi lucid, construcţia imaginilor încetează. Când spiritul e pe deplin treaz, atent la ceea ce se întâmplă în imediat, când nu este distrat, înspăimântat, gata să respingă mereu câte ceva din ceea ce aude, atunci construcţia imaginilor devine imposibilă, încercaţi să verificaţi lucrul acesta într-o zi; veţi vedea că am dreptate!"

"Ei bine, dacă spiritul este foarte atent şi nu dă înapoi în faţa suferinţei, veţi vedea că din această stare totală se naşte o energie atât de puternică - aproape o pasiune - încât suferinţa încetează de la sine."

"În momentul în care vei avea în inima ta acest lucru extraordinar numit dragoste şi vei simţi adâncimea, încântarea şi extazul ei, vei descoperi că lumea s-a transformat pentru tine."

Despre cristale

Azuritul (Arhanghelul Mihail)

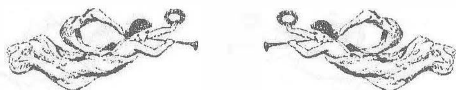
În evoluția fiecărui suflet vine un moment când este necesară schimbarea naturii profunde a propriei realități. Lăsând la o parte vechile convingeri, ființa se îndreaptă spre o realitate mai profundă; starea de expansiune a conștiinței apare atunci când conceptele depășite sunt înlocuite printr-o înțelegere mai adâncă a vieții. Azuritul reprezintă lumina care dizolvă întunericul temerilor, transformându-le în înțelegere clară. Culoarea sa radiantă de un indigo-albastru închis are capacitatea de a aduce gândurile subconștiente la nivelul mentalului conștient. Apoi, aceste modele mentale pot fi verificate și analizate obiectiv în vederea creării unui criteriu mai pur în vederea cunoașterii adevărului. Azuritul permite dezvoltarea unei gândiri mai înalte, aducând din profunzimea subconștientului modelele mentale care vor fi examinate de conștiință. Prin acest proces, gândirea se reînnoiește, se împrospătează și se transformă.

Energiile sale benefice ne ajută să ne transformăm interior, reînnoind credința în sursa noastră interioară de lumină. Azuritul influențează benefic mintea și sufletul și aduce lumina și adevărul care permit înlocuirea sistemelor de convingeri depășite.

Lapis lazuli (Arhanghelul Mihail)

Lapis lazuli (lazuritul) ajută ființa să dezvolte stabilitate și putere mentală, oferind sufletului deplina libertate. Orientează mintea spre interior, pentru ca aceasta să își găsească propria sursă de forță.

Servește ca purificator mental; poate penetra blocajele subconștiente, în scopul obținerii intuiției pure. Acest proces de purificare este adesea perturbat de anumite modele mentale vechi care adăpostesc rănile emoționale ce urmează a fi vindecate.

Lazuritul mai degrabă penetrează decât vindecă, astfel că este indicat să se utilizeze o piatră tămăduitoare specifică în combinaţie cu lazuritul atunci când se urmăreşte acest efect (aventurin verde, cuarţ roz, ametist). Lazuritul este cel ce pătrunde prin întuneric şi iluzie, prin subconştient, pentru ca în final să ne identificăm cu Sinele nostru divin. Picăturile de aur simbolizează înţelepciunea ce se atinge prin desăvârşirea acestui proces.

Sodalitul (Arhanghelul Mihail)

Pregăteşte mintea pentru o mai bună înţelegere interioară şi cunoaştere intuitivă, revelând gândirea profundă prin purificarea minţii. Atunci când mintea este calmă şi focalizată, poate fi obţinută o mai clară perspectivă asupra realităţii şi o înţelegere superioară.

Sodalitul împrumută minţii capacitatea de a gândi raţional, intelectual şi de a ajunge la concluzii logice.

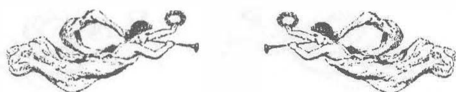
Aceasta este o piatră extrem de bună pentru cei ce tind să fie suprasensibili şi reactivi, stabilizând forţa mentală şi permiţând persoanei să realizeze tranziţia de la emoţional la raţional.

Înlesneşte înţelegerea profundă a aspectelor realităţii, ajută la limpezirea modelelor mentale vechi din subconştient şi face loc gândirii conştiente.

Sodalitul este asemenea albastrului adânc al nopţii şi permite experienţa unei călătorii interioare în regatul minţii, îmbogăţind fiinţa cu o înţelegere şi o perspectivă mult mai largi asupra a ceea ce îl înconjoară.

Sugilitul (luvulitul) (Arhanghelul Mihail)

Luvulitul este piatra conştiinţei înalte. Ea face posibil transferul de energie din cele mai înalte şi subtile nivele ale fiinţei în realitatea fizică şi ne ajută să manifestăm creator multiple

aspecte subtile. Învățând cum să captăm propriile noastre resurse infinite, luvulitul ne va învăța cum să utilizăm această putere în cel mai înțelept mod. Luvulitul aduce mesajul cerurilor pe pământ și ne ajută să integrăm acele energii în viața noastră zilnică.

Ajută la dobândirea controlului conștient asupra facultăților mentale și a puterii tămăduitoare necesare echilibrării corpului fizic. Poate dezvălui motivul apariției dezechilibrelor fiziologice și lecțiile pe care experiența directă le implică. Ajungând la această realizare, devin apoi posibile purificarea și eliminarea corelațiilor mentale și emoționale greșite, cauza profundă a bolii, fapt care va permite corpului să obțină apoi starea de sănătate.

Oamenii nu pot lăsa la o parte nenumărate presiuni, resentimente, temeri, frustrări, vinovății, regrete sau incertitudini. Acestea, netratate corect, pot crea un asemenea haos în sistem încât corpul nu mai face față tensiunii și cedează presiunii interioare. Luvulitul este acea supapă prin care se elimină presiunea, lăsând locul păcii și înțelegerii în mintea și în corpul care și-au pierdut propria sursă de putere. Luvulitul pune în armonie persoana cu corpul său mental pentru a descoperi cauza problemei din plan fizic. În acest mod, mintea poate prelua apoi controlul asupra fizicului și poate direcționa mari cantități de energie tămăduitoare în corp. Această forță tămăduitoare, dacă este utilizată corect, are puterea de a vindeca orice afecțiune și de a restabili complet sănătatea mentală și fizică. Luvulitul este una dintre cele mai bune pietre care ar trebui să fie utilizată de cei foarte sensibili.

Lucrând cu luvulitul, mintea se va racorda la esență, care, în consecință, va canaliza forța sa tămăduitoare în minte și în corp. De asemenea, conduce către conexiunea cu propria sursă de lumină interioară, deschide resursele sufletului, venind în armonie cu sinele etern. Oferă confort interior, împrăștiind orice îndoială sau nesiguranță care împiedică identificarea cu propriul aspect divin.

Turmalinul negru (Arhanghelul Mihail)

Turmalinul negru deviază energiile negative fără a le absorbi. Ajută la formarea unui scut ce imunizează persoana împotriva efectelor influenţelor fizice sau psihice terifiante. Acest puternic scut protector, ce înconjoară fiinţa, o face capabilă să se înalţe din interior, dezvoltând în acelaşi timp aspectele necesare pentru a expansiona lumina în lumea exterioară.

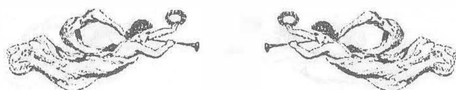
Poate fi utilizat pentru neutralizarea energiilor negative ale unei persoane (furia, resentimentul, gelozia, insecuritatea, etc.). Este o piatră care poate fi utilizată, purtată sau păstrată în medii negative sau atunci când ştim că vom intra în contact cu energii joase. De asemenea, ţinând sau purtând o piesă de turmalin negru, se reduc extrem de mult tendinţele nevrotice.

Negrul vibrant pe care turmalinul îl reflectă străluceşte în lumină. Este una dintre cele mai bune pietre pentru acumularea energiilor spirituale. Turmalinul negru ne învaţă cum să rămânem strălucitori în cele mai dificile circumstanţe şi cum să menţinem o conştiinţă spirituală trează trăind simultan în mijlocul marilor oraşe poluate şi înconjuraţi de fiinţe cu un nivel scăzut al conştiinţei. El ne arată cum să plantăm seminţele înţelegerii superioare în minţile oamenilor, seminţe care, la momentul potrivit, vor germina şi vor da naştere luminii spirituale.

Citrinul (Arhanghelul Gabriel)

Energia citrinului este aceea a soarelui; încălzeşte, reconfortează, pătrunde, energizează şi dă viaţă. Citrinul poate fi folosit pentru a atrage forţa luminii în interiorul corpului, în aşa fel încât puterea creatoare să fie dirijată şi folosită conştient.

Citrinul este piatra perfectă pentru înlăturarea dezechilibrelor psihice şi pentru întărirea corpului fizic. Plusul de putere adăugat va face ca persoana să îşi ajusteze mai bine numeroasele influenţe care afectează în general starea sănătăţii. Citrinul este esenţial

pentru asimilarea şi digestia psihică. Energia lui ajută la înţelegerea clară a evenimentelor vieţii, la ordonarea lor şi ajută, de asemenea, organismul să se descotorosească de deşeuri. Această abilitate ne permite să curgem împreună cu viaţa în loc să ne agăţăm cu disperare de ea.

Citrinul este cea mai bună piatră atunci când se încearcă îndeplinirea sarcinilor din planul fizic, cum ar fi afacerile, educaţia, relaţiile interumane sau chestiunile familiale. Expresia dinamică a citrinului în folosirea rafinată a puterii spirituale poate fi de un real folos în orice situaţie.

Aventurinul verde (Arhanghelul Rafael)

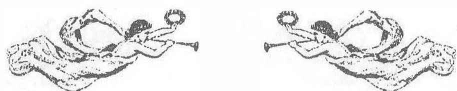
Alină o inimă afectată, neutralizează emoţiile refulate şi conferă echilibru şi o stare benefică structurii fizice. Dizolvă sentimentele şi elementele ce creează blocaje la nivelul inimii şi al plexului solar.

Poate fi folosit în orice maladie mentală, emoţională sau fizică. Esenţa sa pură, vindecătoare, de culoare verde poate penetra orice blocaj, lăsând vibraţia sa specifică să vindece orice aspect al fiinţei. El posedă o sarcină dinamică ce îi permite să dizolve gândurile negative, sentimentele şi problemele fizice asociate acestora.

Poate fi plasat deasupra oricărei părţi afectate a corpului, purificând câmpul auric şi influenţând în mod direct şi corpul fizic. În perioadele de stres sau agitaţie, ajută la păstrarea echilibrului şi armoniei interioare.

Calcitul verde (Arhanghelul Rafael)

Îndulceşte barierele adesea rigide ale intelectului, astfel încât să se manifeste adevărata cunoaştere interioară. Este util copiilor ce depun un efort intelectual mare, ca şi celor ce prezintă

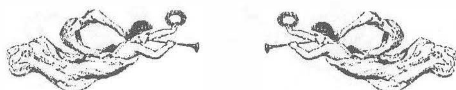
dezordini mentale; mai poate fi utilizat pentru eliminarea unor atitudini mentale învechite.

În procesul propriu de vindecare este necesar să ne revizuim modul de gândire pentru a cuprinde şi integra o realitate mai largă. Ne poate ajuta să ne eliberăm de concepte învechite şi să fondăm altele noi, susţinând prin energia sa procesul de reînnoire. Când şabloanele mentale şi emoţionale devin foarte rigide, ele se vor manifesta şi la nivelul corpului fizic, fiind afectate sistemul osos, ligamentele, cartilagiile şi tendoanele asociate. Diminuează manifestările de mânie, poate ajuta la scăderea de febrei şi vindecarea arsurilor.

Malahitul (Arhanghelul Rafael)

Malahitul personifică verdele închis cu proprietăţi vindecătoare ale naturii şi reprezintă frumuseţea înnăscută a plantelor terestre, a florilor, copacilor, rădăcinilor. Manifestă un verde închis zeiesc care guvernează planul material.

Această piatră este densă şi opacă şi, în loc să emită energia, ea o absoarbe; de aceea pietrele de malahit trebuie să fie plasate pe zonele bolnave şi dureroase pentru a absorbi energia negativă şi a aduce la suprafaţă motivaţiile psiho-emoţionale. Pentru cei ce urmează un proces de purificare, malahitul acţionează ca un agent purificator şi ca o oglindă a subconştientului, reflectând la nivelul mentalului conştient ceea ce trebuie purificat. Datorită proprietăţilor higroscopice, este important ca după utilizare piatra să fie purificată, deoarece poate deveni întunecată, fără viaţă şi îşi poate pierde întreaga forţă dacă acumulează prea multă energie negativă. (Modul cel mai eficient de purificare a malahitului constă în plasarea pietrei pe un mănunchi mai mare de cuarţ cel puţin trei ore. Nu se foloseşte sarea pentru purificarea malahitului pentru că acesta este un material foarte moale şi se poate zgâria uşor.)

Dacă se utilizează, se poartă sau se meditează asupra lui, malahitul va aduce la suprafaţă şi va reflecta exact ceea ce împiedică creşterea spirituală, astfel că trebuie utilizat întotdeauna cu respect şi având conştiinţa efectelor sale purificatoare. Ajută la echilibrarea fiinţei şi la eliminarea „balastului". Malahitul este o piatră vindecătoare ce poate fi utilizată în orice scop şi pentru orice zonă a corpului.

Peridotul (Arhanghelul Rafael)

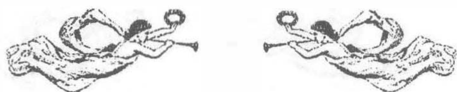
Peridotul manifestă una dintre nuanţele verzi cele mai clare şi strălucitoare ale naturii. Poate elimina anumite stări emoţionale negative, ca mânia sau gelozia şi poate ajuta chiar la refacerea relaţiilor deteriorate. Energia sa tămăduitoare ajută oamenii ce suferă de angoasă, având un efect stimulativ mental şi regenerator fizic.

Peridotul ajută la echilibrarea sistemului endocrin, în special a glandelor suprarenale, care guvernează sănătatea corpului fizic. Acţionează ca un tonic pentru ficat, armonizând întregul sistem local, fortificându-l.

Este o piatră indicată pentru cei ce nu se pot raporta la realităţile de dincolo de lumea fizică. Ajută dezvoltării fizice şi dobândirii unei stări de confort interior.

Turmalinul verde (Arhanghelul Rafael)

Aceasta este o piatră tămăduitoare ce acţionează la toate nivelele, energia sa extinzându-se de la esenţa spirituală subtilă cea mai fină până la forma materială cea mai grosieră. Turmalinul verde poate purifica şi întări sistemul nervos, făcându-l apt să vehiculeze energii mai mari. Deoarece corpul fizic îşi modifică frecvenţa pentru a se adapta turmalinului verde, se modifică şi echilibrul hormonal pentru a face faţă unei energii mai intense.

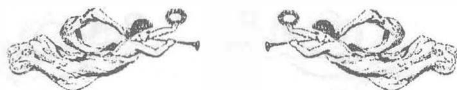

Turmalinul verde este o piatră excelentă pentru înlăturarea oboselii cronice şi a epuizării. Calităţile sale permanent regeneratoare o fac una dintre cele mai favorabilă pietre de culoare verde, dătătoare de viaţă. Manifestând nuanţe de la verde pal deschis până la cele mai închise tonuri de smarald, turmalinul verde poate utilizat în diferite scopuri. Unii artişti poartă turmalinul verde pentru a mări creativitatea. Sunt persoane care utilizează această piatră pentru a completa fisurile aurice ce îi fac vulnerabili la influenţele negative. Mulţi utilizează turmalinul verde pentru a-şi întări capacitatea de a proiecta, crea şi manifesta scopurile personale. Oricum ar fi utilizat, turmalinul verde se va adapta pentru a satisface necesităţile specifice ale oricărui individ.

Ametistul (Arhanghelul Mctatron)

Ametistul potoleşte temporar procesele gândirii lumeşti ce inundă în mod obişnuit conştiinţa, astfel că mintea poate să experimenteze liniştea eternă.

Energiile ametistului arată minţii cum să fie umilă, deschizând astfel uşile către o minte rafinată. Calmul interior şi pacea induse de această piatră ne fac capabili să plonjăm adânc în oceanul de linişte şi să devenim parte din seninătatea care există dincolo de activitatea mentală. Ametistul ne învaţă lecţia umilinţei. Este de dorit să îi arătăm minţii cum să se abandoneze total în faţa altarului sinelui. Numai atunci vom putea păşi dincolo de pragul care ne desparte de adevărata cunoaştere şi înţelepciune. Doar atunci când mintea îşi dă seama că există ceva mai măreţ decât ea, că este limitată şi că simţurile nu pot percepe decât o mică parte din adevăr, abia atunci ea va putea să înţeleagă sensul vieţii şi al existenţei. Doar prin umilinţă poate energia să se înalţe până la capăt pentru a realiza experienţa celei mai înalte conştiinţe. Ametistul pare să ne spună: ,,descătuşaţi-vă şi credeţi", „renunţaţi la tot ca să primiţi mai mult", „plecaţi-vă pentru a deveni o parte a unui întreg mult mai mare", „goliţi-vă, ca să vă

puteți umple complet", „fiți umili pentru ca puterile universului să vă poată conduce pe calea cea mai bună" .

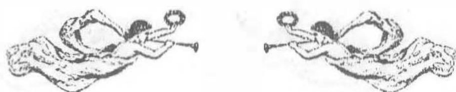
Datorită efectului de calmare a mentalului, ametistul este o piatră care poate fi folosită în cazul suprasolicitărilor sau al stărilor mentale copleşitoare. Este una dintre cele mai bune pietre care pot fi folosite în caz de tensiuni sau migrene, deoarece uşurează anxietățile mentale care tind să cauzeze aceste suferințe. Este foarte util pentru restabilirea echilibrului mental. Ametistul este de mare ajutor şi persoanelor care suferă în mod curent de coşmaruri.

Cuarțul fumuriu (Arhanghelul Metatron)

Cuarțul fumuriu ne inspiră să acceptăm responsabilitatea de a ne schimba propria existență. Cristalul fumuriu face vie viziunea Cerului pe Pământ şi promite dreapta moştenire care poate fi primită de toate ființele atâta timp cât trăiesc pe această planetă. Speranța unei vieți în bucurie este o realitate potențială care poate fi atinsă dacă individul care revendică lumina pentru el însuşi se străduieşte în mod sincer să manifeste acea lumină în acțiunile sale zilnice. Cuarțul fumuriu este un exemplu clar al abilității de a fi umplut cu lumină chiar în timpul locuirii într-un corp fizic. Datorită abilității sale de ancorare în realitate, cuarțul fumuriu este o piatră foarte bună pentru cei care au tendințe spre sinucidere.

Sporind lumina în planul fizic, tendințele de evadare din realitate pot fi transformate în stimulente necesare pentru schimbarea modului de abordare a vieții. Cuarțul fumuriu ne poate ajuta să ne acceptăm propriul corp, să regăsim legăturile cu lumea în care trăim. Această acceptare ne va permite să simțim şi să dăruim mai multă dragoste. Este de mare ajutor persoanelor depresive, obosite sau care, deşi cu idei şi aspirații înalte, sunt incapabile să trăiască conform propriilor standarde.

Spre deosebire de unele pietre care aduc la suprafață clişeele negative înăbuşite (cum ar fi malahitul), cuarțul fumuriu tinde să

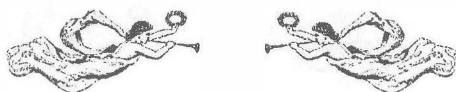
dizolve acele energii pe măsură ce ființa se confruntă cu ele. Cuarțul fumuriu are o frecvență înaltă de vibrație a luminii, purificând și eliminând clișeele și reziduurile aurice. Lucrându-se cu cuarțul fumuriu poate rezulta o schimbare radicală în comportament (eradicarea aspectelor joase ale naturii egocentriste și înlocuirea lor cu atitudini pozitive).

Cuarțul fumuriu permite însușirea încă din timpul vieții a cât mai multor lecții, învățându-ne cum să renunțăm la tot ceea ce nu este necesar pentru dezvoltarea noastră.

Această libertate a nonatașamentului ne permite să rămânem acordați cu lumina, în loc să fim devorați de latura fizică a vieții.

Cuarțul roz (Arhanghelul Samuel)

Energia acestei pietre este esențială pentru mulțumirea de sine și pacea interioară. Delicata mângâiere a rozului din acest cristal reconfortează și vindecă orice rană afectivă. Este o piatră destinată acelora care nu pot experimenta bucuria de a trăi deoarece niciodată nu li s-a oferit dragoste. Este pentru cei care nu au experimentat adevărata esență a dragostei și de aceea sunt incapabili să aibă acces la dimensiunile interioare ale inimii. De multe ori copiii nu primesc dragostea și educația care le este vital necesară în dezvoltarea unei imagini de sine pozitive. Dacă nu găsește emoțiile de bază care-i sunt necesare, copilul va trage concluzia, în subconștient, că nu merită să iubească și rezultatul va fi că nu va ști cum să se iubească sau cum să împărtășească dragostea cu alții. Copiii care suferă de acest tip de privațiune vor crește având față de ei și față de viață atitudini care le vor perpetua sentimentele de singurătate și de inutilitate. Dacă nu te iubești pe tine însuți este foarte dificil să atragi circumstanțe pozitive și relații satisfăcătoare. Din nefericire, adulții care în copilărie au fost lipsiți de dragoste, de cele mai multe ori vor fi incapabili să o dăruiască copiilor lor, creându-se astfel un cerc vicios. Dacă aceste impregnări primare nu sunt înlăturate în

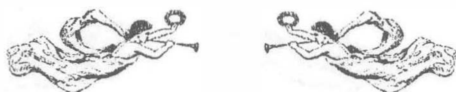

totalitate şi nu sunt înlocuite cu o vindecare completă, există doar o slabă şansă pentru pace şi adevărata fericire. Cristalul de cuarţ roz este cel care vindecă aceste răni lăuntrice.

El ne învaţă lecţia iertării şi orientează inima spre iubirea de sine. Cuarţul roz ne mai învaţă că marea dragoste vine din interior, de la sine şi această sursă de dragoste infinită poate fi vindeca orice rană, oricât de adâncă şi de dureroasă. Cristalul roz, după ce a vindecat inima, mai arată că lecţia conţinută în numeroasele experienţe negative din copilărie, este aceea de a învăţa sinele cum să se iubească şi cum să se autoeduce.

Cuarţul roz pătrunde în interiorul inimii, unde sunt înregistrate şi păstrate toate experienţele emoţionale. Pe măsură ce ia cunoştinţă de traumele înregistrate înăuntru, el empatizează, înţelege şi începe să dizolve poverile acumulate care suprimă capacitatea de a da şi de a primi dragoste. Cuarţul roz este ca o bătrână înţeleaptă care cunoaşte toate răspunsurile şi care poate vindeca doar cu o privire. Pe măsură ce energia cuarţului roz se face simţită, sufletul simte că momentul vindecării este aproape. Această esenţă divină a cuarţului roz va face să circule energia prin inimă, hrănind-o cu lumină. Pe măsură ce se face simţită prezenţa dragostei, supărările, teama şi resentimentele care au obstrucţionat fluxul dragostei sunt înlocuite cu un sentiment profund de satisfacţie personală.

Dacă nu suntem împăcaţi în interior, vom fi mai mereu dezamăgiţi de dragostea primită de la alţii. Dar dacă inima este complet dizolvată în ea însăşi, atunci dragostea care va fi împărţită cu alţii va fi pură şi nu va cunoaşte nici un ataşament. Atunci când iubirea pură ne inundă, însuşi actul de a dărui din plin iubirea devine o recompensă. Atunci când iubim cu adevărat, ne simţim înconjuraţi de lumină şi însăşi prezenţa noastră aduce alinare. Adevărata iubire înnobilează inima, facilitându-i accesul la perfecţiune; acest proces este iniţiat de cristalul roz.

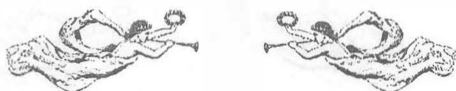
Turmalinul roz (Arhanghelul Samuel)

Turmalinul roz este cel ce oferă iubire în planul material. Însăşi prezenţa sa creează bucurie şi entuziasm. Turmalinul roz anunţă cu bucurie că este gata să iubească, fiind cel mai în măsură să protejeze şi să exprime sentimente. Este racordat la sursa infinită de compasiune care nu cunoaşte teama sau abandonul; el transformă toate barierele ce înlănţuie inima cu regrete şi teamă. Utilizând, purtând, păstrând sau meditând cu turmalinul roz inima va fi determinată să elimine regretele trecute şi să aibă încredere deplină în forţa iubirii. Multe afecţiuni îşi au rădăcinile în tulburările emoţionale. Rozul vibrant al turmalinului acordează inima la o frecvenţă care va dizolva şi va disipa vechile sentimente distructive. Purificând inima de aceste vechi senzaţii, îi putem cunoaşte adevărata menire – exprimarea exuberanţei şi bucuriei iubirii.

Kunzitul (Arhanghelul Samuel)

Kunzitul manifestă starea naturală a inimii: deschisă, pură, sigură, puternică, vibrantă, strălucitoare, echilibrantă şi iubitoare. El exprimă echilibrul emoţional şi face posibilă trăirea dimensiunilor interioare ale inimii. Kunzitul conectează fiinţa cu propria sursă infinită de iubire.

Rolul său este de a pregăti iubirea de sine (iniţiată de cuarţul roz) pentru a putea fi apoi dăruită. Acest stadiu de dezvoltare implică o totală renunţare şi eliminare a temerilor şi regretelor ce leagă inima de trecut, precum şi a anticipărilor anxioase ale viitorului. Kunzitul reprezintă starea permanent activă a momentului prezent, existând în perfecţiunea clipei. Plasând sau purtând kunzitul în zona inimii, energiile sale penetrează blocajele emoţionale şi permit fiinţei să trăiască puritatea inimii. Kunzitul va canaliza energia sa din inimă la nivelul capului pentru a transforma modelele de gândire asociate blocajelor emoţionale. Doar atunci când atât gândurile cât şi sentimentele ataşate acestor

gânduri sunt eliminate poate surveni vindecarea completă. Kunzitul simbolizează exprimarea pură a bucuriei în gânduri şi sentimente, este starea de iubire de sine activată care a fost pregătită să se dăruiască liber, necondiţionat, fără cerinţe sau aşteptări.

Kunzitul este piatra ideală ce poate fi dată copiilor care trebuie să se adapteze unei vieţi pline de acţiune; ea le va relaxa inimile şi va purifica orice umbră aurică ce a fost acumulată datorită unor vibraţii foarte joase sau chiar negative. De asemenea, kunzitul este o piatră indicată pentru a fi purtată de copiii supradotaţi sau de cei înclinaţi spre vagabondaj, ajutându-i să se adapteze mediului şi energiei din planul fizic.

Kunzitul este expresia inimii evoluate, deschise, care înţelege totul, care este dincolo, deasupra oricărui ataşament, care cunoaşte deplina compasiune şi este eternă, fără de teamă.

Carneolul (Arhanghelul Uriel)

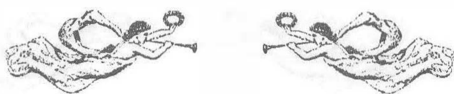
Carneolul serveşte drept suport pentru energii, permiţând manifestarea acestora în planul fizic. Este indicat pentru persoanele visătoare, confuze şi nefocalizate, datorită efectului de a stabiliza atenţia asupra momentului prezent, permiţând concentrarea asupra evenimentelor curente. Focalizează mentalul asupra intenţiilor şi scopurilor mai înalte.

În caz de sterilitate şi impotenţă, este indicat să se plaseze în jurul ombilicului şi a zonei pelviene.

Rodocrozitul (Arhanghelul Uriel)

Este o piatră care duce la manifestarea forţei spirituale la nivelul corpului fizic, ridicând conştiinţa spre un plan superior de înţelegere.

Ajută în tratamentul cancerului şi în purificarea ficatului. Un alt atribut pozitiv ce accelerează vindecarea este capacitatea

rodocrozitului de a ajuta la refacerea vederii slăbite. Adesea, unele concepţii lăuntrice defectuoase se exteriorizează la anumite persoane pentru faptul că acestea „nu doresc să vadă" sau, cu alte cuvinte, să cunoască anumite aspecte ale vieţii sau ale experienţelor personale. Aceste atitudini de evitare şi negare pot, în cele din urmă, să afecteze vederea, iar în aceste cazuri pietre mici de rodocrozit se pot plasa în jurul ochilor pentru a ajuta persoana să accepte, să interpreteze pozitiv, să asimileze şi să integreze ceea ce vede şi felul în care simte ceea ce vede.

Fluoritul (Arhanghelul Jophiel)

Este piatra ce manifestă cel mai înalt aspect al minţii - conştiinţa în armonie cu spiritul. Din starea expansionată a conştiinţei decurge înţelegerea adevărului la nivel intelectual, a viziunilor cosmice asupra realităţii şi legilor ce guvernează universul. Fluoritul ajută la dezvoltarea minţii, a capacităţii de înţelegere şi integrare a realităţilor non-fizice. Fluoritul echilibrează multiplele aspecte ale minţii. Prin egalitatea acestor polarităţi, este posibilă experienţa tăcerii şi a păcii rezultate din starea de non-dualitate, prin unirea cu clipa prezentă, stare în care timpul este depăşit şi sinele se topeşte în infinit. Conştiinţa fluoritului permite menţinerea conştiinţei unicului, a întregului, simultan cu exprimarea şi existenţa individuală. Realizând aceasta, putem pătrunde în resursele imense de energie creatoare pe care să le manifestăm apoi în viaţa individuală. Fluoritul permite minţii să integreze aspectul meditativ în cursul activităţii fizice.

Fluoritul poate fi utilizat şi în tratarea anumitor tipuri de afecţiuni mentale şi perturbări ale undelor cerebrale. Măreşte încărcătura electrică a celulelor cerebrale, aducând mai multă forţă vitală la nivel cerebral, realizând expansionarea conştiinţei. Efectul său nu este atât de purificare a subconştientului (ca în cazul azuritului), ci mai degrabă, de dezvoltare mentală (de la o realitate mentală obişnuită, la una superioară). Fluoritul poate fi

utilizat pentru a amplifica, în mod conştient, capacitatea de concentrare, iar dacă este utilizat în mod sistematic, poate educa intelectul şi chiar mări coeficientul de inteligenţă.

Selenitul (Arhanghelul Jophiel)

Aduce natura veritabilă profundă a persoanei la nivelul perceperii conştiente. Stimulează activitatea cerebrală şi ajută la expansionarea conştiinţei. Selenitul simbolizează cea mai curată stare mentală ce se poate atinge, în care toate gândurile ce ajung la nivelul conştiinţei au originea în sursă, fiind reflexii directe ale spiritului pur. Este un cristal care poate fi utilizat pentru amplificarea puterii mentale şi mai puţin pentru vindecarea corpurilor fizic sau emoţional. Ajută la dobândirea clarităţii mentale.

Selenitul poate fi utilizat şi pentru a calma şi clarifica stările mentale problematice sau confuze.

Crysocolla (Arhanghelul Zadkiel)

Chrysocolla emite energii ale esenţei feminine, putând fi prin urmare utilizată pentru a dezvolta calităţile de răbdare, amabilitate, toleranţă, compasiune şi umilinţă. De asemenea, inspiră sufletul să renunţe, să cedeze în faţa forţelor divine latente ale propriei sale naturi. Având energie feminină, chrysocolla este piatra ideală în cazul afecţiunilor feminine, fiind extrem de benefică pentru femeile ce suferă în perioada ciclului menstrual (dureri de spate, crampe, depresii), putând ajuta la redobândirea echilibrului hormonal (care reglează ciclul menstrual). Chrysocolla este una dintre cele mai bune pietre ce se pot utiliza după pierderea sarcinii, după avort sau după histerectomii. Aceasta va ajuta şi la eliminarea sentimentelor de tristeţe sau vinovăţie provocate de trăirea acestor calvare. De asemenea, este

ideală pentru a fi păstrată, purtată sau pentru a se medita cu ea în cursul sarcinii şi în procesul naşterii.

Alină durerea regretelor şi furia, aducând în fiinţă o stare de pace interioară, înţelegere şi iertare. Fiind reconfortantă, chrysocolla, este piatra perfectă pentru bărbaţii ce nu pot sau nu sunt capabili să îşi permită privilegiul de a simţi plenar. Va dezvolta cu blândeţe capacitatea de a fi mai senzitivi prin vindecarea rănilor emoţionale nerezolvate, responsabile pentru suprimarea şi închiderea aspectului afectiv. De asemenea, chrysocolla va ajuta femeile să fie mai atente, mai înţelegătoare, empatice şi pline de compasiune.

Chrysocolla aduce pace minţii şi inimii; nu este doar experienţa interioară meditativă a păcii, ci şi expresia activă a acesteia prin care cineva va putea trăi în armonie cu sine, cu ceilalţi şi cu lumea din jurul său. Pacea poate veni doar când sufletul este împăcat cu sine însuşi. Chrysocolla este „piatra păcii" pentru că ea iniţiază experienţa interioară a seninătăţii, proiectând energia corespunzătoare în lume pentru a fi trăită prin gânduri, sentimente, cuvinte şi tendinţe.

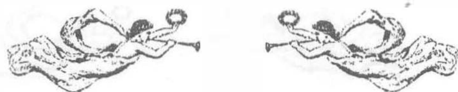
Chrysocolla poate fi utilizată ca piatră cu acţiune rece pentru a scădea febra, a vindeca arsurile, pentru a elimina starea de furie şi a îndepărta stările de surescitare. Are efect de armonizare şi echilibrare a corpurilor eterice subtile cu cel fizic.

Granatul (Arhanghelul Zadkiel)

Canalizează energia curativă şi forţa vitală în vederea realizării unei integrări superioare a lor la nivelul structurii energetice subtile.

Poate iniţia regenerarea, amplificarea creativităţii şi purificarea sângelui. Facilitează armonizarea la orice nivel.

Amplifică energia creatoare, motiv pentru care este recomandat persoanelor cu probleme în exprimarea pe plan amoros, în cazuri de sterilitate şi frigiditate. Ajută, de asemenea, la sublimarea energiei creatoare la nivelele superioare.

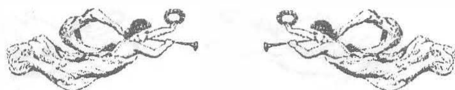
Înainte de a începe...

Cele opt cărţi ilustrate cu imaginile arhanghelilor ne pot da indicii inspirate de ei în mai multe situaţii. Dar, rostul pentru care se află ataşate aici este acela de a ne ajuta să descoperim care este arhanghelul care ne călăuzeşte şi cu care fiinţa noastră are legături mai strânse. Pentru aceasta, îl rugăm mai întâi pe Dumnezeu să trimită arhanghelul care este în acord cu darul şi menirea noastră personală, după care extragem o carte din cele opt. Descrierile deja expuse ale structurilor umane specifice aspectelor divine ale arhanghelilor ne pot confirma sau infirma ceea ce am extras. Dacă nu ne recunoaştem în descrierea prezentată, repetăm procedeul până când vom avea convingerea că ne-am regăsit. În momentul în care solicităm ghidare cu ajutorul cărţilor, îngerii fac să vibreze cartea potrivită, în aşa fel încât să ne atragă atenţia (lucru pe care îl fac în mod frecvent pentru a ne atrage atenţia asupra unor obiecte purtătoare de mesaje). E posibil ca noi să nu identificăm imediat cartea vibratoare şi de aceea e necesar să repetăm procedeul, iar cu ajutorul descrierilor prezentate mai sus, vom reuşi să ne identificăm darurile şi arhanghelul călăuzitor.

Îl putem ruga în fiecare dimineaţă pe arhanghelul călăuzitor să ne asiste, să ne încarce şi să ne purifice darul, să ne aducă în locurile potrivite, la timpul potrivit şi cu persoanele potrivite. Vom constata în timp că suntem călăuziţi şi asistaţi, că avem o viaţă mai bogată şi mai frumoasă, că facem faţă mai uşor încercărilor, că învăţăm mai uşor şi că suntem mai împliniţi.

Această carte îşi propune să ne ajute să recunoaştem în noi ceea ce suntem în profunzime, să reuşim să centrăm toate convingerile şi trăirile în jurul unui nucleu de bază. În felul acesta ne putem înţelege mai bine, putem afla care ne este energia care ne alimentează motorul şi care sunt îngerii care ne susţin şi ghidează în creşterea şi dezvoltarea noastră ca oameni spirituali.

Ne ajută să ne identificăm natura specifică şi să ne-o manifestăm cu bucurie şi încredere, să înţelegem că avem menirea

de a ne experimenta şi perfecţiona darul. Vom descoperi astfel că identitatea noastră este un flux continuu de experienţe, mult mai frumos şi satisfăcător decât ne-am putea imagina.

Ne ajută să ne conştientizăm intenţiile care ne construiesc viaţa, dorinţele reale şi ascunse ale sufletului pe care deseori le ignorăm.

Aceasta este o carte deopotrivă despre îngeri şi oameni. Îngerii veghetori ai noştri ne îndrumă să căutăm în interior, ne arată cum să privim în noi înşine, ne dau fire călăuzitoare pentru a ne descoperi drumul propriu şi chei pentru a deschide uşi demult ferecate în sufletul şi conştiinţa noastră.

Ne-am obişnuit şi ne dorim ca Dumnezeu să facă minuni pentru noi, să ne "scoată" din orice, ca o recompensă la încrederea pe care i-o acordăm. Atunci când mergem la un examen nu e suficient să avem încredere în profesor că ne trece, ci e necesar să şi învăţăm. Şi cu Dumnezeu e la fel. Mulţi nici nu-şi mai pun problema învăţatului, ci pretind doar să fie salvaţi. De pericole imediate suntem salvaţi (atunci când e necesar şi în acord cu legea divină), dar suntem aduşi în diferite situaţii şi evenimente, tocmai pentru a învăţa lecţii. Dacă le învăţăm, minunile aşteptate se produc, dacă nu, compasiunea divină ne mai acordă şi alte şanse, caută şi alte modalităţi de învăţare, îşi doreşte să ne străduim să găsim şi noi rezolvări, să ne preocupăm, să reuşim. Îngerii sunt educatorii noştri pentru a ne învăţa şi asista la lecţii şi la examene, pentru a reuşi mai bine să punem în valoare ceea ce curge în mod natural prin noi şi reprezintă rostul nostru de a fi, integrând şi ceea ce am învăţat deja.

Astfel, ne maturizăm şi reuşim să plantăm seminţe, să le creştem şi să declanşăm minuni în vieţile noastre şi ale celor din jur ÎMPREUNA cu Dumnezeu, aducând împlinirea noastră şi bucuria Sa.

Să nu uităm că, atunci când suntem în menirea noastră, ne cresc inspirația și entuziasmul în fața vieții și, când ne împlinim drumul personal, ceea ce facem reflectă întru totul ceea ce suntem în profunzimea noastră.

Fiecare dintre noi este o manifestare umană a unui aspect divin. Un dar al divinității pentru fiecare, o poartă mereu deschisă către cer.

Darul nostru personal, atunci când este viu şi echilibrat, este ca o flacără ce străluceşte şi nu se stinge niciodată. Acest foc lăuntric constituie legătura noastră cu un aspect divin, cu eternitatea. De aceea, niciodată nu ne simțim epuizați, căci el se alimentează continuu de la Sursa Divină, păstrându-ne şi în acest fel legătura vie cu Dumnezeu. Avem nevoie, totuşi, de odihnă, hrană fizică, mişcare, pentru ca trupul să fie într-o formă optimă de sănătate şi vitalitate.

Acest dar ne conduce paşii, ne inspiră, ne aduce în legătură cu oamenii de care avem nevoie sau care au nevoie de noi, atrage situații potrivite la momentul potrivit. Observăm coincidențele care apar ca nişte mici minuni, ca piesele de puzzle care se aşează la locul lor. Suntem foarte inspirați şi intuitivi. Doar ne urmăm liniştiți drumul şi ne bucurăm de ceea ce el ne oferă.

Menirea personală este manifestarea acestui dar şi cuprinde toate aspectele vieții: personală, familială, profesională, socială. Astfel, sufletul nostru trăieşte în armonie cu tot ce îl înconjoară.

A nu urma chemarea inimii noastre înseamnă să ne trădăm pe noi înşine, nefiind fideli esenței noastre înzestrate cu daruri divine, iar conflictul interior este inevitabil, deoarece avem energii puternice în noi care "strigă" să fie eliberate şi împlinite.

ISBN 978-973-0-08763-5